



Judikatūras krājums

VISPĀRĒJĀS TIESAS SPRIEDUMS (ceturtnā palāta paplašinātā sastāvā)

2022. gada 14. decembrī*

Subsīdijas – Indonēzijas izcelsmes biodīzeļdegvielas imports – Īstenošanas regula (ES) 2019/2092 – Galīgais kompensācijas maksājums – Regulas (ES) 2016/1037 8. panta 1. un 2. punkts – Cenu samazinājums – Spiediens uz cenām – Regulas 2016/1037 8. panta 5. punkts – Cēloņsakarība – Regulas 2016/1037 3. panta 1. punkta a) apakšpunkta iv) punkts un 2. punkts – Finansiāla ieguldījuma veikšanas “uzticēšana” privātai organizācijai vai tās “norīkošana” to veikt – Neatbilstoši zema atlīdzība – Cenu vai ienākumu atbalsts – Regulas 2016/1037 3. panta 2. punkts un 6. panta d) punkts – Ieguvums – Regulas 2016/1037 3. panta 1. punkta a) apakšpunkta i) punkts un 2. punkts – Tieša naudas līdzekļu nodošana – Regulas 2016/1037 7. pants – Ieguvuma apmēra aprēķins – Regulas 2016/1037 8. panta 1. un 8. punkts – Nopietna kaitējuma draudi – Tiesības uz aizstāvību

Lietā T-143/20

PT Pelita Agung Agrindustri, Medana [*Medan*] (Indonēzija),

PT Permata Hijau Palm Oleo, Medana,

ko pārstāv *F. Graafsma, J. Cornelis* un *E. Rogiest*, advokāti,

prasītājas,

pret

Eiropas Komisiju, ko pārstāv *P. Kienapfel, G. Luengo* un *P. Němečková*, pārstāvji,

atbildētāja,

ko atbalsta

European Biodiesel Board (EBB), Brisele (Beļģija), ko pārstāv *M.-S. Dibling* un *L. Amiel*, advokāti,

persona, kas iestājusies lietā,

VISPĀRĒJĀ TIESA (ceturtnā palāta paplašinātā sastāvā)

* Tiesvedības valoda – angļu.

apspriedes laikā šādā sastāvā: priekšsēdētājs S. Žervazoni [*S. Gervasoni*] (referents), tiesneši L. Madise [*L. Madise*], P. Niuls [*P. Nihoul*], R. Frendo [*R. Frendo*] un H. Martins i Peress de Nanklaress [*J. Martín y Pérez de Nanclares*],

sekretāre: I. Kurme, administratore,

ņemot vērā tiesvedības rakstveida daļu,

pēc tiesas sēdes 2022. gada 14. janvārī

pasludina šo spriedumu.

Spriedums

- 1 Ar prasību, kas pamatota ar LESD 263. pantu, prasītājas *PT Pelita Agung Agrindustri* un *PT Permata Hijau Palm Oleo* lūdz atcelt Komisijas Īstenošanas regulu (ES) 2019/2092 (2019. gada 28. novembris), ar ko nosaka galīgu kompensācijas maksājumu Indonēzijas izcelsmes biodīzeļdegvielas importam (OV 2019, L 317, 42. lpp.; turpmāk tekstā – “apstrīdētā regula”), ciktāl šī regula attiecas uz tām.

Tiesvedības priekšvēsture

- 2 Prasītājas ir Indonēzijas uzņēmumi, kas ražo un eksportē biodīzeļdegvielu uz Eiropas Savienību.
- 3 2013. gada 19. novembrī Eiropas Savienības Padome pieņēma Īstenošanas regulu (ES) Nr. 1194/2013, ar ko nosaka galīgo antidempinga maksājumu un galīgi iekasē pagaidu maksājumu, kurš noteikts Argentīnas un Indonēzijas izcelsmes biodīzeļdegvielas importam (OV 2013, L 315, 2. lpp.); ar šo regulu prasītājām tika piemērots galīgais antidempinga maksājums.
- 4 2013. gada 25. novembrī Eiropas Komisija pieņēma Regulu (ES) Nr. 1198/2013, ar ko izbeidz antisubsidēšanas procedūru attiecībā uz Argentīnas un Indonēzijas izcelsmes biodīzeļdegvielas importu un ar ko atceļ Regulu (ES) Nr. 330/2013, kas paredz šāda importa reģistrēšanu (OV 2013, L 315, 67. lpp.).
- 5 2016. gada 15. septembrī Vispārējā tiesa atcēla Īstenošanas regulas Nr. 1194/2013 1. un 2. pantu, ciktāl šī regula attiecās uz pirmo prasītāju (spriedums, 2016. gada 15. septembris, *PT Pelita Agung Agrindustri*/Padome, T-121/14, nav publicēts, EU:T:2016:500).
- 6 2018. gada 25. janvārī Pasaules Tirdzniecības organizācijas (PTO) ekspertu grupa pēc Indonēzijas Republikas pieprasījuma izstrādāja ziņojumu par antidempinga pasākumiem, kas noteikti ar Īstenošanas regulu Nr. 1194/2013 par Indonēzijas izcelsmes biodīzeļdegvielas importu (PTO ekspertu grupas 2018. gada 25. janvārī pieņemtais ziņojums “Eiropas Savienība – Antidempinga pasākumi attiecībā uz Indonēzijas izcelsmes biodīzeļdegvielas importu” (WT/DS 480/R); turpmāk tekstā – “ekspertu grupas ziņojums “ES – biodīzeļdegviela (Indonēzija)”). PTO ekspertu grupa secināja, ka Savienība nav ievērojusi vairākas Vispārējās vienošanās par tirdzniecību un tarifiem (*GATT*) un Līguma par *GATT* VI panta īstenošanu (OV 1994, L 336, 103. lpp.), kas minēts Līguma par PTO izveidošanu 1.A pielikumā (OV 1994, L 336, 3. lpp.), tiesību normas.

- 7 2018. gada 22. oktobrī Eiropas Biodīzeļdegvielas padome (*European Biodiesel Board, EBB*) iesniedza Komisijai sūdzību saskaņā ar 10. pantu Eiropas Parlamenta un Padomes Regulā (ES) 2016/1037 (2016. gada 8. jūnijs) par aizsardzību pret importu par dempinga cenām no valstīm, kas nav Eiropas Savienības dalībvalstis (OV 2016, L 176, 55. lpp.), kurā grozījumi izdarīti ar Eiropas Parlamenta un Padomes 2018. gada 30. maija Regulu (ES) 2018/825 (OV 2018, L 143, 1. lpp.) (turpmāk tekstā – “pamatregula”). Saskaņā ar šo sūdzību Indonēzijas izcelsmes biodīzeļdegvielas imports tika subsidēts un šī iemesla dēļ tas radīja kaitējumu Savienības ražošanas nozarei.
- 8 Ar paziņojumu, kas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī* publicēts 2018. gada 6. decembrī (OV 2018, C 439, 16. lpp.), Komisija par Indonēzijas izcelsmes biodīzeļdegvielas importu sāka antisubsidēšanas procedūru.
- 9 Izstrādājums, uz kuru attiecās izmeklēšana, ir “Indonēzijas izcelsmes nefosilas izcelsmes taukskābju monoalkilesteru un/vai parafina gāzeļļas, kas iegūtas sintēzes un/vai hidroapstrādes procesā, parasti dēvētas par “biodīzeļdegvielu”, tīrā veidā vai maisījumos” (turpmāk tekstā – “attiecīgais izstrādājums”).
- 10 Indonēzijā ražotā biodīzeļdegviela pārsvarā ir palmu eļļas metilesteris (turpmāk tekstā – “PME”), kas iegūts no neapstrādātas palmu eļļas (turpmāk tekstā – “NPE”). Turpretī Savienībā ražotā biodīzeļdegviela ir galvenokārt rapšu eļļas metilesteris (turpmāk tekstā – “RME”), bet to ražo arī no citām izejvielām, tostarp NPE.
- 11 Gan PME, gan RME pieder pie taukskābju monoalkilesteru kategorijas. Termina daļa “esteris” attiecas uz augu eļļu pāresterifikāciju, proti, eļļas sajaukšanu ar spirtu, un tādējādi tiek iegūta biodīzeļdegviela un blakusprodukts glicerīns. Termina daļa “metil-” attiecas uz metanolu – šajā procesā visbiežāk izmantoto spirtu. Taukskābju monoalkilesteri ir zināmi arī kā “taukskābju metilesteri” (turpmāk tekstā – “FAME”). Lai arī gan PME, gan RME ir FAME, tomēr tiem ir daļēji atšķirīgas fizikālās un ķīmiskās īpašības, jo īpaši atšķiras to zemākā filtrējamības temperatūra (turpmāk tekstā – “CFPP”). CFPP ir temperatūra, kurā degviela dažu tās komponentu kristalizācijas vai sarecēšanas dēļ izraisa degvielas filtra aizsērēšanu. RME gadījumā CFPP var būt –14 °C, savukārt PME gadījumā tā ir aptuveni 13 °C. Biodīzeļdegviela ar īpašu CFPP līmeni tirgū bieži vien tiek aprakstīta kā FAME X, piemēram, FAME 0 vai FAME 5.
- 12 Subsidēšanas un kaitējuma izmeklēšana tika veikta par laikposmu no 2017. gada 1. oktobra līdz 2018. gada 30. septembrim (turpmāk tekstā – “izmeklēšanas laikposms”). Kaitējuma noteikšanai izmantojamo tendenču pārbaude attiecās uz laikposmu no 2015. gada 1. janvāra līdz izmeklēšanas laikposma beigām. Vajadzības gadījumā Komisija pārbaudīja arī datus par laikposmu pēc izmeklēšanas laikposma.
- 13 Ar 2019. gada 18. janvāra vēstuli prasītājas iesniedza atbildes uz antisubsidēšanas anketu, ko tām bija nosūtījusi Komisija; šīs atbildes tās papildināja 2019. gada 1. martā. Komisija no 2019. gada 12. līdz 15. martam, kā arī 22. martā prasītāju telpās Indonēzijā veica pārbaudes uz vietas.
- 14 2019. gada 12. augustā Komisija pieņēma Īstenošanas regulu (ES) 2019/1344, ar ko nosaka pagaidu kompensācijas maksājumu Indonēzijas izcelsmes biodīzeļdegvielas importam (OV 2019, L 212, 1. lpp.; turpmāk tekstā – “pagaidu regula”). Prasītājam tika piemērots pagaidu kompensācijas maksājums 18 % apmērā.

- 15 2019. gada 28. augustā prasītājas sniedza komentārus par informatīvajiem pagaidu dokumentiem. Uzklaušanās Komisijā notika 2019. gada 6. septembrī.
- 16 2019. gada 4. oktobrī Komisija paziņoja būtiskos apsvērumus un faktus, uz kuru pamata tā plānoja ieviest galīgos kompensācijas pasākumus Indonēzijas izcelsmes biodīzeļdegvielai. Apsvērumus par to prasītājas iesniedza 2019. gada 14. oktobrī. Uzklauššanas notika 2019. gada 14. oktobrī, piedaloties uzklauššanas amatpersonai, un 2019. gada 17. oktobrī.
- 17 Antisubsidēšanas procedūras beigās Komisija pieņēma apstrīdēto regulu, ar ko tā apstiprināja pagaidu regulā izdarītos secinājumus. Tā uzskatīja, ka Indonēzijas valdība ir sniegusi atbalstu biodīzeļdegvielas ražošanas nozarei, piešķirot subsīdijas pamatregulas 3. panta 1. punkta izpratnē. Komisija uzskatīja, ka šis atbalsts ir sniegts, izmantojot konkrētas programmas. It īpaši Eļļas palmu audzēšanas fonds – publisko tiesību subjekts – biodīzeļdegvielas ražotājiem, kas piegādāja biodīzeļdegvielu par “naftas degvielas vienībām” ieceltajiem uzņēmumiem, maksāja starpību starp minerālās dīzeļdegvielas atsaucēs cenu, ko maksāja šīs vienības, un enerģētikas un minerālo resursu ministra noteikto biodīzeļdegvielas atsaucēs cenu. Tādējādi Komisija secināja, ka Indonēzijas valdība NPE – izejvielas, ko biodīzeļdegvielas ražotāji iegādājās, lai to pārveidotu par biodīzeļdegvielu, – ražotājiem ir uzticējusi vai tiem uzdevusi piegādāt šo izejvielu par neatbilstoši zemu atlīdzību, it īpaši – nosakot ierobežojumus eksportam un kontrolējot cenas ar valstij piederošu uzņēmumu grupas *PT Perkebunan Nusantara* (turpmāk tekstā – “PTPN”) starpniecību.
- 18 Prasītājām tika piemērots galīgais kompensācijas maksājums 18 % apmērā.

Lietas dalībnieku prasījumi

- 19 Prasītāju prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:
 - atcelt apstrīdēto regulu, ciktāl tā attiecas uz prasītājām;
 - piespriest Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.
- 20 Komisijas, ko atbalsta *EBB*, prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:
 - noraidīt prasību kā nepamatotu;
 - piespriest prasītājām atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Juridiskais pamatojums

- 21 Prasības pamatošanai prasītājas būtībā izvirza septiņus pamatus:
 - pirmais pamats attiecas uz pamatregulas 8. panta 1. un 2. punkta pārkāpumu, nosakot cenu samazinājumu;
 - otrais pamats – uz pamatregulas 8. panta 5. punkta pārkāpumu cēloņsakarības novērtējumā;
 - trešais pamats – uz acīmredzamu kļūdu vērtējumā, ko esot pieļāvusi Komisija, konstatējama, ka pastāv subsīdija, jo NPE tika piegādāta par neatbilstoši zemu atlīdzību;

- ceturtais pamats – uz acīmredzamu kļūdu vērtējumā un pamatregulas 3. panta 1. punkta a) apakšpunkta i) punkta un 2. punkta pārkāpumu, kas ietekmē Komisijas secinājumu par subsīdijas kā tiešu naudas līdzekļu nodošanas esamību;
- piektais pamats – uz pamatregulas 7. panta pārkāpumu un acīmredzamu kļūdu vērtējumā, ko esot pieļāvusi Komisija, aprēķinot saskaņā ar Eļļas palmu audzēšanas fonda sistēmu piešķirtā ieguvuma apjomu;
- sestais pamats – uz pamatregulas 8. panta 1. un 8. punkta pārkāpumu, nosakot nopietna kaitējuma draudu pastāvēšanu;
- septītais pamats – uz prasītāju tiesību uz aizstāvību pārkāpumu.

Par pirmo pamatu, kas attiecas uz pamatregulas 8. panta 1. un 2. punkta pārkāpumu, nosakot cenu samazinājumu

- 22 Pirmajam pamatam ir divas daļas, kuras Komisija, ko atbalsta EBB, apstrīd.

Par pirmā pamata pirmo daļu, kas attiecas uz visu atbilstošo datu neņemšanu vērā, nosakot cenu samazinājumu

- 23 Pirmajā daļā prasītājas apgalvo, ka Komisija esot pārkāpusi pamatregulas 8. panta 1. un 2. punktu, jo cenu samazinājuma aprēķins neesot balstīts uz pozitīviem pierādījumiem un tā pamatā neesot objektīvas pārbaudes. Precīzāk, saistībā ar pirmo iebildumu tās apgalvo, ka pirmajā metodē, ko Komisija izmantojusi, lai aprēķinātu cenu samazinājumu, neesot ņemts vērā, ka starp PME, kas tiek importēts no Indonēzijas, un Savienībā ražotu PME nevar pastāvēt tieša konkurence, jo pirmo minēto izmanto kā izejvielu biodīzeļdegvielas maisījuma ražošanai un otro minēto tieši piejauc minerālajai dīzeļdegvielai. Saistībā ar otro iebildumu prasītājas apgalvo, ka arī otrajā metodē, kurā PME imports no Indonēzijas tiek salīdzināts ar Savienībā saražotā PME un Savienībā saražotās biodīzeļdegvielas ar CFPP 0 °C (turpmāk tekstā – “FAME 0”) pārdošanu, neesot ņemts vērā, ka Indonēzijas biodīzeļdegviela ir izejviela, lai ražotu FAME 0, un ka to nevar izmantot dažos aukstajos Savienības reģionos augsta CFPP līmeņa dēļ. Saistībā ar trešo iebildumu prasītājas apgalvo, ka trešajā metodē, kurā tiek salīdzināts viss Indonēzijas izcelsmes biodīzeļdegvielas imports ar visu Savienībā pārdoto biodīzeļdegvielas daudzumu, neveicot cenas korekciju, neesot ņemtas vērā cenu atšķirības biodīzeļdegvielas veidiem atkarībā no to CFPP līmeņa.
- 24 Iesākumā jāatgādina, ka saskaņā ar judikatūru kopējās tirdzniecības politikas jomā, it īpaši tirdzniecības aizsardzības pasākumu jomā, Savienības iestādēm izskatāmo ekonomisko un politisko situāciju sarežģītības dēļ ir plaša novērtējuma brīvība (skat. spriedumu, 2018. gada 18. oktobris, *Gul Ahmed Textile Mills/Padome*, C-100/17 P, EU:C:2018:842, 63. punkts un tajā minētā judikatūra).
- 25 Šī plašā rīcības brīvība tostarp attiecas uz Savienības ražošanas nozarei radītā kaitējuma noteikšanu antisubsīdēšanas procedūrā. Pārbaudot šādu vērtējumu, tiesai ir tikai jāveic pārbaude attiecībā uz to, vai ir ievēroti procesuālie noteikumi, vai izmantotie fakti ir patiesi, vai šo faktu vērtējumā nav pieļautas acīmredzamas kļūdas un vai nav nepareizi izmantotas pilnvaras (pēc analogijas skat. spriedumu, 2015. gada 10. septembris, *Bricmate*, C-569/13, EU:C:2015:572, 46. punkts, un 2021. gada 19. maijs, *China Chamber of Commerce for Import and Export of*

Machinery and Electronic Products u.c./Komisija, T-254/18, pārsūdzēts apelācijā, EU:T:2021:278, 149. punkts un tajā minētā judikatūra). Šādi tas it īpaši ir gadījumā, kas antisubsidēšanas izmeklēšanā attiecas uz to faktoru novērtēšanu, kuri rada kaitējumu Savienības rūpniecības nozarei (pēc analogijas skat. spriedumu, 2015. gada 10. septembris, *Bricmate*, C-569/13, EU:C:2015:572, 46. punkts un tajā minētā judikatūra).

- 26 Vispārējās tiesas veiktā pārbaude par pierādījumiem, uz kuriem Savienības iestādes balsta savus konstatējumus, nav kvalificējama par jaunu faktu vērtējumu, ar ko aizstāj iestāžu veikto vērtējumu. Ar šo pārbaudi nenotiek iejaukšanās šo iestāžu plašajā novērtējuma brīvībā tirdzniecības politikas jomā, bet gan ar to tiek vienīgi norādīts, vai šie pierādījumi ir tādi, ar kuriem var pamatot iestāžu izdarītos secinājumus. Tāpēc Vispārējai tiesai ir jāpārbauda ne tikai iesniegto pierādījumu saturiskā pareizība, ticamība un saskanība, bet arī jāpārlicinās, vai šie pierādījumi veido visu atbilstošo informāciju, kura jāņem vērā, lai novērtētu sarežģītu situāciju, un vai šie pierādījumi ir tādi, ar kuriem var pamatot no šīs informācijas izdarītos secinājumus (spriedums, 2018. gada 18. oktobris, *Gul Ahmed Textile Mills/Padome*, C-100/17 P, EU:C:2018:842, 64. punkts).
- 27 Turklāt jāatgādina, ka saskaņā ar pamatregulas 8. panta 1. punktu kaitējuma Savienības ražošanas nozarei esamības noteikšanu pamato ar tiešiem pierādījumiem un tajā ietver objektīvu izpēti, pirmkārt, attiecībā uz subsidētā importa apjomu un šā importa iespaidu uz līdzīgu ražojumu cenām Savienības tirgū un, otrkārt, šā importa ietekmi uz minēto ražošanas nozari. Konkrētāk, attiecībā uz subsidētā importa iespaidu uz cenām pamatregulas 8. panta 2. punktā ir paredzēts pienākums izvērtēt, vai šis imports ir realizēts par ievērojami zemākām cenām salīdzinājumā ar līdzīgu Savienības ražošanas nozares izstrādājumu cenām vai arī šāda importa dēļ kā citādi ievērojami samazinās cenas vai arī ievērojami tiek kavēts cenu pieaugums, kas citādi būtu noticis (spriedums, 2019. gada 10. aprīlis, *Jindal Saw un Jindal Saw Italia/Komisija*, T-300/16, EU:T:2019:235, 236. un 237. punkts).
- 28 Pamatregulā nav ietverta cenu samazinājuma definīcija un nav paredzēta metode tās aprēķināšanai (spriedums, 2019. gada 10. aprīlis, *Jindal Saw un Jindal Saw Italia/Komisija*, T-300/16, EU:T:2019:235, 238. punkts). Metode, kas izmantota, lai noteiktu iespējamo cenu samazinājumu, principā jāizmanto "līdzīga izstrādājuma" līmenī pamatregulas 2. panta c) punkta izpratnē, pat ja to var veidot dažādu veidu izstrādājumi (pēc analogijas skat. spriedumu, 2022. gada 20. janvāris, *Komisija/Hubei Xinyegang Special Tube*, C-891/19 P, EU:C:2022:38, 73. un 74. punkts un tajos minētā judikatūra, un ģenerāladvokāta Dž. Pitrucellas [*G. Pitruzzella*] secinājumus lietā *Komisija/Hubei Xinyegang Special Tube*, C-891/19 P, EU:C:2021:533, 64. punkts, ko šajā lietā ir piemērojusi Tiesa).
- 29 Aplūkotsais importa cenu samazinājuma aprēķins saskaņā ar pamatregulas 8. panta 1. un 2. punktu tika veikts, lai noteiktu kaitējumu, kas Savienības ražošanas nozarei radies šā importa dēļ, un tas plašāk tiek izmantots, lai novērtētu šo kaitējumu un noteiktu kaitējuma starpību, proti, minētā kaitējuma novēršanas līmeni. Pienākums veikt objektīvu pārbaudi par subsidēta importa ietekmi, kas ir noteikts minētajā 8. panta 1. punktā, nozīmē veikt taisnīgu salīdzinājumu starp attiecīgā ražojuma cenu un minētās ražošanas nozares līdzīga ražojuma cenu gadījumā, ja tirdzniecība tiek veikta Savienības teritorijā (spriedums, 2019. gada 10. aprīlis, *Jindal Saw un Jindal Saw Italia/Komisija*, T-300/16, EU:T:2019:235, 239. punkts).

- 30 Vispārīgi, nosakot cenu pazeminājumu, iestādes salīdzina Savienības cenas ar koriģētām importa cenām tā, lai iegūtu procentuālā izteiksmē izteiktu cenu samazinājuma starpību (pēc analogijas skat. spriedumu, 2011. gada 25. oktobris, *Transnational Company “Kazchrome” un ENRC Marketing/Padome*, T-192/08, EU:T:2011:619, 65. punkts).
- 31 Šajos apstākļos jānorāda, ka cenu samazinājuma analīze ietver sarežģītu ekonomisko situāciju vērtējumu un ka Komisijas rīcības brīvība attiecas vismaz uz tiem lēmumiem, kas saistīti ar analīzes metodes izvēli, iegūstamajiem datiem un pierādījumiem, aprēķina metodi, kura jāizmanto, lai noteiktu cenu samazinājuma starpību, kā arī uz savākto datu interpretāciju un vērtēšanu (pēc analogijas skat. spriedumu, 2022. gada 20. janvāris, *Komisija/Hubei Xinyegang Special Tube*, C-891/19 P, EU:C:2022:38, 78. un 107. punkts, un ģenerāladvokāta Dž. Pitrucellas secinājumus lietā *Komisija/Hubei Xinyegang Special Tube*, C-891/19 P, EU:C:2021:533, 27.–30. punkts, ko šajā lietā ir piemērojusi Tiesa).
- 32 Pirmā pamata pirmā daļa ir jāizvērtē, ņemot vērā šos apsvērumus.

– *Par pirmo aprēķina metodi*

- 33 Saskaņā ar apstrīdētās regulas 234. apsvērumu, izmantojot pirmo cenu samazinājuma aprēķina metodi, “PME imports no Indonēzijas tika salīdzināts ar Eiropas Savienībā saražotā PME pārdošanu” un “cenu samazinājuma starpības bija diapazonā no 6,0 % līdz 11,6 %”. Apstrīdētās regulas 235. apsvērumā ir precizēts, ka “salīdzinājums tika veikts tieši starp Indonēzijas PME ar *CFPP* +13 un Savienības ražošanas nozares PME ar *CFPP* +10”, ka “PME, ko pārdod ar *CFPP* +10, netika sajaukts, lai iegūtu attiecīgo *CFPP*”, ka “biodīzeļdegvielai tika pievienota piedeva, kas izmaksā mazāk nekā 1 EUR par tonnu, t.i., tikai aptuveni 0,1 % no ražošanas izmaksām”, un ka “Komisija neuzskata, ka ir vajadzīga korekcija attiecībā uz šo piedevu, jo tai nebūtu ietekmes uz aprēķiniem”.
- 34 Saskaņā ar pagaidu regulas 293. apsvērumu šis salīdzinājums attiecas aptuveni uz 20 % visa atlasīto Savienības ražotāju pārdotā apjoma.
- 35 No pagaidu regulas 292. apsvēruma izriet, ka šis salīdzinājums attiecas uz to pašu izstrādājumu, proti, tīras palmu eļļas biodīzeļdegvielu, kas tiek importēts no Indonēzijas, un uz Savienības ražošanas nozares izstrādājumu. Prasītājas to nav apstrīdējušas.
- 36 Komisija apstrīdētās regulas 242. apsvērumā ir precizējusi arī, ka tā nav konstatējusi cenu starpību starp šiem izstrādājumiem. Turklāt tajā pašā apsvērumā tā ir uzsvērusi, ka tīrā PME piedāvājumos nav atsauces uz izstrādājuma faktisko *CFPP*, bet tikai norādīts PME. Tā kā prasītājas nebija iesniegušas nekādus pierādījumus, kas varētu atspēkot šos konstatējumus, Komisija no tā pamatoti ir secinājusi, ka viss PME tika pārdots par līdzīgām cenām neatkarīgi no to konkrētā *CFPP* līmeņa. Runājot par konkurences attiecībām starp diviem izstrādājumiem, apstrīdētās regulas 228. apsvērumā ir norādīts, ka izlasē iekļauto Savienības ražotāju veiktās pārdošanas analīzē tika apstiprināts, ka ievērojama daļa tīra PME tiek pārdota tieši minerālās dīzeļdegvielas rafinēšanas uzņēmumiem, kas tieši konkurē ar tīra PME importu no Indonēzijas. Tas, ka saskaņā ar pagaidu regulas 290. apsvērumu tīru PME “parasti” nejauc uzreiz kopā ar minerālo dīzeļdegvielu, bet vispirms sajauc ar citām biodīzeļdegvielām, kurām ir zemāks *CFPP* līmenis, lai iegūtu maisījumu ar *CFPP* +5 °C vai *CFPP* 0 °C, un pēc tam to sajauc ar minerālo dīzeļdegvielu, neļauj izslēgt, ka šis izstrādājums tiek pārdots tieši minerālās dīzeļdegvielas rafinēšanas uzņēmumiem.

- 37 Prasītāju arguments, ka importēto PME izmanto kā izejvielu, lai ražotu biodīzeļdegvielas maisījumu, bet Savienībā saražoto PME tieši sajauc ar minerālo dīzeļdegvielu un tādējādi nevarot pastāvēt tieša konkurence starp šiem diviem izstrādājumiem, nav pierādīts, iesniedzot pierādījumus, un šķiet, ka tas ir balstīts uz kļūdainu apstrīdētās regulas interpretāciju.
- 38 Proti, tas, ka apstrīdētās regulas 253. apsvērumā norādīts, ka Savienībā ražotais PME tika pārdots tieši naftas uzņēmumiem, nenozīmē, ka importētais PME netika pārdots. Gluži pretēji, šis pieņēmums ir skaidri minēts apstrīdētās regulas 228. apsvērumā, kurā Komisija ir sniegusi paskaidrojumus par tiešas konkurences pastāvēšanu starp abiem izstrādājumiem, precizējot, ka “izlasē iekļauto Savienības ražotāju veiktās pārdošanas analizē tika apstiprināts, ka ievērojama daļa tīra PME tiek pārdota tieši minerālās dīzeļdegvielas rafinēšanas uzņēmumiem, kas tieši konkurē ar tīra PME importu no Indonēzijas”. Kā pamatoti uzsver Komisija, minētās regulas 254. apsvērumā ir apgalvots tikai tas, ka “Komisija neapstrīd, ka PME tiek arī importēts Savienībā, lai to sajauktu ar citām biodīzeļdegvielām”.
- 39 Tādējādi prasītājas nav sniegušas pietiekamus pierādījumus, lai atspēkotu pagaidu regulā veiktā un apstrīdētajā regulā apstiprinātā faktu vērtējuma ticamību. Tomēr šādi pierādījumi ir nepieciešami, lai pierādītu, ka iestāde ir pieļāvusi acīmredzamu kļūdu vērtējumā, kas var pamatot tiesību akta atcelšanu (skat. spriedumu, 2014. gada 11. septembris, *Gold East Paper* un *Gold Huasheng Paper* /Padome, T-444/11, EU:T:2014:773, 62. punkts un tajā minētā judikatūra).
- 40 No iepriekš minētā izriet, ka, izmantojot pirmo aprēķina metodi, Komisija ir ņēmusi vērā salīdzināmo izstrādājumu fizikālās īpašības, kā arī to izmantošanu un konkurences attiecības. Tā ir veikusi arī taisnīgu salīdzinājumu starp attiecīgā izstrādājuma cenu un līdzīga Savienības ražošanas nozares izstrādājuma cenu, kad tie tika pārdoti Savienības teritorijā, kā noteikts šā sprieduma 29. punktā minētajā judikatūrā.
- 41 Tādējādi prasītāju argumenti par pirmo aprēķina metodi ir jānoraida.

– *Par otro aprēķina metodi*

- 42 Saskaņā ar apstrīdētās regulas 245. apsvērumu, izmantojot otro cenu samazinājuma aprēķina metodi, “Savienībā saražotās biodīzeļdegvielas daudzums, kas salīdzināts ar importu no Indonēzijas, tika paplašināts, salīdzinājumā iekļaujot izlasē iekļauto Savienības ražotāju *FAME 0* biodīzeļdegvielas pārdevumus”.
- 43 Apstrīdētās regulas 246.–248. apsvērumā ir precizēts:
- “(246) Lai salīdzinātu *FAME 0* pārdošanas apjomus Savienībā ar valsts mēroga PME importu no Indonēzijas, Savienībā pārdotā *FAME 0* cena tika koriģēta un rezultātā reducēta līdz Savienībā pārdotā PME cenu līmenim, lai ņemtu vērā fizikālo īpašību atšķirību tirgus vērtību.
- (247) Lai precizētu aprēķinu, pēc piezīmju iesniedzēju pieprasījuma iepriekš minētā reducētā cena bija 100–130 EUR robežās par tonnu. Tāpat, lai precizētu aprēķinu, 55 % no visa Savienības ražošanas nozares pārdošanas apjoma, uz kuru attiecas šis salīdzinājums, ietver gan PME, gan *FAME 0* [..].
- (248) Atbilstīgi šai metodei noteiktā valsts mēroga cenu samazinājuma starpība ir 7,4 %.”

- 44 No apstrīdētās regulas izriet, ka, piemērojot pirmo aprēķina metodi, Komisija ir paplašinājusi salīdzinājuma darbības jomu, lai Savienības ražošanas nozares pārdošanas apjomā iekļautu gan PME, gan *FAME 0*. Šim nolūkam *FAME 0* cenas tika koriģētas un reducētas līdz Savienībā pārdotā PME cenu līmenim, lai ņemtu vērā fizikālo īpašību atšķirību tirgus vērtību.
- 45 Prasītājas pārmet Komisijai, ka tā neesot ņemusi vērā, ka Indonēzijas biodīzeļdegviela ir izejviela biodīzeļdegvielai ar *CFPP 0 °C* un ka to nevar izmantot dažos aukstajos Savienības reģionos augsta *CFPP* līmeņa dēļ. Šo apgalvojumu pamatošanai tās atsauca uz PTO ekspertu grupas ziņojumiem, it īpaši ekspertu grupas ziņojumu “ES – biodīzeļdegviela (Indonēzija)”, kura 7.158. punktā ir norādīts uz “sarežģītām konkurences attiecībām starp PME un jauktu biodīzeļdegvielu ar *CFPP 0 °C*, jo Indonēzijas PME ir izejviela jauktai biodīzeļdegvielai, tostarp jauktai biodīzeļdegvielai ar *CFPP 0 °C*”.
- 46 Šajā ziņā jāatgādina, ka saskaņā ar judikatūru Nolīguma par subsīdijām un kompensācijas pasākumiem, kas ietverts 1.A pielikumā Līgumam par Pasaules Tirdzniecības organizācijas (PTO) izveidošanu (OV 1994, L 336, 156. lpp.; turpmāk tekstā – “SKP nolīgums”), interpretācija, ko sniegusi šī iestāde, nevar būt saistoša Vispārējai tiesai tās vērtējumā par apstrīdētās regulas spēkā esamību (šajā nozīmē un pēc analogijas skat. spriedumus, 2005. gada 1. marts, *Van Parys*, C-377/02, EU:C:2005:121, 54. punkts, 2019. gada 10. aprīlis, *Jindal Saw un Jindal Saw Italia /Komisija*, T-300/16, EU:T:2019:235, 103. punkts, un 2021. gada 19. maijs, *China Chamber of Commerce for Import and Export of Machinery and Electronic Products u.c./Komisija*, T-254/18, pārsūdzēts apelācijā, EU:T:2021:278, 419. punkts).
- 47 Tomēr Tiesa uzsver arī – vispārējais starptautisko tiesību princips, ka līgumi ir jāpilda (*pacta sunt servanda*), kas nostiprināts 1969. gada 23. maija Vīnes Konvencijas par starptautisko līgumu tiesībām 26. pantā, paredz, ka Tiesai SKP nolīguma interpretācijas un piemērošanas nolūkā ir jāņem vērā PTO Strīdu izšķiršanas padomē pieņemtā dažādo šīs vienošanās normu interpretācija (pēc analogijas skat. spriedumu, 2022. gada 20. janvāris, Komisija/*Hubei Xinyegang Special Tube*, C-891/19 P, EU:C:2022:38, 32. punkts, un ģenerālvokāta Dž. Pitrucellas secinājumus lietā Komisija/*Hubei Xinyegang Special Tube*, C-891/19 P, EU:C:2021:533, 24. punkts, ko šajā lietā ir piemērojusi Tiesa). Tādējādi nekas neliedz Vispārējai tiesai uz to atsaukties, ja ir jāinterpretē pamatregulas noteikumi, kas atbilst SKP nolīguma noteikumiem (spriedums, 2019. gada 10. aprīlis, *Jindal Saw un Jindal Saw Italia/Komisija*, T-300/16, EU:T:2019:235, 103. punkts).
- 48 Jebkurā gadījumā Komisija apstrīdētās regulas 251. un 252. apsvērumā vispirms pamatoti ir norādījusi uz izmaiņām Savienības ražošanas nozares, kas tagad ražo arī PME, struktūrā. Tādējādi tirgus stāvoklis bija mainījies salīdzinājumā ar to, uz kuru bija balstīts ekspertu grupas ziņojumā “ES – biodīzeļdegviela (Indonēzija)” iekļautais vērtējums, kas izklāstīts šā sprieduma 45. punktā.
- 49 Turpinājumā pretēji tam, ko apgalvo prasītājas, no apstrīdētās regulas 246. apsvēruma izriet, ka Komisija faktiski ir ņemusi vērā fizikālo īpašību atšķirību tirgus vērtību, kad tā salīdzinājuma veikšanas nolūkā koriģēja *FAME 0* pārdošanas cenu līmeni Savienībā. Būtu jāpiebilst, ka prasītājas neapstrīd Komisijas veikto *FAME 0* cenas korekciju. Gluži pretēji, tās šo korekciju izmanto kā atskaites punktu, lai piedāvātu savu cenu samazinājuma aprēķinu visam Savienībā pārdotajam biodīzeļdegvielas daudzumam.
- 50 Visbeidzot Komisija apstrīdētās regulas 254. apsvērumā ir konstatējusi arī, ka no Indonēzijas importētais PME tika izmantots kā “izejviela” un tika sajaukts ar citām biodīzeļdegvielām, lai iegūtu, piemēram, *FAME 0*, un ir piebildusi, ka “importētā PME daudzums ir atkarīgs no šāda

importa cenas, kā arī no importētā PME fizikālajām īpašībām, tāpēc importētā PME cena rada cenu spiedienu arī uz maisījumiem”. Komisija ir piebildusi, ka “PME ir viens no lētākajiem biodīzeļdegvielas veidiem, ko var izmantot maisījumos, piemēram, *FAME 0* un *FAME +5* [°C], kuri ir piemēroti izmantošanai ievērojamā Savienības tirgus daļā visu gadu”, un ka “tādējādi PME imports tieši konkurē ar citiem ES ražotās biodīzeļdegvielas veidiem, kas citos gadījumos tiktu sajaukti lielākos daudzumos, lai sasniegtu tādu pašu maisījuma rezultātu”. Būtu jāpiebilst, ka pagaidu regulas 297. apsvērumā Komisija ir paskaidrojusi, ka *FAME 0* bieži satur līdz 20 % PME.

- 51 Tādējādi Komisija savā vērtējumā pienācīgi ir ņēmusi vērā gan izstrādājumu izmantojumu, gan to konkurences attiecības.
- 52 Tātad prasītājas nav pierādījušas, ka saskaņā ar otro metodi aprēķinātais cenu samazinājums būtu acīmredzami kļūdainš.

– *Par trešo aprēķina metodi*

- 53 Saskaņā ar apstrīdētās regulas 256. apsvērumu, izmantojot trešo cenu samazinājuma metodi, “valsts mēroga biodīzeļdegvielas imports no Indonēzijas tika salīdzināts ar izlasē iekļauto Savienības ražotāju kopējo pārdošanas apjomu” un “atbilstīgi šai metodei noteiktā valsts mēroga cenu samazinājuma starpība ir 17,1 %”.
- 54 Komisija apstrīdētās regulas 270. apsvērumā ir precizējusi, ka šis aprēķins ir Indonēzijas PME ar *CFPP 13 °C* salīdzinājums ar visiem Savienības ražošanas nozares saražotās produkcijas pārdošanas apjomiem Savienībā, kas ietver arī PME, un ka netika iesniegts neviens pamatots un kvantificēts apgalvojums, lai veiktu šādu korekciju.
- 55 Prasītājas apgalvo, ka šajā aprēķina metodē pilnībā neesot ņemta vērā *CFPP* līmeņu atšķirība starp Indonēzijas biodīzeļdegvielu un Savienības ražotāju pārdoto biodīzeļdegvielu, un uzsver, ka PTO Apelācijas institūcija un PTO ekspertu grupa uzskata, ka ir svarīgi veikt nepieciešamās korekcijas, lai garantētu pienācīgu cenu salīdzinājumu.
- 56 Šajā ziņā jāatgādina, ka saskaņā ar šā sprieduma 46. un 47. punktā minēto judikatūru šo institūciju sniegtā SKP nolīguma interpretācija nevar saistīt Vispārējo tiesu, kad tā vērtē apstrīdētās regulas spēkā esamību, pat ja Savienības tiesai tā ir jāņem vērā.
- 57 Tā, PTO ekspertu grupa ir norādījusi, ka “salīdzināmajām cenām ir jāatbilst salīdzināmiem izstrādājumiem un darījumiem, ja to mērķis ir sniegt ticamu norādi uz cenu samazinājuma pastāvēšanu un importa par dempinga cenām vai subsidētā importa apmēru salīdzinājumā ar iekšzemes līdzīga izstrādājuma cenu, uz ko varētu balstīties, lai novērtētu cēloņsakarību starp attiecīgo importu un valsts ražošanas nozarei radīto kaitējumu”. Tā ir piebildusi, ka “iestādes rīcības brīvību turklāt ierobežo vispārīga prasība [...], saskaņā ar kuru, nosakot kaitējuma esamību, “ir jābalstās uz pozitīviem pierādījumiem un jāveic objektīva pārbaude””, un ka “nesalīdzināmu cenu salīdzinājums, mūsaprāt, neatbilstu izmeklēšanas iestādei noteiktajai prasībai veikt “pozitīvu pierādījumu” “objektīvu pārbaudi””. Ekspertu grupa uzsver, ka konkrētajā darījumā pārdošanas cenu nosaka vairāki faktori un tāpēc ir jānodrošina cenu salīdzināmība saistībā ar salīdzināmo izstrādājumu un darījumu dažādajām īpašībām. Tādējādi būtisks faktors, kas nosaka cenu, ir izstrādājuma fizikālās īpašības, un, ja izmeklēšanas iestāde “veic cenu salīdzinājumu, pamatojoties uz izstrādājumu “grozu” vai pārdošanas darījumiem”, iestādei ir jānodrošina, ka salīdzināmās izstrādājumu vai darījumu grupas ir pietiekami līdzīgas, lai varētu pamatoti uzskatīt, ka jebkuras cenu atšķirības pamatā ir “cenu samazinājums” un ka to neizraisa tikai atšķirības abu

salīdzināto grozu sastāvā”, precizējot, ka “pretrunu gadījumā iestādei ir jāveic korekcijas, lai ņemtu vērā un labotu attiecīgās atšķirības izstrādājuma fizikālajās un citās īpašībās” (2013. gada 2. augustā pieņemtais PTO ekspertu grupas ziņojums “Ķīna – Antidempinga un kompensācijas muitas nodokļi, ko piemēro Amerikas Savienoto Valstu izcelsmes broileru ražojumiem” (WT/DS 427/R, 7.475., 7.476., 7.480. un 7.483. punkts)).

- 58 Nav strīda par to, ka, piemērojot trešo cenu samazinājuma aprēķina metodi, Komisija nav veikusi korekcijas. Tādējādi ir jāpārbauda, vai attiecīgā izstrādājuma cenas un līdzīga Savienības ražošanas nozares izstrādājuma cenas salīdzinājums ir taisnīgs šā sprieduma 29. punktā minētās judikatūras izpratnē un vai Komisija nav pārsniegusi savu rīcības brīvību, vērtējot cenu samazinājumu, kas ietver sarežģītu ekonomisku situāciju izvērtējumu saskaņā ar šā sprieduma 31. punktā minēto judikatūru.
- 59 Šajā ziņā jānorāda: Komisija iebildumu rakstā ir precizējusi, ka līdzīgs Savienības ražošanas nozares izstrādājums, kas tika ņemts vērā šajā salīdzinājumā, ir *CFPP*, kura līmenis svārstās no -20°C līdz 10°C . Tā uzskata, ka nepastāv korelācija starp cenu un *CFPP*, saskaņā ar kuru temperatūras atšķirības izraisa cenas izmaiņas EUR par tonnu. Lai gan Komisija varēja novērtēt fizikālo īpašību tirgus vērtību attiecībā uz atšķirībām starp *FAME 0* pārdošanu Savienībā un no Indonēzijas importēto PME un attiecīgi koriģēt *FAME 0* pārdošanas cenas Savienībā, tā apgalvo, ka tā nav atradusi saprātīgu pieeju, lai veiktu turpmākas korekcijas saistībā ar citiem biodīzeļdegvielas veidiem, piemēram, starp biodīzeļdegvielu, kuras pamatā ir PME, un biodīzeļdegvielu ar *CFPP* -14°C .
- 60 Starp lietas dalībniekiem nav strīda par to, ka vasaras mēnešos un siltākos reģionos var pārdot biodīzeļdegvielu ar augstāku *CFPP* līmeni, savukārt pieprasījums pēc biodīzeļdegvielas ar zemāku *CFPP* līmeni ir ziemas mēnešos un aukstākos reģionos. Tādējādi maisījumā izmantotā PME daudzums ir atkarīgs no gadalaika un vietas Eiropā.
- 61 Komisija tāpēc ir norādījusi uz biodīzeļdegvielas tirgus lielo sarežģītību. Tā nepiekrīt prasītāju vērtējumam, ka *CFPP* līmenis jebkurā gadījumā ietekmē cenas. Proti, *CFPP* līmenis ietekmēot cenas, jo dažādi *CFPP* līmeņi var konkurēt šajā tirgū atkarībā no ģeogrāfiskās atrašanās vietas un gadalaika. Piemēram, biodīzeļdegviela ar *CFPP* 13°C visu gadu vairākos Dienvideiropas reģionos konkurējot ar *CFPP* 10°C . Tomēr šāda konkurence automātiski neizpaužoties kā cenu starpība. Tādējādi Komisija norāda, ka PME ar *CFPP* 10°C pārdošanu Savienībā var salīdzināt ar PME ar *CFPP* 13°C importu no Indonēzijas, neveicot nekādas korekcijas, lai ņemtu vērā iespējamās *CFPP* līmeņu atšķirības. Savukārt konkrētos klimatiskajos apstākļos, piemēram, ziemā Ziemeļeiropā, biodīzeļdegviela ar *CFPP* 13°C nekonkurējot ar biodīzeļdegvielu ar *CFPP* -10°C neatkarīgi no cenu starpības, jo biodīzeļdegvielu ar *CFPP* 13°C šajos ziemas apstākļos nevar izmantot. Komisija no tā secina: lai arī tika atzīts, ka, pamatojoties uz novēroto tirgus vērtību, bija jāveic cenas korekcija attiecībā uz *FAME 0*, kas ir Savienības ražotāju visvairāk pārdotais izstrādājums, tas tā nav attiecībā uz citiem biodīzeļdegvielas veidiem ar zemu *CFPP* līmeni, kas cenu ziņā ne vienmēr tieši konkurē ar biodīzeļdegvielām ar augstāku *CFPP* līmeni.
- 62 No Komisijas sniegtajiem paskaidrojumiem izriet, ka lēmums neveikt cenu korekcijas trešajā aprēķina metodē bija balstīts uz objektīviem faktoriem, proti, sarežģītām konkurences attiecībām starp biodīzeļdegvielām ar dažādiem *CFPP* līmeņiem, tirgus apstākļu atšķirībām biodīzeļdegvielām ar dažādiem *CFPP* līmeņiem un tiešas korelācijas neesamību starp *CFPP* līmeņiem un cenu. Šie faktori ticami pamato Komisijas secinājumus; aplūkotajā lietā tā nav pārsniegusi savu plašo rīcības brīvību, nosakot cenu samazinājuma analīzes konkrētu metodi.

- 63 Šajā ziņā prasītājas nav pierādījušas, ka bija jāveic pieprasītā korekcija, lai attiecīgā izstrādājuma un līdzīga Savienības ražošanas nozares izstrādājuma cenas padarītu par salīdzināmām, kā noteikts judikatūrā (šajā nozīmē un pēc analogijas skat. spriedumu, 2012. gada 16. februāris, Padome un Komisija/*Interpipe Niko Tube* un *Interpipe NTRP*, C-191/09 P un C-200/09 P, EU:C:2012:78, 58. punkts).
- 64 Šo secinājumu nevar atspēkot alternatīvs cenu samazinājuma aprēķins, ko prasītājas piedāvājušas replikas rakstā. Balstoties uz Komisijas iebildumu rakstā sniegto informāciju, prasītājas piedāvā cenu samazinājuma aprēķinu, kurā, piemērojot attiecību 10 vai 13 EUR par tonnu (jeb tādu pašu starpību par vienību, ko Komisija konstatējusi starp biodīzeļdegvielas ar *CFPP* 0 °C cenām un biodīzeļdegvielas ar *CFPP* 10 °C cenām), lai ņemtu vērā jebkuru *CFPP* līmeņu atšķirību, vidējais cenu samazinājums ir tikai –0,27 %.
- 65 Jākonstatē, kā prasītājas atzina tiesas sēdē, ka šī aprēķina metode ir balstīta uz pieņēmumu, ka cenu korekciju starp izstrādājumu ar *CFPP* 0 °C un izstrādājumu ar *CFPP* 10 °C, ko Komisija izmantojusi otrajā aprēķina metodē, var izmantot par pamatu, lai veiktu korekcijas katram atšķirīgajam *CFPP* līmenim. Tomēr, kā atbildes rakstā uz repliku pamatoti uzsver Komisija, prasītājas nepaskaidro, uz kāda pamata atšķirība starp *CFPP* 0 °C un *CFPP* 10 °C, kas dalīta ar desmit, esot reprezentatīva jebkurai cenu atšķirībai par grādu. Proti, šādu pieņēmumu nevar pieņemt attiecībā uz *CFPP* līmeņiem, kas svārstās no –20 °C līdz 10 °C un iekļauti prasītāju piedāvātajā aprēķinā, ja tās nesniedz paskaidrojumus par savas pieejas atbilstību.
- 66 Prasītājas apgalvo arī, pirmkārt, ka Komisijai tika iesniegti motivēti pieprasījumi veikt korekciju un, otrkārt, ka tās neesot iesniegušas citus aprēķinus, jo Komisija nebija tām sniegusi šim nolūkam nepieciešamo informāciju. Tomēr prasītājas procesuālajos rakstos neatsaucas uz savu tiesību uz aizstāvību pārkāpumu šīs informācijas nesniegšanas dēļ.
- 67 Šajā ziņā jānorāda, ka attiecībā uz prasītāju izvirzīto pirmo punktu no to minētajiem dokumentiem izriet, ka to iesniegtais korekcijas priekšlikums, tāpat kā Indonēzijas valdības priekšlikums, attiecas uz pirmo cenu samazinājuma aprēķina metodi un salīdzinājumu starp PME ar *CFPP* 13 °C un PME ar *CFPP* 10 °C. Tādējādi šie priekšlikumi neattiecas uz trešo aprēķina metodi, un prasītājas nepaskaidro, kādā ziņā šajos apstākļos tie būtu atbilstīgi.
- 68 Attiecībā uz prasītāju minēto otro punktu starp lietas dalībniekiem nav strīda par to, ka, neraugoties uz prasītāju iesniegtajiem pieprasījumiem, Komisija izmeklēšanas laikposmā nebija izpaudusi Savienības ražošanas nozares pārdošanas apjomu atbilstoši *CFPP* līmeņiem.
- 69 Šajā ziņā jānorāda, ka pagaidu regulā jau bija sniegta informācija par Savienības ražošanas nozares pārdevumiem, ņemot vērā *CFPP*. Tādējādi saskaņā ar pagaidu regulas 295. un 296. apsvērumu un apstrīdētās regulas 247. apsvērumu 20 % Savienības pārdošanas apjoma ir *CFPP* 10 °C un 35 % Savienības pārdošanas apjoma ir *CFPP* 0 °C (saskaņā ar otro metodi kopējais pārdošanas apjoms ir 55 %, no kura atņem procentuālo daļu, kas atbilst PME ar *CFPP* 10 °C, jeb 20 %). Šī informācija jau liecināja, ka Savienības pārdošanas apjoms, izņemot *CFPP* 10 °C un *CFPP* 0 °C, bija aptuveni 45 %. Turklāt no apstrīdētās regulas 247. apsvērumā un pagaidu regulas 295. apsvērumā sniegtajiem paskaidrojumiem var secināt, ka liela daļa no šiem 45 % attiecas uz negatīvas *CFPP* līmeņiem, kā prasības pieteikumā norāda arī prasītājas. Tādējādi prasītājām bija pieejama informācija, kas ļāva tām saprast Komisijas aprēķinus un uz tās pamata iesniegt šiem aprēķiniem alternatīvus aprēķinus. Tāpēc šis arguments ir jānoraida.

- 70 Ja prasītāju trešās metodes kritika būtu jāpieņem, pamatojoties uz to, ka Komisija bija nepamatoti atturējusies veikt korekcijas, ņemot vērā atšķirības starp izstrādājumiem, tāds Komisijas konstatējums par cenu samazinājuma esamību, ko apliecina pirmā un otrā metode, kuru rezultāti netika apstrīdēti, būtu pamatots. Ņemot vērā iepriekš minētos apsvērumus, jebkurā gadījumā prasītāju argumenti un līdz ar to pirmā pamata pirmā daļa kopumā ir jānoraida.

Par pirmā pamata otro daļu, kas attiecas uz to, ka neesot noteikts cenu samazinājums Savienības ražošanas nozares izstrādājumiem kopumā un ka nepamatoti esot konstatēts spiediens uz cenām

- 71 Otrajā daļā, kurā izvirzīti divi iebildumi, prasītājas saistībā ar pirmo iebildumu apgalvo, ka Komisija neesot noteikusi cenu samazinājumu Savienības ražošanas nozares izstrādājumam kopumā. Saistībā ar otro iebildumu tās apgalvo, ka biodīzeļdegvielas imports no Indonēzijas neradot spiedienu uz cenām Savienības tirgū.

– Par cenu samazinājuma noteikšanu izstrādājumam kopumā

- 72 Jānorāda, ka no pamatregulas 1. panta “Principi”, kura 1. punkts attiecas uz “jebkur[u] tād[u] izstrādājum[u], kura laišana brīvā apgrozībā Savienībā rada kaitējumu”, izriet, ka antisubsīdiju izmeklēšana attiecas uz konkrētu izstrādājumu. Šo “attiecīgo izstrādājumu” ir definējušas Savienības iestādes, uzsākot šo izmeklēšanu. Tādējādi minētās regulas 2. panta c) punktā “līdzīgs izstrādājums” ir definēts kā izstrādājums, kas ir tāds pats, proti, līdzīgs visos aspektos attiecīgajam izstrādājumam vai, ja tāda izstrādājuma nav, citam izstrādājumam, kurš, kaut arī nav līdzīgs visos aspektos, ir ar tādām īpašībām, kas ļoti atgādina attiecīgā izstrādājuma īpašības.
- 73 Subsīdētā importa ietekmi uz līdzīgu izstrādājumu cenām Savienības tirgū, kas ir nepieciešama kaitējuma noteikšanā saskaņā ar pamatregulas 8. panta 1. punkta a) apakšpunktu, nosaka, pamatojoties uz “attiecīgo izstrādājumu”. Lai to noteiktu, saskaņā ar šīs regulas 8. panta 2. punktu ir īpaši jāpārbauda, “vai šis imports ir realizēts par ievērojami zemākām cenām salīdzinājumā ar līdzīgu Savienības ražošanas nozares izstrādājumu cenām”.
- 74 Cenu samazinājums tika aprēķināts, balstoties uz “attiecīgā izstrādājuma” definīciju, uz kuru attiecas jēdziens “līdzīgs izstrādājums”, kādu to piedāvā Savienības iestādes, sākot izmeklēšanu (šajā nozīmē un pēc analogijas skat. spriedumu, 2017. gada 5. aprīlis, *Changshu City Standard Parts Factory* un *Ningbo Jinding Fastener/Padome*, C-376/15 P un C-377/15 P, EU:C:2017:269, 57. punkts).
- 75 Saskaņā ar judikatūru pamatregula pati par sevi neprasa, lai jēdziens “attiecīgais izstrādājums” katrā ziņā attiektos uz izstrādājumu kā līdzīgu izstrādājumu veidotu viendabīgu veselumu (pēc analogijas skat. spriedumu, 2016. gada 17. marts, *Portmeirion Group*, C-232/14, EU:C:2016:180, 42. punkts). “Attiecīgā izstrādājuma” definēšana, sākot izmeklēšanu, neaizliedz Savienības iestādēm iedalīt šo precī dažādos preču veidos vai modeļos un balstīties uz salīdzinājumiem starp preces cenu Savienības tirgū un importa cenu attiecībā uz katru modeli vai veidu (šajā nozīmē un pēc analogijas skat. spriedumu, 2017. gada 5. aprīlis, *Changshu City Standard Parts Factory* un *Ningbo Jinding Fastener/Padome*, C-376/15 P un C-377/15 P, EU:C:2017:269, 59. punkts).
- 76 Prasītājas apgalvo, ka Komisijas pienākumu noteikt cenu samazinājumu “attiecīgajam izstrādājumam” kopumā var pamatot ar to atziņu piemērošanu pēc analogijas, kuras izriet no 2017. gada 5. aprīļa sprieduma *Changshu City Standard Parts Factory* un *Ningbo Jinding Fastener/Padome* (C-376/15 P un C-377/15 P, EU:C:2017:269, 60. punkts).

- 77 Tomēr atziņas, kuras gūtas no 2017. gada 5. aprīļa sprieduma *Changshu City Standard Parts Factory* un *Ningbo Jinding Fastener/Padome* (C-376/15 P un C-377/15 P, EU:C:2017:269), kas attiecas uz Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2016/1036 (2016. gada 8. jūnijs) par aizsardzību pret subsidētu importu no valstīm, kas nav Eiropas Savienības dalībvalstis (OV 2016, L 176, 21. lpp.), 2. panta 11. punkta interpretāciju, nav attiecināmas uz šīs regulas 3. panta 2. un 3. punktā, kuru ekvivalents pamatregulā antisubsīdiju jomā ir 8. panta 1. un 2. punkts, paredzēto analīzi attiecībā uz importa par dempinga cenām ietekmi uz Savienības ražošanas nozares cenām. Jānorāda uz fundamentālu atšķirību starp dempinga starpības noteikšanu un importa par dempinga cenām ietekmes uz Savienības ražošanas nozares cenām analīzi kaitējuma noteikšanas nolūkā saistībā ar to, ka šī analīze ietver nevis viena un tā paša uzņēmuma pārdošanas apjoma salīdzinājumu – kā tas ir gadījumā, kad tiek noteikta dempinga starpība, kas tiek aprēķināta, pamatojoties uz attiecīgā ražotāja eksportētāja datiem –, bet gan vairāku uzņēmumu, proti, izlasē iekļauto ražotāju eksportētāju un izlasē iekļauto Savienības ražošanas nozares uzņēmumu, pārdošanas apjoma salīdzinājumu (spriedums, 2022. gada 20. janvāris, Komisija/*Hubei Xinyegang Special Tube*, C-891/19 P, EU:C:2022:38, 150.–159. punkts, un ģenerāladvokāta Dž. Pitrucellas secinājumi lietā Komisija/*Hubei Xinyegang Special Tube*, C-891/19 P, EU:C:2021:533, 136.–139. punkts, ko šajā lietā ir piemērojusi Tiesa). Šāds secinājums *mutatis mutandis* ir derīgs, kad jānosaka cenu samazinājums saskaņā ar pamatregulu antisubsīdiju jomā. Tādējādi no 2017. gada 5. aprīļa sprieduma *Changshu City Standard Parts Factory* un *Ningbo Jinding Fastener/Padome* (C-376/15 P un C-377/15 P, EU:C:2017:269) gūtās atziņas nevar attiecināt uz šo strīdu.
- 78 Izskatāmajā lietā apstrīdētās regulas 27. apsvēruma attiecas uz “attiecīgā izstrādājuma” definīciju pagaidu regulas 31.–37. apsvērumā (skat. šā sprieduma 9.–11. punktu).
- 79 Prasītājas apgalvo, ka, piemērojot pirmo aprēķina metodi, Komisija esot noteikusi cenu samazinājumu tikai 20 % izlasē iekļauto Savienības ražotāju kopējā pārdošanas apjoma. Turklāt, piemērojot otro aprēķina metodi, cenu samazinājuma analīzē esot pieļautas nepilnības, jo tajā neesot ņemts vērā, ka konkurences attiecības starp šiem diviem izstrādājumiem ir ļoti sarežģītas, un tā attiecoties tikai uz 55 % izlasē iekļauto Savienības ražotāju kopējā pārdošanas apjoma, savukārt trešajai metodei neesot nozīmes. Šāda pieeja pieļaujot situācijas, ka cenu samazinājums mazai Savienības ražošanas nozares izstrādājumu procentuālai daļai tiek attiecināts uz atlikušo Savienības ražošanas nozares pārdošanas apjomu.
- 80 Jākonstatē, šie argumenti ir balstīti uz apgalvojumu, ka trešā cenu samazinājuma aprēķina metode, kurā Indonēzijas izcelsmes biodīzeļdegvielas imports tiek salīdzināts ar visu izlasē iekļauto Savienības ražotāju biodīzeļdegvielas kopējo pārdošanas apjomu, ir kļūdaina un ka otrajā aprēķina metodē, kurā esot pieļautas nepilnības, cenu samazinājuma analīze attiecoties tikai uz 55 % izlasē iekļauto Savienības ražotāju kopējā pārdošanas apjoma. Tomēr prasītāju galvenokārt izvirzītos argumentus šajā ziņā Vispārējā tiesa ir noraidījusi, izskatot pirmā pamata pirmo daļu. Proti, jākonstatē, ka Komisija cenu samazinājumu ir aprēķinājusi vispirms 20 %, pēc tam 55 % un visbeidzot visam Savienības ražotāju pārdošanas apjomam. Tādējādi, kā pamatoti norāda Komisija, nekāda ekstrapolācija, balstoties uz konstatējumiem, kas veikti uz 20 % Savienības pārdošanas apjoma pamata, nav pieļauta.
- 81 Tāpēc šis iebildums ir jānoraida. Pat pieņemot, ka Komisija būtu nepamatoti izmantojusi trešo cenu samazinājuma aprēķina metodi, prasītāju argumentus nevar pieņemt. Proti, pārējo divu metožu izmantošana ļāva Komisijai novērtēt cenu samazinājumu 55 % Savienības ražotāju pārdošanas apjoma, proti, lielākajai pārdošanas apjoma daļai, kas atspoguļo situāciju visā tirgū. Tādējādi, tā kā prasītājas nav pierādījušas, ka šis vērtējums būtu acīmredzami kļūdainis, tās nevar

pamatoti apgalvot, ka cenu samazinājuma aprēķins ir acīmredzami kļūdains, ciktāl tas esot balstīts uz ļoti sadrumstalotu datu ļaunprātīgu ekstrapolāciju vai attiecoties uz nelielu pārdošanas apjoma procentuālo daļu.

– Par spiedienu uz cenām

- 82 Prasītājas apgalvo: Komisija nepamatoti esot uzskatījusi, ka Indonēzijas izcelsmes biodīzeļdegvielas imports varēja izraisīt spiedienu uz cenām, jo PME ir tikai 20 % no biodīzeļdegvielas ar CFPP 0°C un no 35 % līdz 45 % no Savienības tirgū pārdotās biodīzeļdegvielas ar CFPP, kas ir zemāka par nulli. Turklāt, pamatojoties uz apstrīdētajā regulā iekļauto 2. tabulu, varot konstatēt, ka laikposmā pēc izmeklēšanas tikai 13 % no izmaksu samazinājuma tika pārnesti uz pircējiem, tādējādi tas pierādot, ka imports no Indonēzijas neradot nekādu spiedienu uz Savienības pārdošanas cenām. Apstrīdētās regulas 2. tabulā un pagaidu regulas 11. tabulā iekļautie dati parādot, ka Savienības ražotāju peļņas daļa palielinājusies no – 1,8 % līdz 0,4 %.
- 83 Iesākumā jānorāda, ka pamatregulas 8. panta 1. punkta a) apakšpunktā ir prasīts izvērtēt nevis cenu samazinājuma paša par sevi ietekmi uz Savienības cenām (šajā nozīmē un pēc analogijas skat. spriedumu, 2014. gada 12. decembris, *Crown Equipment (Suzhou)* un *Crown Gabelstapler /Padome*, T-643/11, EU:T:2014:1076, 174. punkts (nav publicēts)), bet vispārīgāk – subsidētā importa ietekmi uz līdzīgu Savienības tirgus izstrādājumu cenām.
- 84 Jebkurā gadījumā, balstoties uz pagaidu regulas 325. apsvērumā iekļautās 11. tabulas datiem, Komisija pagaidu regulas 328. apsvērumā ir norādījusi, ka cenu samazinājums aptuveni par 10 % nav radījis būtisku lejupēju spiedienu uz cenām; šā spiediena uz cenām dēļ Savienības ražošanas nozare izmeklēšanas laikposmā nevarēja gūt labumu no izmaksu samazinājuma, jo tai šis izmaksu samazinājums bija pilnībā jāpārnes uz saviem pircējiem, lai nezaudētu vēl lielāku tirgus daļu.
- 85 Šajā ziņā ir jāņem vērā dati, kas norādīti apstrīdētās regulas 325. apsvērumā iekļautajā 2. tabulā un pagaidu regulas 325. apsvērumā iekļautajā 11. tabulā:

Savienības ražošanas nozare (pirms izmeklēšanas laikposma, tā laikā un pēc tā)					
	2015	2016	2017	Izmeklēšanas laikposms	No 2018. gada oktobra līdz 2019. gada jūnijam
Vienības vidējā pārdošanas cena visā Savienības tirgū (EUR/t)	715	765	832	794	790
Vienības ražošanas izmaksas (EUR/t)	728	767	827	791	760

- 86 No šiem datiem izriet, ka izmeklēšanas laikposmā un pēc tā pārdošanas cena Savienībā pārsniedza ražošanas izmaksas. Tomēr tas neizslēdz spiedienu uz cenām, ko rada imports no Indonēzijas. Proti, no šiem datiem izriet arī: lai gan ražošanas izmaksu samazinājums (par –4,35 % no 2017. gada līdz izmeklēšanas laikposmam) ļāva novērst zaudējumus attiecībā uz izmaksām, Savie-

nības ražošanas nozares cenas samazinājās vēl vairāk (par –4,56 % no 2017. gada līdz izmeklēšanas laikposmam), un tas apstiprina Komisijas secinājumu apstrīdētās regulas 399. apsvērumā, ka Savienības ražošanas nozare izmeklēšanas laikposmā nevarēja gūt labumu no izmaksu samazinājuma. Turklāt jākonstatē, ka minētajās tabulās norādītie dati, kas pārņemti šā sprieduma 85. punktā, attiecas uz visu Savienības pārdošanas apjomu, nevis tikai uz kādu tās pārdošanas apjoma procentuālo daļu, kā apgalvo prasītājas.

87 Tādējādi, tā kā šie dati pamato Komisijas secinājumus, jākonstatē, ka šajā lietā tā nav pieļāvusi acīmredzamu kļūdu šā sprieduma 25. punktā minētās judikatūras izpratnē.

88 Ņemot vērā iepriekš minētos apsvērumus, šis iebildums un līdz ar to pirmais pamats kopumā ir jānoraida.

Par otro pamatu, kas attiecas uz pamatregulas 8. panta 5. punkta pārkāpumu apstrīdētajā regulā veiktajā cēloņsakarības novērtējumā

89 Otrajā pamatā prasītājas apgalvo, ka Komisija savu vērtējumu par cēloņsakarību starp apgalvoto subsidēto importu un Savienības ražošanas nozarei radīto kaitējumu esot balstījusi uz kļūdainu secinājumu par cenu samazinājumu. Tādējādi pamatregulas 8. panta 1. un 2. punkta pārkāpums, ko Komisija esot pieļāvusi, nosakot cenu samazinājumu, esot izraisījis minētās regulas 8. panta 5. punkta pārkāpumu.

90 Šajā ziņā pietiek ar norādi, ka otrais pamats ir balstīts uz pieņēmumu, ka pirmais pamats, kas attiecas uz pamatregulas 8. panta 1. un 2. punkta pārkāpumu, veicot cenu samazinājuma aprēķinu, tiks pieņemts. Tā kā šis pamats tika noraidīts pilnībā, Komisijai nevar pārnest, ka apstrīdētajā regulā tā nav ņēmusi vērā konstatēto cenu samazinājumu, lai novērtētu tā ietekmi uz Savienības ražošanas nozari.

91 Tāpēc otrais pamats ir jānoraida.

Par trešo pamatu, kas attiecas uz acīmredzamu kļūdu vērtējumā, ko esot pieļāvusi Komisija, secinādama, ka pastāv subsīdija, jo NPE tiek piegādāta par neatbilstoši zemu atlīdzību

92 Trešais pamats ir balstīts uz trim daļām, kuras Komisija, ko atbalsta EBB, apstrīd.

Par trešā pamata pirmo daļu, kas attiecas uz pamatregulas 3. panta 1. punkta a) apakšpunkta iv) punkta pārkāpumu un acīmredzamu kļūdu vērtējumā, ciktāl Komisija ir secinājusi, ka Indonēzijas valdība bija uzticējusi NPE piegādātājiem vai tos norīkojusi piegādāt savus izstrādājumus par neatbilstoši zemu atlīdzību

93 Pirmajā daļā prasītājas apgalvo, ka Komisija nepamatoti esot secinājusi, ka Indonēzijas valdība bija uzticējusi NPE piegādātājiem vai tos norīkojusi piegādāt savus izstrādājumus par neatbilstoši zemu atlīdzību, pirmkārt, nosakot eksporta ierobežojumus un, otrkārt, izmantojot pārskatāmu “cenu noteikšanu”, ko veica PTPN – Indonēzijas valdībai pilnībā piederošs NPE ražotājs.

94 Iesākumā jāatgādina: pamatregulas 3. pantā ir paredzēts, ka subsīdija pastāv, ja ir izpildīti šā panta 1. un 2. punktā izklāstītie nosacījumi, proti, pastāv izcelsmes valsts vai eksporta valsts valdības “finansiāls ieguldījums” un tādējādi tiek piešķirts “ieguvums”.

- 95 Plašā rīcības brīvība, kas Savienības iestādēm saskaņā ar judikatūru ir tirdzniecības aizsardzības pasākumu jomā (skat. šā sprieduma 24. punktu), attiecas arī uz finansiāla ieguldījuma esamības noteikšanu pamatregulas 3. panta 1. punkta izpratnē (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2012. gada 11. oktobris, *Novatex/Padome*, T-556/10, nav publicēts, EU:T:2012:537, 34. un 35. punkts).
- 96 Saskaņā ar pamatregulas 3. panta 1. punkta a) apakšpunkta iv) punktu “finansiāls ieguldījums” pastāv, ja valdība “uztic privātai organizācijai” vai “noriko privātu organizāciju pildīt vienu vai vairākas funkcijas, kas minētas i), ii) un iii) punktā, kam parasti vajadzētu atrasties valdības kompetencē, un minētā darbība pēc būtības neatšķiras no darbības, ko parasti veic valdības”.
- 97 Jēdzieni “uzticēt” vai “norīkot” pamatregulā nav definēti.
- 98 Saskaņā ar pastāvīgo judikatūru tādu jēdzienu nozīme un tvērums, kuriem Savienības tiesības nesniedz nekādu definīciju, ir jānoskaidro saskaņā ar to ierasto nozīmi ikdienas valodā, ņemot vērā kontekstu, kādā tie tiek lietoti, un tā tiesiskā regulējuma mērķus, kura daļu tie veido (šajā nozīmē skat. spriedumus, 2014. gada 3. septembris, *Deckmyn un Vrijheidsfonds*, C-201/13, EU:C:2014:2132, 19. punkts, un 2017. gada 5. aprīlis, *Changshu City Standard Parts Factory un Ningbo Jinding Fastener/Padome*, C-376/15 P un C-377/15 P, EU:C:2017:269, 52. punkts).
- 99 Šajā ziņā jānorāda, ka pamatregulas 3. panta mērķis ir definēt jēdzienu “subsīdija”, uz kuru attiecas kompensācijas maksājums.
- 100 Precīzāk, pamatregulas 3. panta 1. punkta a) apakšpunkta mērķis ir jēdzienu “finansiāls ieguldījums” definēt tādā veidā, ka no tā tiek izslēgti valdības pasākumi, kas neietilpst nevienā no šajā tiesību normā uzskaitītajām kategorijām. No šā skatpunkta pamatregulas 3. panta 1. punkta a) apakšpunkta i)–iii) punktā ir minētas konkrētas situācijas, kuras jāņem vērā kā tādas, kas ietver valdības finansiālu ieguldījumu, proti, tiešu vai netiešu naudas līdzekļu nodošanu, atteikšanos no valsts ieņēmumiem vai preču piegādi vai pakalpojumu sniegšanu, savukārt pamatregulas 3. panta 1. punkta a) apakšpunkta iv) punkta otrajā ievilkumā ir paredzēts – tas, ka valdība privātai organizācijai uztic pildīt vienu vai vairākas funkcijas, kas minētas iepriekš, ir līdzvērtīgi tam, ka valsts iestādes piešķir finansiālu ieguldījumu pamatregulas 3. panta 1. punkta a) apakšpunkta izpratnē (spriedums, 2019. gada 10. aprīlis, *Jindal Saw un Jindal Saw Italia/Komisija*, T-300/16, EU:T:2019:235, 106. punkts).
- 101 Šajā kontekstā pamatregulas 3. panta 1. punkta a) apakšpunkta iv) punkta otrais ievilkums būtībā ir pretapiešanas noteikums, kura mērķis ir nodrošināt, ka trešo valstu valdības nevar atbrīvoties no noteikumiem par subsīdijām, veicot pasākumus, kuri šķietami *stricto sensu* neietilpst šīs regulas 3. panta 1. punkta a) apakšpunkta i)–iii) punkta piemērošanas jomā, bet kuriem praksē ir līdzvērtīga ietekme (spriedums, 2019. gada 10. aprīlis, *Jindal Saw un Jindal Saw Italia/Komisija*, T-300/16, EU:T:2019:235, 107. punkts). Šādi PTO Apelācijas padomes ziņojumā arī tiek interpretēts SKP nolīguma 1.1. panta a) punkta 1. apakšpunkta iv) punkts, kura saturs ir līdzīgs pamatregulas 3. panta 1. punkta a) apakšpunkta iv) punkta saturam (skat. PTO Apelācijas padomes 2005. gada 27. jūnijā pieņemto ziņojumu “Amerikas Savienotās Valstis – Izmeklēšana saistībā ar kompensācijas maksājumiem par Korejas izcelsmes pusvadītājiem dinamiskām RAM atmiņām (DRAM)” (WT/DS 296/AB/R, 113. punkts)).
- 102 Saskaņā ar ierasto nozīmi ikdienas valodā jēdziens “uzticēt” nozīmē “uzņemties funkciju vai amatu, uzņemties saistības, deleģēt, noteikt”. Tāpēc, lai nodrošinātu pilnībā lietderīgu pamatregulas 3. panta 1. punkta a) apakšpunkta iv) punkta otrā ievilkuma iedarbību, šis jēdziens judikatūrā ir interpretēts tādējādi, ka ar “uzticēt” šīs tiesību normas izpratnē ir jāsaprot “jebkāda

valdības rīcība, ar kuru tieši vai netieši privātai struktūrai tiek uzticēta atbildība pildīt tāda veida funkcijas, kādas ir paredzētas minētās regulas 3. panta 1. punkta a) apakšpunkta i)–iii) punktā” (spriedums, 2019. gada 10. aprīlis, *Jindal Saw un Jindal Saw Italia/Komisija*, T-300/16, EU:T:2019:235, 108. punkts). No tā izriet, ka jēdziens “norīkot”, kura ierastā nozīme ikdienas valodā ir “lūgt, pavēlēt, diktēt, likt, noteikt, pieprasīt”, ietver jebkuru valdības rīcību, kas tieši vai netieši ietver tās pilnvaru īstenošanu ar privātas organizācijas starpniecību, lai tā veiktu kādu no pamatregulas 3. panta 1. punkta a) apakšpunkta i)–iii) punktā minētajām funkcijām.

- 103 Būtu jāpiebilst, ka sakārtojuma saiklis, kas iezīmē alternatīvu “vai” starp “uzticēt” un “norīkot”, norāda, ka šīs divas darbības var veikt ne tikai neatkarīgi vienu no otras, bet arī kopā. Turklāt no pamatregulas 3. panta 1. punkta a) apakšpunkta iv) punkta otrā ievilkuma, kas neierobežo “uzticēšanas” vai “norīkošanas” raksturu vai mērķi, un no šā sprieduma 102. punktā minētās judikatūras, kurā ņemta vērā “jebkāda valdības rīcība”, interpretācijas izriet, ka šai darbībai nav jābūt atsevišķas darbības vai pasākuma rezultātam, bet tā var būt arī vairāku pasākumu mijiedarbības rezultāts.
- 104 Ņemot vērā šos apsvērumus, ir jāizskata Komisijas secinājums, ka ar tādiem pasākumiem kā izvedmuitas nodoklis un eksporta nodeva, kā arī faktiskā NPE cenu kontrole iekšzemes tirgū ar *PTPN* starpniecību Indonēzijas valdība ir centusies nodrošināt, lai NPE ražotāji šo izstrādājumu Indonēzijas tirgū piegādātu par neatbilstoši zemu atlīdzību.

– *Par izvedmuitas nodokli un eksporta nodevu*

- 105 Pirmajā iebildumā prasītājas apgalvo, ka Komisija nepamatoti esot secinājusi: ar to, ka izvedmuitas nodoklis izmeklēšanas laikposmā bija noteikts nulles līmenī un eksporta nodeva tika atcelta no 2018. gada decembra, NPE piegādātājiem tika “uzticēts” vai tie tika “norīkoti” piegādāt savus izstrādājumus par neatbilstoši zemu atlīdzību. Turklāt šo pasākumu mērķis neesot bijis saglabāt zemas NPE cenas, lai atbalstītu biodīzeļdegvielas ražošanas nozari. Šāds rezultāts esot tikai tādu pasākumu blakusefekts, kuru galvenais mērķis ir garantēt cepamās eļļas cenu stabilitāti un finansēt Eļļas palmu audzēšanas fondu.
- 106 No pagaidu regulas 113.–117. apsvēruma izriet, ka šajā lietā Indonēzijas valdība bija noteikusi nodokli un eksporta nodevu NPE.
- 107 Saskaņā ar pagaidu regulas 87. un 88. apsvērumu izvedmuitas nodoklis tika ieviests 1994. gadā un 2016. gada versijā to veidoja progresīvo tarifu tabula, ko piemēroja NPE, kā arī citiem izstrādājumiem, tostarp biodīzeļdegvielai (kam pastāvīgi tiek noteikts zemāks tarifs nekā NPE). Indonēzijas eksportētāji par NPE eksportu maksāja nodokli, kas bija piesaistīts Indonēzijas valdības noteiktajai atsaucēs cenai. Tādējādi, kad palielinājās Indonēzijas valdības noteiktā atsaucēs eksporta cena, paaugstinājās arī eksporta tarifs. Kad atsaucēs cena bija zemāka par 750 USD par tonnu, piemērojamā izvedmuitas nodokļa likme bija 0 %. Izmeklēšanas laikposmā NPE cena saglabājās zemāka par 750 USD par tonnu, tāpēc izvedmuitas nodoklis nebija jāmaksā.
- 108 Saskaņā ar pagaidu regulas 89. apsvērumu Indonēzijas valdība 2015. gadā ieviesa eksporta nodevu NPE un lejupējiem izstrādājumiem. Izmeklēšanas laikposmā noteiktā eksporta nodeva bija 50 USD par tonnu NPE un 20 USD par tonnu biodīzeļdegvielai.
- 109 Lai pagaidu regulā, kuras secinājumi tika apstiprināti apstrīdētajā regulā (102.–161. apsvērums), noteiktu finansiāla ieguldījuma esamību, Komisija veica vērtējumu, pamatojoties uz atbilstošu PTO judikatūru.

- 110 Uz šā vērtējuma pamata Komisija pagaidu regulas 111.–157. apsvērumā ir uzskatījusi, ka Indonēzijas valdība NPE ražotājiem bija “uzticējusi” vai tos “norīkojusi” savus izstrādājumus iekšzemes lietotājiem piegādāt par neatbilstoši zemu atlīdzību, lai Indonēzijā izveidotu iekšzemes tirgu, kurā cenas ir mākslīgi zemas. Turpinājumā Komisija šīs regulas 160. apsvērumā ir norādījusi, ka visi Indonēzijas NPE ražotāji jāuzskata par privātām organizācijām, un šīs regulas 162. un 169. apsvērumā ir secinājusi, ka šie uzņēmumi iekšzemes tirgū NPE piegādāja par neatbilstoši zemu atlīdzību. Visbeidzot Komisija šīs regulas 170. apsvērumā ir uzskatījusi, ka Indonēzijas teritorijā ražotās NPE piegāde Indonēzijas biodīzeļdegvielas nozarei ir funkcija, kas parasti ir valdības kompetencē. Proti, Komisija šajā apsvērumā ir uzskatījusi, ka regulatīvo nosacījumu noteikšana saistībā ar valsts izejvielu piegādi šīs valsts uzņēmumiem ir funkcija, kas ir valdības – kurai ir suverēnas tiesības uz tās dabas resursiem – kompetencē.
- 111 Kā izriet no apstrīdētās regulas 134. apsvēruma, šajā vērtējumā Komisija ir konstatējusi, ka gan ar izvedmuitas nodokļa, gan ar eksporta nodevas starpniecību, kā uzsvērts apstrīdētās regulas 103., 146. un 157. apsvērumā, Indonēzijas valdība kopā ar citiem pasākumiem centās nodrošināt, lai NPE ražotāji Indonēzijas tirgū NPE piegādātu par neatbilstoši zemu atlīdzību. Proti, valdība ieviesa eksporta ierobežojumu sistēmu, kas NPE eksportu padarīja par komerciāli nepievilcīgu.
- 112 Komisija apstrīdētajā regulā un pagaidu regulā ar dažādiem elementiem uzskatāmi ir parādījusi, ka Indonēzijas valdība bija izveidojusi un ieviesusi šādu sistēmu, un prasītājas to nav apstrīdējušas.
- 113 Tādējādi pagaidu regulas 116. apsvērumā ir norādīts, ka Indonēzijas valdība šo eksporta sistēmu tieši sasaistījusi ar starptautiskajām NPE cenām, nevis ar citiem faktoriem, piemēram, ražošanas līmeņiem vai ietekmi uz vidi, lai ietekmētu cenas, ko maksāja ražotāji eksportētāji. No šajā apsvērumā iekļautās 1. tabulas izriet, ka Indonēzijas valdība ņēma vērā cenu izmaiņas starptautiskajā līmenī un koriģēja izvedmuitas nodokļu apmēru atkarībā no šīm cenām, tāpēc eksporta rentabilitāte samazinājās.
- 114 Komisija pagaidu regulas 119. apsvērumā ir norādījusi arī, ka Indonēzijas Muitas un akcīzes ģenerāldirektorāts 2015. gadā ir publiski paskaidrojis, ka izvedmuitas nodokļu mērķi ir nodrošināt izejvielu pieejamību un stimulēt iekšzemes lejupējo palmu eļļas nozari, kuras neatņemama sastāvdaļa ir biodīzeļdegvielas ražošana.
- 115 Attiecībā uz eksporta nodevu Komisija pagaidu regulas 117. apsvērumā ir uzsvērusi, ka tās ieviešana 2015. gadā notika laikā, kad cenas Indonēzijā bija gandrīz tādas pašas kā cenas pasaulē, un tas biodīzeļdegvielas ražotājiem ļāva iepirkt NPE par zemākām cenām nekā cenas, kas tiem būtu pieejamas citos gadījumos. Būtu jāpiebilst, ka apstrīdētās regulas 114. apsvērumā Komisija ir paskaidrojusi, ka ar šo nodevu tika finansēts Eļļas palmu audzēšanas fonds un ar subsīdijām faktiski ekskluzīvi tika sniegts atbalsts biodīzeļdegvielas nozarei.
- 116 Apstrīdētās regulas 128. un 129. apsvērumā ir minēti arī divi izmeklēšanas laikposmā presē publicēti raksti, kas apstiprina Komisijas secinājumus par šo laikposmu. Proti, 2018. gada 19. decembra rakstā Indonēzijas Eļļas palmu apvienības ģenerālsekretārs lēsa, ka NPE eksports var palielināties, ja eksporta nodeva tiks samazināta līdz nullei. 2018. gada 6. decembra rakstā neatkarīgs analītiķis ir uzskatījis, ka eksporta nodevas atcelšana palielinās Indonēzijas palmu eļļas eksportētāju konkurētspēju to ietaupījumu dēļ, no kuriem lielākā daļa, iespējams, nonāks atpakaļ pie Indonēzijas lauksaimniekiem, paaugstinoties NPE cenām iekšzemes tirgū.

- 117 Balstoties uz šiem apsvērumiem, Komisija apstrīdētās regulas 118. apsvērumā varēja pamatoti secināt, ka “Indonēzijas valdības ieviestā vispārējā eksporta ierobežojumu sistēma ir paredzēta, lai sniegtu ieguvumu biodīzeļdegvielas nozarei, saglabājot NPE iekšzemes cenas mākslīgi zemas”.
- 118 Šajā ziņā, pirmām kārtām, atsaucoties uz PTO judikatūru, prasītājas apgalvo, ka šie importa ierobežojumi neietilpstot pamatregulas 3. panta 1. punkta a) apakšpunkta piemērošanas jomā, jo to mērķis esot nodrošināt vietējo pieprasījumu un cepamās eļļas cenu stabilitāti (izvedmuitas nodoklis) un finansēt Eļļas palmu audzēšanas fondu (eksporta nodeva), un to iespējamā ietekme uz NPE cenām esot tikai šā regulējuma blakusefekts. Indonēzijas valdībai esot bijusi tikai veicinātājas loma, jo tā tikai veica valsts ieņēmumu iekasēšanas darbības.
- 119 Vispirms attiecībā uz prasītāju argumentu par to, ka Indonēzijas valdībai neesot bijis aktīvākas lomas par vienkāršu veicināšanas pasākumu noteikšanu, jākonstatē, ka, pieņemot aplūkotos eksporta ierobežojumus īpašos apstākļos, kuros, pirmkārt, izvedmuitas nodoklis bija saistīts ar starptautiskajām NPE cenām un palielinājās tad, kad palielinājās šīs cenas, un, otrkārt, eksporta nodeva tika noteikta laikposmā, kad Indonēzijas cenas bija gandrīz tādas pašas kā pasaules cenas, valdība ierobežoja šo uzņēmumu rīcības brīvību, praktiski ierobežojot to spēju lemt par tirgu, kurā tie pārdod savus izstrādājumus (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2019. gada 10. aprīlis, *Jindal Saw un Jindal Saw Italia*/Komisija, T-300/16, EU:T:2019:235, 124. punkts).
- 120 Turpinājumā nevar pieņemt prasītāju argumentu, ka Indonēzijas valdība esot veikusi tikai valsts ieņēmumu iekasēšanas darbības un ka šo darbību iespējamā ietekme uz NPE cenām esot bijusi tikai blakusefekts. Proti, kā izriet no šā sprieduma 111.–116. punkta, aplūkotie eksporta ierobežojumi kopā ar citiem pasākumiem tika ieviesti, lai nodrošinātu NPE piegādi Indonēzijas tirgū par neatbilstoši zemu cenu, un, lai sasniegtu šo rezultātu, tie tika pielāgoti, ņemot vērā starptautiskās cenas. Ar to, ka attiecīgajos tiesību aktos nav skaidri minēts šis mērķis, nepietiek, lai atspēkotu šo secinājumu.
- 121 Visbeidzot argumenti, kurus prasītājas šajā ziņā balsta uz PTO Strīdu noregulēšanas institūcijas judikatūru, it īpaši PTO Strīdu izšķiršanas padomes ekspertu grupas 2001. gada 23. augustā pieņemto ziņojumu “Amerikas Savienotās Valstis – Pasākumi, ar kuriem eksporta ierobežojumi tiek uzskatīti par subsīdijām” (WT/DS 194/R), ir jānoraida. Neskarot šā sprieduma 46. un 47. punktā minēto judikatūru, minētā lieta attiecās uz jautājumu par to, vai ASV tiesību akti kompensācijas maksājumu jomā, ar kuriem, kā uzskatīja Kanāda, valsts iestāžu regulatīvā darbība, ierobežojot preces eksportu, proti, eksporta ierobežojums, tika pielīdzināta “finansiālam ieguldījumam” SKP nolīguma 1.1. panta a) punkta 1. apakšpunkta izpratnē, ir ar to saderīgi. Tādējādi minētais strīds neattiecās uz konkrētiem importa ierobežojumiem, kas ir daļa no pasākumiem, kuriem ir viens un tas pats mērķis, un kas tiek izvērtēti, ņemot vērā Indonēzijas Muitas un akcīzes ģenerāldirektorāta paziņojumus par mērķi nodrošināt izejvielu pieejamību un stimulēt attiecīgās ražošanas nozares izaugsmi, kā norādīts šā sprieduma 114. punktā (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2019. gada 10. aprīlis, *Jindal Saw un Jindal Saw Italia*/Komisija, T-300/16, EU:T:2019:235, 134. punkts).
- 122 Otrām kārtām, prasītājas apgalvo, ka eksporta ierobežojumi neesot lieguši NPE piegādātājiem iespēju veikt racionālu izvēli un neesot skāruši to eksportēšanas spēju, jo vairāk nekā 70 % Indonēzijas NPE tika eksportēti.
- 123 Šo argumentu nevar pieņemt. Proti, tas, ka 70 % Indonēzijas NPE tika eksportēti, nenozīmē, ka NPE ražotāji varēja brīvi racionāli izvēlēties eksportēt savu izstrādājumu un saņemt par to atbilstošu atlīdzību. Gluži pretēji, kā pamatoti uzsver Komisija, NPE ražotāji vispirms

apmierināja iekšzemes pieprasījumu, kas saskaņā ar publiski pieejamajiem un apstrīdētās regulas 153. apsvērumā minētajiem avotiem bija 30 % produkcijas, un tikai pēc tam tie sāka eksportēt. No tā izriet, ka ražotāji nemēģināja eksportēt lielāko daļu savas produkcijas uz [tirgiem], kuros cenas bija augstākas, jo potenciālo papildu peļņu no eksporta ierobežoja Indonēzijas valdības noteiktie eksporta ierobežojumi.

- 124 Trešām kārtām, prasītājas apgalvo, ka izvedmuitas nodoklis, kas izmeklēšanas laikposmā bija noteikts nulles apmērā, un eksporta nodeva, kas tika atcelta no 2018. gada decembra, neesot ļāvuši uzticēt NPE piegādātājiem vai tos norīkot piegādāt savus izstrādājumus par neatbilstoši zemu atlīdzību.
- 125 Kā norādīts šā sprieduma 106. un 113. punktā, Indonēzijas valdība tieši sasaistīja izvedmuitas nodokļu sistēmu ar NPE starptautiskajām cenām. No tā izriet, ka izvedmuitas nodoklis, kā norādīts apstrīdētās regulas 113. apsvērumā, izmeklēšanas laikposmā bija noteikts nulles apmērā konkrēto tirgus apstākļu dēļ. Proti, ar starptautisko cenu zemo līmeni pietika, lai mudinātu NPE ražotājus prioritāri apmierināt iekšzemes pieprasījumu. Kā pamatoti uzsver Komisija, ja Indonēzijas valdībai būtu nodoms vairs neiekasēt šo nodokli, tā būtu to atcēlusi.
- 126 Nav strīda par to, ka eksporta nodeva izmeklēšanas laikposmā tika iekasēta un ka tā bija noteikta 50 USD par tonnu NPE un 20 USD par tonnu biodīzeļdegvielai. Kā apgalvo prasītājas, apstākļi, ka šī nodeva tika atcelta pēc izmeklēšanas laikposma beigām, proti, 2018. gada decembrī, neietekmējot to Komisijas secinājumu spēkā esamību, kas apstrīdētajā regulā attiecas uz šo laikposmu.
- 127 Ceturtām kārtām, prasītājas apgalvo, ka Komisija esot pārkāpusi arī pamatregulas 15. panta 1. punkta otro daļu, ieviešot kompensācijas pasākumus, lai gan izvedmuitas nodoklis un eksporta nodeva tika “atcelta” vai antisubsīdiju pasākumu pieņemšanas brīdī tie vairs neesot devuši nekādu labumu attiecīgajiem eksportētājiem šā panta izpratnē.
- 128 Šajā ziņā jāatgādina: pamatregulas 15. panta 1. punkta otrajā daļā ir paredzēts, ka nekādi kompensācijas pasākumi netiek piemēroti, tostarp, ja tiek pierādīts, ka subsīdijas ir atceltas un vairs nedod nekādu labumu attiecīgajiem eksportētājiem.
- 129 No šā panta formulējuma izriet, ka prasītāju arguments ir balstīts uz tā kļūdainu interpretāciju. Proti, pat pieņemot, ka izvedmuitas nodoklis un eksporta nodeva bija “atcelta”, kā apgalvo prasītājas, tas nozīmētu tikai to, ka Indonēzijas valdībai vairs nebūtu pieejams viens no instrumentiem, lai nodrošinātu NPE piegādes par neatbilstoši zemu atlīdzību, kopā ar *PTPN* veiktu cenu noteikšanu un subsīdiju piešķiršanu NPE ražotājiem. Tādējādi šis zudums nenozīmē subsīdijas atcelšanu, kura papildus NPE piegādei par neatbilstoši zemu atlīdzību (apstrīdētās regulas 102.–187. apsvērumi) izpaudās kā tieša naudas līdzekļu nodošana, ko veica Eļļas palmu audzēšanas fonds (apstrīdētās regulas 28.–101. apsvērumi), kā arī atbrīvojums no ievadmuitas nodokļiem muitas zonās importētām iekārtām (apstrīdētās regulas 188.–193. apsvērumi). Nevar arī uzskatīt, ka šīs subsīdijas vairs nenodrošināja ieguvumu attiecīgajiem eksportētājiem, jo šis ieguvums nav atkarīgs no izvedmuitas nodokļa apmēra, bet no tā atturošās iedarbības un no tā, ka ar pasākumu virkni, tostarp eksporta ierobežojumiem, NPE ražotājiem tika “uzticēts” vai tie tika “norīkoti” piegādāt NPE par neatbilstoši zemu cenu.
- 130 Tāpēc pirmais iebildums ir jānoraida.

– Par PTPN veikto cenu kontroli

- 131 Otrajā iebildumā prasītājas apgalvo, ka Komisija esot pārkāpusi pamatregulas 3. panta 1. punkta a) apakšpunkta iv) punktu un pieļāvusi acīmredzamu kļūdu vērtējumā, secinādama, ka Indonēzijas valdība ar PTPN veiktu pārredzamu “cenu noteikšanu” ir īstenojusi “uzticēšanas” vai “norīkošanas” darbības attiecībā uz NPE piegādātājiem.
- 132 Iesākumā, kā izriet no pagaidu regulas 91.–99. un 126. apsvēruma un apstrīdētās regulas 120. un 123. apsvēruma, jāatgādina, ka, ņemot vērā NPE piegādātāju un PTPN nesadarbošanos, Komisija piemēroja pamatregulas 28. panta 1. punktu un savus secinājumus pamatoja ar pieejamo informāciju.
- 133 Saskaņā ar judikatūru atbilstoši pamatregulas 28. pantam iestādes, lai nemazinātu Savienības tirdzniecības aizsardzības pasākumu efektivitāti, drīkst izmantot tām pieejamo informāciju ikreiz, kad Savienības iestādes saskaras ar atteikumu sadarboties vai nesadarbošanos saistībā ar izmeklēšanu (šajā nozīmē un pēc analogijas skat. spriedumu, 2017. gada 26. janvāris, *Maxcom/City Cycle Industries*, C-248/15 P, C-254/15 P un C-260/15 P, EU:C:2017:62, 67. punkts), tomēr tām nav pienākuma izmantot labāko pieejamo informāciju (spriedums, 2014. gada 11. septembris, *Gold East Paper* un *Gold Huasheng Paper/Padome*, T-444/11, EU:T:2014:773, 94. punkts). No tā izriet, ka plašā Komisijas rīcības brīvība tirdzniecības aizsardzības pasākumu jomā saskaņā ar šā sprieduma 24. punktā minēto judikatūru tiek īstenota arī tad, kad ir jāpiemēro pamatregulas 28. pants.
- 134 Pirmām kārtām, prasītājas pārmet Komisijai, ka tā esot pieļāvusi kļūdu vērtējumā, secinādama, ka PTPN noteikusi mākslīgi zemas NPE cenas. Tās apgalvo, ka PTPN neesot noteikusi šīs cenas, jo, pirmkārt, šīs cenas tika noteiktas dienas izsolēs un, otrkārt, iekšzemes tirgu raksturoja NPE pircēju ievērojama pirkstspēja.
- 135 Šajā ziņā no pagaidu regulas 128.–131. apsvēruma izriet, ka PTPN ir valstij pilnībā piederoša uzņēmumu grupa, ko kontrolē Indonēzijas valdība un kas ražo dažādas izejvielas, tostarp NPE.
- 136 Pagaidu regulas 132. un 133. apsvērumā ir paskaidrots, un lietas dalībnieki to neapstrīd, ka PTPN organizēja dienas izsoles savas NPE pārdošanai. Pirms dienas izsoles procesa sākšanas PTPN noteica “ieteicamo cenu” konkrētajai dienai, bet tai nebija pienākuma noraidīt piedāvājumus, kuru cena bija zemāka par “ieteicamo cenu”.
- 137 Lai secinātu, ka PTPN savas NPE cenas noteikusi mākslīgi zemas, Komisija ir balstījusies uz vairākiem publiski pieejamiem datiem. Pirmkārt, no apstrīdētās regulas 151. apsvēruma izriet, ka Indonēzijas valdība ir ietekmējusi PTPN lēmumus par tās cenu noteikšanas politiku. Proti, ja iegādei piedāvātā NPE cena bija zemāka par konkrētajai dienai noteikto “ieteicamo cenu”, PTPN valde, kurā Indonēzijas valdība bija tikai pārstāvēta, varēja nolemt, ka piedāvājums ir jāpieņem, un tas notika regulāri. Otrkārt, no apstrīdētās regulas 125. apsvēruma un pagaidu regulas 135. apsvēruma izriet, ka atbilstoši pieejamai informācijai PTPN, ievērojot Indonēzijas valdības norādījumus, pēdējos gados cieta zaudējumus. Treškārt, kā izriet no apstrīdētās regulas 122.–124. apsvēruma, Komisija nevarēja iegūt nevienu pierādījumu tam, ka “ieteicamā cena” būtu atspoguļojusi jebkādu tirgus cenu, kas izriet no iepirkuma procedūras, kurā būtu konkurence. Gluži pretēji, NPE cena iekšzemes tirgū bija zemāka par visiem starptautiskajiem tirgus standartiem.

- 138 Pamatojoties uz iepriekš minēto, jākonstatē, ka Komisija nav pieļāvusi acīmredzamu kļūdu vērtējumā, kad, pamatodamās uz pieejamo informāciju, tā ir secinājusi, ka *PTPN* nerīkojās kā racionāls ekonomikas dalībnieks tirgū un noteica zemākas NPE cenas par tirgus standartiem.
- 139 Attiecībā uz prasītāju argumentu par tirgus nelīdzsvarotību jānorāda, ka tirgu raksturo šāda nelīdzsvarotība par labu NPE pircējiem, kas ir lieli uzņēmumi ar “kompensējošu pirktspēju”. Komisija to ir atzinusi apstrīdētās regulas 146. apsvērumā. Tomēr šis apstāklis neatspēko secinājumu, ka ar *PTPN* starpniecību Indonēzijas valdība varēja ieviest cenu noteikšanas mehānismu. Proti, kā tajā pašā apsvērumā norādījusi Komisija – un tas netika apstrīdēts –, cita NPE tirgus iezīme no piedāvājuma skatpunkta ir sadrumstalotība starp lielu skaitu mazo uzņēmumu, it īpaši individuālajiem lauksaimniekiem. Šajos apstākļos tad, kad *PTPN* noteica dienas cenu, NPE piegādātājiem, kuriem katram piederēja neliela tirgus daļa, bija grūti noteikt augstākas pārdošanas cenas pircējiem ar ievērojamu pirktspēju. Tādējādi ir jānoraida prasītāju apgalvojumi, ka tirgus struktūra esot liegusi *PTPN* noteikt cenas. Gluži pretēji, šķiet, tirgus struktūra bija faktors, kas ļāva *PTPN* noteikt NPE cenas.
- 140 Turklāt ir jānoraida prasītāju apgalvojums, ka Komisija neesot izpildījusi tās pienākumu norādīt pamatojumu.
- 141 Proti, saskaņā ar pastāvīgo judikatūru pamatojuma neesamība vai nepietiekamība ir pamats, kas balstās uz būtisku formas prasību pārkāpumu, un tas pats par sevi ir atšķirīgs no pamata par nepareizu lēmuma pamatojumu, kura pārbaudi veic, aplūkojot šā lēmuma pamatotību (spriedumi, 2009. gada 19. jūnijs, *Qualcomm*/Komisija, T-48/04, EU:T:2009:212, 175. punkts, un 2016. gada 18. oktobris, *Crown Equipment (Suzhou)* un *Crown Gabelstapler/Padome*, T-351/13, nav publicēts, EU:T:2016:616, 110. punkts). Pamatojumam, kas jānorāda atbilstoši LESD 296. panta otrajai daļai, ir jāatbilst attiecīgā tiesību akta jēgai, un tam skaidri un nepārprotami jāatspoguļo tās iestādes argumentācija, kas pieņēmusi attiecīgo tiesību aktu, lai ieinteresētās personas varētu iepazīties ar veiktā pasākuma pamatojumu un kompetentā tiesa varētu īstenot savu kontroli (pēc analogijas skat. spriedumus, 2003. gada 30. septembris, *Eurocoton u.c./Padome*, C-76/01 P, EU:C:2003:511, 88. punkts, un 2014. gada 12. decembris, *Crown Equipment (Suzhou)* un *Crown Gabelstapler/Padome*, T-643/11, EU:T:2014:1076, 129. punkts (nav publicēts)).
- 142 Tomēr šajā lietā apstrīdētās regulas un pagaidu regulas apsvērumos, kas izskatīti šā sprieduma 135.–139. punktā, ir skaidri norādīti iemesli, kuru dēļ Komisija ir uzskatījusi, ka *PTPN* tirgū nerīkojās kā racionāls tirgus dalībnieks un noteica par tirgus standartiem zemākas NPE cenas. Šie paskaidrojumi ļāva prasītājam uzzināt veiktā pasākuma pamatojumu, lai aizstāvētu savas tiesības, un Savienības tiesai veikt pārbaudi, kā izriet no šā sprieduma 134. un nākamajiem punktiem.
- 143 Otrām kārtām, prasītājas apgalvo, ka Komisija nepamatoti esot secinājusi, ka, pārskatāmi paziņojot *PTPN* noteiktās NPE dienas cenas, Indonēzijas valdība citiem NPE piegādātājiem ir “uzticējusi” vai tos “norīkojusi” savus izstrādājumus iekšzemes tirgū piegādāt par neatbilstoši zemu atlīdzību. Neatkarīgo NPE piegādātāju cenas nosakot lietas faktiskie apstākļi un tirgus struktūra, un tās izrietot no tirgus dalībnieku lēmumpieņemšanas brīvības. NPE piegādātāju rīcība esot “vienkāršas neparedzētas sekas”, kuras esot izraisījusi *PTPN* nodrošinātā pārskatāmība.
- 144 No apstrīdētās regulas 160. apsvēruma izriet, ka “uzticēšana” un “norīkošana” aplūkotajā lietā izpaudusies tādējādi, ka Indonēzijas valdība ar *PTPN* starpniecību ir darbojusies kā cenu noteicēja Indonēzijas iekšzemes tirgū un visi neatkarīgie NPE piegādātāji ir ievērojuši šos cenu norādījumus. Proti, kā izriet no šā sprieduma 135.–137. punkta, Komisija vispirms ir

konstatējusi – un prasītājas šos konstatējumus nav pamatoti atspēkojušas –, ka *PTPN* NPE cenas ir noteikusi mākslīgi zemas. Turpinājumā Komisija pagaidu regulas 140. un 141. apsvērumā ir norādījusi, ka *PTPN* dienas iepirkumu rezultātus vienmēr publicējusi savā tiešsaistes platformā iepirkuma dienā plkst. 15.30, norādot precīzu izsolīšanā apstiprināto vienības cenu par NPE, un ka dienas apspriedes starp NPE piegādātājiem, kas nav *PTPN*, un NPE pircējiem – šajās apspriedēs sākumcena ir *PTPN* noteiktā dienas cena –, parasti notikušas, līdzko kļuvuši pieejami *PTPN* rīkoto iepirkumu rezultāti. NPE dienas cena iekšzemes tirgū precīzi atspoguļoja *PTPN* dienas izsolēs piešķirto cenu, turklāt vienības cena, ko ražotāji eksportētāji maksāja valstij nepiederošiem NPE ražotājiem, izmeklēšanas laikposmā vienmēr bija tāda pati kā *PTPN* noteiktā cena konkrētajai dienai vai zemāka. Visbeidzot, kā izriet no apstrīdētās regulas 138. apsvēruma, šie fakti norisinājās laikā, kad Indonēzijas valdība bija pieņēmusi pasākumus, ar ko tika ierobežotas piegādātāju iespējas eksportēt savu NPE.

145 Šajos apstākļos Komisija, nepieļaudama acīmredzamu kļūdu vērtējumā, ir konstatējusi, ka Indonēzijas valdība NPE piegādātājiem ir uzticējusi vai tos norīkojusi, pārredzami “nosakot cenas” ar *PTPN* starpniecību šā sprieduma 101.–103. punktā minētās judikatūras izpratnē.

146 Šo iemeslu dēļ prasītāju argumentus nevar pieņemt, un līdz ar to trešā pamata pirmā daļa kopumā ir jānoraida.

Par trešā pamata otro daļu, kas attiecas uz pamatregulas 3. panta 1. punkta b) apakšpunkta pārkāpumu un acīmredzamu kļūdu vērtējumā, ciktāl Komisija ir secinājusi, ka Indonēzijas valdība ir atbalstījusi ienākumus vai cenas

147 Komisija uzskata, ka trešā pamata otrā daļa jānoraida, jo prasītājas prasības pieteikumā atsaucas uz “NPE piegādātāju” ienākumu vai cenu atbalstu, savukārt Komisijas secinājumi attiecas uz biodīzeļdegvielas ražotājiem sniegto atbalstu. Komisija apgalvo arī, ka prasītāju precizējumi, kas šajā ziņā sniegti replikas stadijā, neesot pieņemami Vispārējās tiesas Reglamenta 84. panta 1. punkta izpratnē.

148 Šajā ziņā jāatzīmē, ka saskaņā ar Reglamenta 76. panta d) punktu prasības pieteikumā ir jānorāda strīda priekšmets un jāsniedz kopsavilkums par izvirzītajiem pamatiem un ka norādēm jābūt skaidrām un precīzām, lai atbildētājs varētu sagatavot savus argumentus un Savienības tiesa varētu veikt savu kontroli (spriedums, 2018. gada 3. maijs, *Sigma Orionis*/Komisija, T-48/16, EU:T:2018:245, 54. punkts). Ņemot vērā argumentus, ko Komisija izvirzījusi iebildumu rakstā un atbildes rakstā uz repliku, tā acīmredzami varēja saprast prasītāju formulēto kritiku pret apstrīdēto regulu. Būtu jāpiebilst, ka prasības pieteikumā ir konsekvēnti saprotami aprakstīti faktiskie un tiesību apstākļi, uz kuriem balstīta šī daļa, lai gan šīs daļas nosaukumā ir norāde, ka ienākumu vai cenu atbalsts tika sniegts “NPE piegādātājiem”, un lai gan dota nepareiza atsauce uz pagaidu regulas 172. apsvērumu, kas faktiski attiecas uz finansiāla ieguldījuma esamību saskaņā ar pamatregulas 3. panta 1. punkta a) apakšpunkta iv) punktu (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2018. gada 3. jūlijs, *Transtec*/Komisija, T-616/15, EU:T:2018:399, 46. punkts). Tādējādi prasības pieteikums atbilst Reglamenta 76. panta d) punktā noteiktajam prasībām.

149 Turklāt no Reglamenta 84. panta izriet, ka tiesvedības laikā nav atļauts izvirzīt jaunus pamatus, izņemot gadījumus, kad tie saistīti ar tādiem tiesiskajiem un faktiskajiem apstākļiem, kas kļuvuši zināmi iztiesāšanas laikā. Saskaņā ar judikatūru pamats, kas pieteikumā par lietas ierosināšanu tieši vai netieši papildina iepriekš izvirzīto pamatu un kam ar to ir cieša saikne, ir jāatzīst par pieņemamu. Analogisks risinājums attiecināms uz pamata atbalstam izteiktu iebildumu (spriedums, 2013. gada 19. marts, *In 't Veld*/Komisija, T-301/10, EU:T:2013:135, 97. punkts).

- 150 Trešā pamata otrā daļa, kas attiecas uz Komisijas secinājumiem par ienākumu vai cenu atbalstu, jau ir minēta pieteikumā par lietas ierosināšanu. Prasītāju precizējumi replikas rakstā, atbildot uz iebildumu rakstā paustajiem apgalvojumiem, ir vienkāršs minētās daļas papildinājums, tādējādi tie jāuzskata par pieņemamiem.
- 151 Prasītājas apgalvo, ka Komisija esot izmantojusi pārāk plašu jēdziena “ienākumu vai cenu atbalsts” interpretāciju pamatregulas 3. panta 1. punkta b) apakšpunkta izpratnē un neesot ievērojusi PTO judikatūru. Šis jēdziens ietverot tikai tiešu valdības iejaukšanos tirgū, lai noteiktu izstrādājuma cenas konkrētā līmenī. Tādas darbības, kurām ir tikai netieša ietekme uz tirgu, kā eksporta ierobežojumi un *PTPN* veikta cenu paziņošana aplūkotajā lietā, tajā neietilpstot. Citi pasākumi, kurus ir ņēmusi vērā Komisija, arī neizraisot ienākumu vai cenu atbalstu.
- 152 Šajā ziņā jākonstatē, ka prasītājas šajā daļā apstrīd nevis to, ka Indonēzijas valdība bija pieņēmusi pasākumu kopumu, ko Komisija aprakstījusi pagaidu regulas 188.–190. apsvērumā, kuros izdarītie secinājumi ir apstiprināti apstrīdētās regulas 169. apsvērumā, bet šo pasākumu kā “ienākumu vai cenu atbalsta” kvalifikāciju pamatregulas 3. panta 1. punkta b) apakšpunkta izpratnē.
- 153 Tā kā šis termins pamatregulā nav definēts, atbilstoši šā sprieduma 98. punktā minētajai judikatūrai tas ir jāinterpretē saskaņā ar tā ierasto nozīmi ikdienas valodā, ņemot vērā kontekstu, kādā tas tiek lietots, un tā tiesiskā regulējuma mērķus, kurā tas ietilpst.
- 154 Pamatregulas 3. panta mērķis ir definēt jēdzienu “subsīdija”, kas attaisnotu kompensācijas maksājuma ieviešanu. Precīzāk, minētās regulas 3. panta 1. punkta a) apakšpunktā ir paredzēts, ka subsīdija pastāv, ja ir “finansiāls ieguldījums” “vai” – b) apakšpunktā – ja pastāv “jebkāds ienākumu vai cenu atbalsts [1994. gada *GATT*] XVI panta izpratnē”. No tā izriet, ka pamatregulas 3. panta 1. punkta b) apakšpunkta mērķis ir paredzēt subsīdijas veidu, kas nav a) apakšpunktā minētā subsīdija, kā skaidri liecina sakārtojuma saikļa “vai” lietošana, kas norāda uz alternatīvu, lai paplašinātu šīs tiesību normas piemērošanas jomu.
- 155 Šī tiesību norma ir izmantota saistībā ar subsīdijas esamības noteikšanu, un tās interpretācija skaidri attiecas uz *GATT* XVI pantu, tādējādi Savienības likumdevējs ir vēlējies ierobežot savu rīcības brīvību *GATT* un PTO noteikumu piemērošanā (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2015. gada 16. jūlijs, Komisija/*Rusal Armenal*, C-21/14 P, EU:C:2015:494, 40. un 41. punkts un tajos minētā judikatūra). Šis pants attiecas uz “jebkuru subsīdiju, tostarp jebkāda veida ienākumu vai cenu atbalstu, kas tieši vai netieši darbojas, lai palielinātu jebkura ražojuma eksportu no tā teritorijas vai samazinātu šā ražojuma importu minētajā teritorijā”. No tā izriet, ka šīs tiesību normas izpratnē “cenu vai ienākumu atbalsts” ir subsīdijas veids un ka šī tiesību norma ir vērsta uz šīs subsīdijas ietekmi uz eksportu un importu.
- 156 Atbilstoši ierastajai nozīmei ikdienas valodā jēdziens “atbalsts” nozīmē “palīdzību”, “atspaidu”, “aizsardzību”, “līdzdalību” vai “sekmēšanu” un “atbalstīt” nozīmē “uzturēt, balstīt, atbalstīt” vai “palīdzēt, atbalstīt, veicināt, iedrošināt”. Gan no pamatregulas 3. panta 1. punkta b) apakšpunkta, gan no *GATT* XVI panta formulējuma izriet, ka šī darbība var izpausties “jebkāda veidā” vai “visos veidos”; šo formulējumu var saprast kā “izpaušmi”, “aspektu”, “modeli” vai “rīcības vai darbības veidu”. Tālab termins “ienākumu vai cenu atbalsts” ir jāinterpretē tādējādi, ka tas iever jebkādu valdības darbību, kas tieši vai netieši nodrošina ienākumu vai cenu stabilitātes saglabāšanu vai palielināšanos. Pamatregulas 3. panta 1. punkta b) apakšpunktā ietvertā atsauce uz *GATT* XVI pantu nozīmē, ka ir jāņem vērā arī šīs darbības ietekme uz eksportu un importu.

- 157 Šajā lietā, lai noteiktu, vai pastāv ienākumu vai cenu atbalsts, pagaidu regulā, kurā izdarītie secinājumi apstiprināti apstrīdētās regulas 169. apsvērumā, Komisija ir uzskatījusi, ka paredzot pasākumu kopumu, proti, izveidojot ierobežojumu sistēmu NPE eksportam, faktiski nosakot iekšzemes tirgū mākslīgi zemas NPE cenas un piešķirot tiešas subsīdijas NPE ražotājiem, lai tos mudinātu pildīt valdības mērķus, kas aplūkoti plašākā biodīzeļdegvielas nozares attīstības veicināšanas kontekstā, it īpaši – nosakot piejaukuma normas, kā arī izveidojot Eļļas palmu audzēšanas fondu par labu biodīzeļdegvielas ražotājiem, Indonēzijas valdībai ir bijis nodoms iejaukties tirgū, nodrošinot konkrētu rezultātu, proti, to, ka biodīzeļdegvielas ražotāji gūst labumu, NPE – izejvielu, kas veido aptuveni 90 % to ražošanas izmaksu, – iegādājoties par mākslīgi zemām cenām.
- 158 Komisija pagaidu regulas 191. apsvērumā ir secinājusi, ka šīs Indonēzijas valdības darbības veicināja biodīzeļdegvielas ražotāju ienākumu palielinājumu, ļaujot tiem piekļūt to galvenajai izejvielai un izmaksu elementam par cenu, kas ir zemāka par cenu pasaules tirgū un ko pēc tam pārvērš mākslīgi palielinātā peļņā, kuru galvenokārt rada eksports uz trešām valstīm. Komisija, kā izriet no pagaidu regulas 192. apsvērumā iekļautās 2. tabulas, ir konstatējusi arī būtisku biodīzeļdegvielas eksporta pieaugumu 2018. gadā. Šis vērtējums pilnībā apstiprināts apstrīdētajā regulā (skat. apstrīdētās regulas 169. apsvērumu).
- 159 No šiem konstatējumiem izriet, ka, ņemot vērā šā sprieduma 154.–156. punktā izklāstīto, Komisija nav pārkāpusi pamatregulas 3. panta 1. punkta b) apakšpunktu un nav pieļāvusi acīmredzamu kļūdu vērtējumā, secinādama, ka Indonēzijas valdības īstenotos pasākumus var kvalificēt kā ienākumu vai cenu atbalstu biodīzeļdegvielas ražotājiem.
- 160 Neskarot šā sprieduma 46. un 47. punktā minēto judikatūru, šo secinājumu nevar atspēkot apsvērumi, kuri iekļauti PTO darba grupas 2012. gada 15. jūnijā pieņemtajā ziņojumā “Ķīna – Kompensācijas un antidempinga maksājumi Amerikas Savienoto Valstu izcelsmes plakanam orientēta grauda struktūras elektrotehniskajam tēraudam” (WT/DS 414/R) un uz kuriem atsaucas prasītājas. Šajā lietā ekspertu grupa uzskatīja, ka SKP nolīguma 1. panta 1.1. punkta a) apakšpunkta 2. punktā lietotās vārdkopas “jebkāda veida [...] cenu atbalsts” tvērumš nav tik plašs, lai ietvertu brīvprātīgo ierobežojumu līgumus, kas ierobežo attiecīgā ražojuma importu Amerikas Savienotajās Valstīs un kam var būt nejaušs blakusefekts uz cenām. Tādējādi šis strīds neattiecas uz pasākumu kopumu, kuriem bija tāds pats mērķis un raksturs kā apstrīdētajā regulā aplūkotajiem pasākumiem, it īpaši konkrētiem importa ierobežojumiem un faktiskai cenu noteikšanai ar Indonēzijas valdībai pilnībā piederoša uzņēmuma starpniecību.
- 161 Tāpēc trešā pamata otrā daļa ir jānoraida.

Par trešā pamata trešo daļu, kas attiecas uz pamatregulas 3. panta 2. punkta un 6. panta d) punkta pārkāpumu un acīmredzamu kļūdu vērtējumā, ciktāl Komisija ir secinājusi, ka Indonēzijas ražotājiem tika piešķirts ieguvums

- 162 Trešā pamata trešajā daļā prasītājas apgalvo, ka, konstatējot ieguvumu un šā ieguvuma aprēķināšanai izmantojot nepareizas atsauces cenas, Komisija esot pārkāpusi pamatregulas 3. panta 2. punktu un 6. panta d) punktu.
- 163 Šajā ziņā jānorāda – pamatregulas 3. pantā ir paredzēts, ka subsīdija pastāv, ja ir valdības “finansiālais ieguldījums” vai valdības “ienākumu vai cenu atbalsts” un ja tādējādi ir piešķirts “ieguvums”. Minētās regulas 6. un 7. pantā ir precizēti saņēmējam piešķirtā “ieguvuma” aprēķināšanas noteikumi. Attiecībā uz finansiālo ieguldījumu vai ienākumu vai cenu atbalstu, ko

- veido valdības piegādātas preces, pamatregulas 6. panta d) punktā būtībā ir paredzēts, ka šāda piešķiršana rada ieguvumu, ja tā tiek veikta par atlīdzību, kas ir mazāka par atbilstīgo (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2019. gada 10. aprīlis, *Jindal Saw* un *Jindal Saw Italia*/Komisija, T-300/16, EU:T:2019:235, 195. un 196. punkts).
- 164 Minētās regulas 6. pantā ir paredzēti noteikumi, lai atkarībā no attiecīgā pasākuma veida noteiktu, vai to var uzskatīt par “saņēmējam piešķirtu ieguvumu”. Atbilstoši šiem noteikumiem ieguvums pastāv, ja – konkrēti – saņēmējs ir ieguvis finansiālu ieguldījumu saskaņā ar daudz izdevīgākiem nosacījumiem nekā tie, kas viņam pieejami tirgū. It īpaši attiecībā uz preču piegādi pamatregulas 6. panta d) punktā ir paredzēts, ka ieguvums pastāv vienīgi tad, ja “nodrošināšana [tiek] veikta par atlīdzību, kas ir mazāka par atbilstīgo”, “atlīdzības atbilstību [nosaka], ņemot vērā tos tirgus nosacījumus, kas ir pārsvarā, tostarp cenu, kvalitāti, pieejamību, pieprasījumu, piegādes maksu un citus pirkšanas vai pārdošanas nosacījumus”. No šā formulējuma izriet, ka “ieguvuma” noteikšana ietver salīdzinājumu un, tā kā tās mērķis ir novērtēt maksātās cenas atbilstību salīdzinājumā ar normāliem tirgus apstākļiem galvenokārt piegādes valstī, tajā ir jāņem vērā visi izmaksu elementi, ko saņēmējam rada valdības nodrošinātās preces saņemšana. Tādējādi no šīs tiesību normas izriet, ka, ciktāl iespējams, metodei, ko Komisija izmantojusi, lai aprēķinātu ieguvumu, jāļauj atspoguļot saņēmējam faktiski piešķirto ieguvumu (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2019. gada 10. aprīlis, *Jindal Saw* un *Jindal Saw Italia*/Komisija, T-300/16, EU:T:2019:235, 208.–210. punkts).
- 165 Šajā lietā no apstrīdētās regulas 170. un 171. apsvēruma izriet, ka Komisija ieguvuma esamību ir konstatējusi, kā tirgus standartu salīdzinājuma vajadzībām izmantojot no Indonēzijas uz pārējo pasauli eksportētās NPE franko uz kuģa klāja (*FOB*) cenas, kas norādītas Indonēzijas eksporta statistikā, un ka ieguvumu tā ir novērtējusi kā summu, ko veido starpība starp cenām, kuras tika maksātas par iekšzemes tirgū iepirktu NPE, un NPE standarta cenu, kas aprēķināta katram izmeklēšanas laikposma mēnesim. Precīzāk, saskaņā ar pagaidu regulas 199.–201. apsvērumu Komisija ir aprēķinājusi no Indonēzijas uz pārējo pasauli eksportētās NPE *FOB* cenu vidējo vērtību katram izmeklēšanas laikposma mēnesim un turpinājumā salīdzinājusi šo cenu ar NPE cenām iekšzemes tirgū, ko maksāja Indonēzijas biodīzeļdegvielas ražotāji. Komisija uzskatīja, ka minētās starpības summa ir “ietaupījums”, ko gūst Indonēzijas biodīzeļdegvielas ražotāji, kuri NPE iepērk Indonēzijas iekšzemes tirgū, salīdzinājumā ar cenu, ko tie būtu maksājuši, ja nebūtu izkropļojumu, un ka šī summa ir ieguvums, ko izmeklēšanas laikposmā Indonēzijas valdība piešķirusi Indonēzijas ražotājiem.
- 166 No šā pamatojuma, pirmkārt, izriet, ka prasītāju arguments, saskaņā ar kuru Komisija starptautiskās cenas nepamatoti esot izmantojusi kā tirgus standartu, ir balstīts uz kļūdainu pagaidu regulas un apstrīdētās regulas interpretāciju un ir jānoraida. Proti, no pagaidu regulas 198. apsvēruma un apstrīdētās regulas 182. apsvēruma izriet, ka Komisija kā tirgus standartu ir izmantojusi nevis starptautiskās cenas, bet no Indonēzijas uz pārējo pasauli eksportētās NPE *FOB* cenas.
- 167 Otrkārt, prasītāju argumenti, kas izvirzīti, lai atspēkotu Komisijas secinājumu, ka NPE cenas Indonēzijas tirgū esot bijušas izkropļotas Indonēzijas valdības iejaukšanās dēļ, jau tika noraidīti, izskatot šā pamata pirmo daļu. Tādējādi Komisija, nepieļaudama acīmredzamu kļūdu vērtējumā, ir uzskatījusi – lai aprēķinātu ieguvumu, kas tika piešķirts saņēmējam, piegādājot preces par neatbilstoši zemu atlīdzību, ir jānosaka atbilstīgs tirgus standarts.

- 168 Treškārt, no pagaidu regulas 198. apsvēruma izriet: Komisija ir uzskatījusi, ka no Indonēzijas uz pārējo pasauli eksportētās NPE *FOB* cenas ir atbilstīgs tirgus standarts, jo tās tiek noteiktas atbilstoši brīvā tirgus principiem, atspoguļo Indonēzijā dominējošos tirgus apstākļus un tās neizkropļo valdības iejaukšanās, tādējādi tas ir labākais rādītājs tam, kāda cena būtu neizkropļotā Indonēzijas iekšzemes tirgū, ja nebūtu Indonēzijas valdības iejaukšanās izraisīto izkropļojumu. Iebilstot pret šo vērtējumu, prasītājas apgalvo – pat pieņemot, ka NPE cenas Indonēzijas iekšzemes tirgū ir izkropļotas, eksportētās NPE *FOB* cena neesot atbilstīgs tirgus standarts, jo to pašu izkropļojot eksporta ierobežojumi. Prasītājas šo argumentu pamatoja tiesas sēdē, uzsverot, ka cenu, kurā iekļauta eksporta nodeva 50 USD par tonnu, ko pēc definīcijas maksā tikai par eksportētajiem izstrādājumiem, nevar izmantot kā tirgus standartu, kas esot bijusi neizkropļota cena iekšzemes tirgū. Komisija iebildumu rakstā esot atzinusi, ka starpība starp NPE cenām iekšzemes tirgū un NPE eksporta cenām vairāk vai mazāk atbilst eksporta nodevas summai.
- 169 Šis arguments ir jānoraida. Vispirms tas, ka eksporta nodevas ietekme ir atspoguļota no Indonēzijas eksportētās NPE *FOB* cenā, kā to Komisija precīzē apstrīdētās regulas 173. un 181. apsvērumā, noteikti nenozīmē, ka šī cena ir izkropļota. Gluži pretēji, tā kā NPE cena iekšzemes tirgū bija neatbilstoši zema ieviestā pasākumu kopuma dēļ, tostarp paredzot izvedmuitas nodokli un eksporta nodevu un *PTPN* veicot cenu noteikšanu, eksportētās NPE cena pēc eksporta nodevas nomaksas, kā pamatoti norāda Komisija, atbilda cenai, ko pārdevēji piedāvāja eksportam un ko pircēji bija gatavi maksāt starptautiskajā tirgū.
- 170 Turpinājumā Komisija apstrīdētās regulas 173. apsvērumā ir paskaidrojusi, ka prasītāju argumentu pamatā ir pieņēmums, ka NPE cenas iekšzemes tirgū neesot bijušas mākslīgi zemas, bet ka eksporta cenas esot bijušas pārāk augstas eksporta nodevas dēļ. Nav strīda par to, ka prasītāju arguments ir balstīts uz salīdzinājumu starp cenu iekšzemes tirgū un *FOB* eksporta cenu. Tomēr, nepieļaudama acīmredzamu kļūdu vērtējumā, Komisija ir pierādījusi, ka NPE biodīzeļdegvielas ražotājiem tika pārdota par mākslīgi zemu cenu, ko izraisīja Indonēzijas valdības veikto pasākumu kopums, kurā eksporta nodeva bija tikai viens no šādiem pasākumiem. No tā izriet, ka prasītāju arguments ir balstīts uz kļūdainu pieņēmumu.
- 171 Visbeidzot, lai arī eksporta nodeva ir viens no pasākumiem, kas mudina NPE piegādātājus pārdot to iekšzemes tirgū par neatbilstoši zemām cenām, tas no Indonēzijas eksportētās [NPE] *FOB* cenu nepadara par nepiemērotu tirgus standartu ieguvuma aprēķināšanai.
- 172 Tādējādi, nepieļaudama acīmredzamu kļūdu vērtējumā, Komisija ir uzskatījusi, ka saskaņā ar pamatregulas 6. panta d) punktā un šā sprieduma 164. punktā minētajā judikatūrā paredzēto noteikumu šī cena ir atbilstoša, lai pēc iespējas atspoguļotu saņēmējam piešķirto ieguvumu.
- 173 Ņemot vērā šos apsvērumus, trešā pamata trešā daļa un līdz ar to šis pamats kopumā ir jānoraida.

Par ceturto pamatu, kas attiecas uz to, ka Komisija, secinādama, ka pastāv subsīdija naudas līdzekļu tiešas nodošanas veidā, esot pieļāvusi acīmredzamu kļūdu vērtējumā un pārkāpusi pamatregulas 3. panta 1. punkta a) apakšpunkta i) punktu un 2. punktu

- 174 Ceturtais pamats ir balstīts uz divām daļām, kuras Komisija, ko atbalsta *EBB*, apstrīd.

Par ceturtnā pamata pirmo daļu, kas attiecas uz pamatregulas 3. panta 1. punkta a) apakšpunkta i) punkta pārkāpumu un acīmredzamu kļūdu vērtējumā, ciktāl Komisija Eļļas palmu audzēšanas fonda veiktos maksājumus ir kvalificējusi kā subsīdijas

- 175 Pirmajā daļā prasītājas apgalvo, ka Eļļas palmu audzēšanas fonda veiktie maksājumi neesot tieša naudas līdzekļu nodošana subsīdijas veidā, bet maksājums par biodīzeļdegvielas iegādi.
- 176 Jāatgādina – pamatregulas 3. panta 1. punkta a) apakšpunkta i) punktā ir noteikts, ka “izcelsmes vai eksportētājas valsts valdība veic finansiālu ieguldījumu”, ja “valdības prakse ietver tiešu naudas līdzekļu nodošanu (piemēram, dotācijas, aizdevumus, pašu kapitāla ieguldījumus)”.
- 177 Pamatregulas 3. panta mērķis ir, pirmkārt, jēdzienu “subsīdija”, kas attaisnotu kompensācijas maksājuma ieviešanu, un, otrkārt, jēdzienu “finansiāls ieguldījums” definēt tādējādi, ka no tā tiek izslēgti valdības pasākumi, kas neietilpst nevienā no šajā tiesību normā norādītajām kategorijām (skat. šā sprieduma 99. un 100. punktu).
- 178 No pamatregulas 3. panta 1. punkta a) apakšpunkta i) punkta, it īpaši no formulējuma “valdības prakse”, izriet, ka tiešu naudas līdzekļu nodošanu ir jāvar attiecināt uz valdību. Tomēr šajā tiesību normā nav nekāda precizējuma par nodoto līdzekļu izcelsmi. Tādējādi saskaņā ar šā panta 1. punkta a) apakšpunkta i) punktu jēdzienā “finansiāls ieguldījums” ir iekļauta “valdības prakse”, kas ietver tiešu naudas līdzekļu nodošanu, neparedzot papildu prasības attiecībā uz šo līdzekļu izcelsmi. Tas, ka līdzekļu izcelsme neietekmē valdības prakses kā “valdības finansiāla ieguldījuma” kvalifikāciju, skaidri atklājas pamatregulas 3. panta 1. punkta a) apakšpunkta iv) punkta otrajā ievilkumā paredzētajā gadījumā, kad valdība privātai organizācijai uztic vai to norīko pildīt vienu vai vairākas funkcijas, neprecizējot, kādai ir jābūt izmantoto līdzekļu izcelsmei. No šīm tiesību normām izriet, ka jēdziens “valdības finansiāls ieguldījums” ietver visus finanšu līdzekļus, kurus valdība var faktiski izmantot. Būtu jāpiebilst – lai novērtētu, vai tieša naudas līdzekļu nodošana var pamatot kompensācijas maksājuma ieviešanu, ir jāņem vērā, vai uzņēmums, kas tos saņem, nemaksā atlīdzību vai maksā līdzvērtīgu atlīdzību.
- 179 Šajā lietā no apstrīdētās regulas 30.–33. apsvēruma izriet – un par to nav strīda –, ka Eļļas palmu audzēšanas fonds ir publisko tiesību subjekts. Šī struktūra tiek izmantota, lai sniegtu atbalstu valsts izraudzītajām organizācijām iegādāties biodīzeļdegvielu, un Fonda pārvaldības aģentūrai (turpmāk tekstā – “pārvaldības aģentūra”) tā ir uzticējusi iekasēt eksporta nodevas par palmu eļļas preču eksportu, kas veido tās finansējumu (pagaidu regulas 41.–43. apsvērums).
- 180 Saskaņā ar pagaidu regulas 45.–50. apsvērumu (arī apstrīdētās regulas 37. apsvērumu) procedūra, ko Komisija kvalificējusi kā “tiešu naudas līdzekļu nodošanu”, bija šāda:
- “(45) Konkrētāk, Prezidenta noteikumu [...] 26/2016 9. panta 1. punktā ir paredzēts, ka “[Jauno un atjaunojamo energoresursu un energotaupības ģenerāldirektorāta] ģenerāldirektors ieceļ Naftas degvielas vienību, kas veic nepieciešamo biodīzeļdegvielas iepirkumu, kā minēts 4. pantā, Fonda pārvaldības aģentūras finansējuma ietvaros, ievērojot Fonda pārvaldības aģentūras Koordinācijas komitejas politiku”, savukārt 9. panta 8. punktā ir noteikts, ka, “pamatojoties uz ministra apstiprinājumu, kā minēts 7. punktā, [Jauno un atjaunojamo energoresursu un energotaupības ģenerāldirektorāta] ģenerāldirektors ministra vārdā izraugās: a. biodīzeļdegvielas ražotājus, kas piedalīsies biodīzeļdegvielas iepirkumā, un b. biodīzeļdegvielas apjoma sadalījumu katram biodīzeļdegvielas ražotājam”. [...]

- (46) Biodīzeļdegvielas ražotājiem, kas izvēlas piedalīties un kam ir piešķirta kvota atbilstoši minētajiem noteikumiem, ir pienākums pārdot mēneša biodīzeļdegvielas apjomu tā dēvētajai “Naftas degvielas vienībai”. Līdz šim Indonēzijas valdība iecēlusi šādus uzņēmumus par Naftas degvielas vienību:
- a) *PT Pertamina* (“*Pertamina*”), kas ir valstij piederošs naftas un gāzes uzņēmums, un
 - b) *PT AKR Corporindo Tbk* (“*AKR*”), kas ir privāts naftas un gāzes uzņēmums.
- (47) [Eļļas palmu audzēšanas fonds] paredz īpašu norēķinu mehānismu, saskaņā ar kuru *Pertamina* (un par nelieliem apjomiem arī *AKR*) samaksā biodīzeļdegvielas ražotājiem dīzeļdegvielas atsauces cenu (atšķirībā no faktiskās biodīzeļdegvielas cenas, kas [izmeklēšanas laikposmā] būtu bijusi augstāka), savukārt pārvaldības aģentūra no [Eļļas palmu audzēšanas fonda] līdzekļiem samaksā biodīzeļdegvielas ražotājiem starpību starp šādu dīzeļdegvielas atsauces cenu un biodīzeļdegvielas atsauces cenu.
- (48) Dīzeļdegvielas un biodīzeļdegvielas atsauces cenu nosaka enerģētikas un minerālo resursu ministrs [..] šādi:
- a) dīzeļdegvielas atsauces cenu nosaka, pamatojoties uz cenām, ko *Platts Singapore* paziņo attiecībā uz naftas cenām [..], un dīzeļdegvielas ražošanas izmaksām Indonēzijā;
 - b) [..] biodīzeļdegvielas atsauces cenu nosaka, pamatojoties uz NPE cenu iekšzemes tirgū, kurai pieskaita pārveidošanas izmaksas [..].
- (49) Konkrētāk, katrs biodīzeļdegvielas ražotājs, tostarp visi ražotāji eksportētāji, izraksta rēķinu *Pertamina* (vai – attiecīgā gadījumā – *AKR*) par biodīzeļdegvielas apjomu, kas pircējam ir jāizmanto atbilstoši piejaukšanas pienākumam, [saskaņā ar kuru attiecībā uz vairākiem lietojumiem, piemēram, sabiedriskajam transportam, uzņēmumiem ir likumā noteikts pienākums par degvielu izmantot minerālās dīzeļdegvielas un biodīzeļdegvielas maisījumu, kura sastāvā ir vismaz 20 % biodīzeļdegvielas.], un *Pertamina* (vai *AKR*) samaksā ražotājam dīzeļdegvielas atsauces cenu par attiecīgo laikposmu. [..]
- (50) Tad biodīzeļdegvielas ražotājs, lai saņemtu atlīdzību par cenas starpību starp cenu, ko samaksājuši *Pertamina* un *AKR* (pamatojoties uz dīzeļdegvielas atsauces cenu), un biodīzeļdegvielas atsauces cenu, nosūta pārvaldības aģentūrai papildu rēķinu par to pašu apjomu, rēķinam pievienojot dokumentu sarakstu. Kad pārvaldības aģentūra ir saņēmusi rēķinu un pārbaudījusi tajā ietvertās pozīcijas, tā samaksā attiecīgajam biodīzeļdegvielas ražotājam starpību starp dīzeļdegvielas atsauces cenu (ko samaksājis *Pertamina* vai – attiecīgā gadījumā – *AKR*) un biodīzeļdegvielas atsauces cenu, kura noteikta attiecīgajam laikposmam.”
- 181 Pirmām kārtām, prasītājas apgalvo, ka Komisija Eļļas palmu audzēšanas fonda veiktos maksājumus nepamatoti esot kvalificējusi kā tiešu naudas līdzekļu nodošanu subsīdijas veidā, nevis kā maksājumus, kas veikti *PT Pertamina* (turpmāk tekstā – “*Pertamina*”) kā atlīdzība par biodīzeļdegvielas pārdošanu, jo, tā kā arī *Pertamina* ir publisko tiesību subjekts, tā ir Indonēzijas valsts daļa un jebkurā gadījumā kopā ar pārvaldības aģentūru veido vienu ekonomisko vienību.

- 182 Šajā ziņā, pirmkārt, jānorāda: no pagaidu regulas 46. apsvēruma izriet, ka *Pertamina* pieder Indonēzijas valstij. Tomēr izņemot to, ka *Pertamina* un pārvaldības aģentūra pieder Indonēzijas valstij, prasītājas nemin nevienu faktisko un tiesību apstākli, lai pamatotu savu apgalvojumu, ka atbilstoši judikatūrai, uz kuru tās atsaucas (spriedums, 2012. gada 16. februāris, Padome un Komisija/*Interpipe Niko Tube* un *Interpipe NTRP*, C-191/09 P un C-200/09 P, EU:C:2012:78, 52.–55. punkts), šīs vienības darbojas grupā, kuru veido juridiski nošķirti uzņēmumi, kas šādā veidā organizē visas tās darbības, kuras citos gadījumos veic vienība, kas ir viena arī no juridiskā viedokļa. Gluži pretēji, nav strīda par to, ka privāts uzņēmums *PT AKR Corporindo Tbk* (turpmāk tekstā – “*AKR*”), kas nav piesaistīts valstij, veic tādas pašas funkcijas kā *Pertamina*.
- 183 Otrkārt, pat pieņemot, ka pretēji Komisijas secinājumiem, kas minēti apstrīdētās regulas 48. un 49. apsvērumā, *Pertamina* ir publisko tiesību subjekts, tā ir nošķirta no Eļļas palmu audzēšanas fonda un pārvaldības aģentūras, un nekas neliecina, ka *Pertamina* kopā ar Eļļas palmu audzēšanas fondu un Indonēzijas valdību rīkojusies kā viena un tā pati biodīzeļdegvielas pircēja, vairākiem publisko tiesību subjektiem veicot “apvienotās darbības”, kā apgalvo prasītājas. Proti, kā pamatoti uzsver Komisija, *Pertamina* ir nevis aģentūra, kurai valdība ir uzticējusi veikt tikai konkrētas funkcijas, bet naftas un gāzes uzņēmums, kas veic tādas pašas funkcijas kā *AKR*, kas ir privāts naftas un gāzes uzņēmums, kā izriet no pagaidu regulas 46. apsvēruma un apstrīdētās regulas 55. apsvēruma, un prasītājas to nav apstrīdējušas. Prasītāju arguments, kuru tās izvirzīja pirms tiesas sēdes un saskaņā ar kuru no Komisijas iesniegtajiem lietas materiāliem izriet, ka Indonēzijas valdība bija norīkojusi *Pertamina* un *AKR* piegādāt biodīzeļdegvielu, neatspēko šo secinājumu.
- 184 Ņemot vērā iepriekš minētos apsvērumus, jānorāda: pat ja prasītāju apgalvojumi, ka *Pertamina* ir publisko tiesību subjekts, būtu pareizi, šāda Komisijas kļūda apstrīdētās regulas atcelšanu attaisnotu tikai tad, ja tā var būt pamats šaubām par apstrīdētās regulas tiesiskumu, tādējādi atņemot spēku visai Komisijas analīzei par subsīdijas esamību (šajā nozīmē un pēc analogijas skat. spriedumu, 2011. gada 25. oktobris, *Transnational Company “Kazchrome”* un *ENRC Marketing*/Padome, T-192/08, EU:T:2011:619, 119. punkts), bet šajā lietā tas tā nav.
- 185 Otrām kārtām, prasītājas izvirza virkni argumentu, lai pierādītu, ka tad, ja Vispārējā tiesa atzītu, ka *Pertamina* nav publisko tiesību subjekts un ka tā nav viena ekonomiska vienība ar Indonēzijas valdību, esot jāuzskata, ka Indonēzijas valdība tai “uzticējusi” vai to “norīkojusi” iepirkt biodīzeļdegvielu pamatregulas 3. panta 1. punkta a) apakšpunkta iv) punkta izpratnē.
- 186 Šajā ziņā jākonstatē, ka *Pertamina* veiktais biodīzeļdegvielas atsaucē cenas maksājums ir nevis atlīdzība par biodīzeļdegvielas iegādi, ko Komisija ir uzskatījusi par “tiešu naudas līdzekļu nodošanu”, bet gan pārvaldības aģentūras – publisko tiesību subjekta – veikts starpības maksājums starp dīzeļdegvielas atsaucē cenu un biodīzeļdegvielas atsaucē cenu, kas attiecīgajam biodīzeļdegvielas ražotājam tika noteikta attiecīgajā laikposmā. Tāpēc pamatregulas 3. panta 1. punkta a) apakšpunkta iv) punkts, kas attiecas uz privātu organizāciju rīcību (skat. šā sprieduma 96. punktu), nav piemērojams.
- 187 Trešām kārtām, prasītājas apgalvo, ka starp tām un Eļļas palmu audzēšanas fondu esot bijušas līgumiskas attiecības, saskaņā ar kurām minētais fonds veicis maksājumu ar nosacījumu, ka biodīzeļdegviela tiek piegādāta *Pertamina*. Tas esot pirkums, kuram nav nepieciešams, lai šīs preces nonāktu tās vienības īpašumā, kas maksā par precēm.

- 188 Attiecībā uz šo jautājumu jānorāda, ka Komisija apstrīdētās regulas 38. apsvērumā ir konstatējusi, ka “[Eļļas palmu audzēšanas fonda] maksājumi par labu biodīzeļdegvielas ražotājiem nevar uzskatīt par maksājumiem, kas maksājami saskaņā ar pirkuma līgumu starp [Indonēzijas valdību] un biodīzeļdegvielas ražotājiem, bet [...] tie ir tieša līdzekļu nodošana”.
- 189 No pagaidu regulas 45.–50. apsvērumā un apstrīdētās regulas 37. apsvērumā (skat. šā sprieduma 180. punktu) izklāstītajiem lietas faktiskajiem apstākļiem, kurus prasītājas neapstrīd, izriet, ka ar Prezidenta noteikumiem 26/2016 izveidotajā sistēmā pārvaldības aģentūra neiesaistījās darījumā starp biodīzeļdegvielas ražotājiem un *Pertamina* un *AKR*. Proti, Jauno un atjaunojamo energoresursu un energotaupības ģenerāldirektorāta ģenerāldirektors, pirmkārt, norīkoja vienības, kurām tika uzticēts iegādāties biodīzeļdegvielu (īstenojot politiku, kuru bija noteikusi pārvaldības aģentūras koordinācijas komiteja), un, otrkārt, ministra vārdā izvēlējās biodīzeļdegvielas ražotājus, kas piedalījās biodīzeļdegvielas iepirkumā, kā arī katram ražotājam noteica biodīzeļdegvielas apjomu. Dīzeļdegvielas un biodīzeļdegvielas atsauces cenu noteica enerģētikas un minerālo resursu ministrs. Pēc tam katrs ražotājs izsniedza rēķinu *Pertamina* vai *AKR* par biodīzeļdegvielas apjomu, kas šiem uzņēmumiem bija jāizmanto saskaņā ar piejaukuma normu, un šie uzņēmumi maksāja ražotājam dīzeļdegvielas atsauces cenu. Tikai pēc darījuma pabeigšanas biodīzeļdegvielas ražotāji pārvaldības aģentūrai nosūtīja papildu rēķinu par to pašu biodīzeļdegvielas apjomu, lai saņemtu starpības starp dīzeļdegvielas atsauces cenu un biodīzeļdegvielas atsauces cenu maksājumu, pievienojot Jauno un atjaunojamo energoresursu un energotaupības ģenerāldirektorāta lēmuma kopiju, kurā apliecināts, ka viņi drīkst piedalīties biodīzeļdegvielas iepirkumos, un kurā norādītas attiecīgās piešķirtās biodīzeļdegvielas kvotas, ar *Pertamina* vai *AKR* noslēgtā biodīzeļdegvielas pirkuma līguma kopiju, *Pertamina* vai *AKR* un attiecīgā biodīzeļdegvielas ražotāja parakstītu apliecinājumu ar Indonēzijas valdības zīmogu, kurā iekļauta informācija par biodīzeļdegvielas piegādes vietu, apjomu un veidu un transporta izmaksu summu, kā arī starp pārvaldības aģentūru un attiecīgo biodīzeļdegvielas ražotāju noslēgtā līguma kopiju.
- 190 Būtu jāpiebilst – Komisija apstrīdētās regulas 67. un 69. apsvērumā ir uzskatījusi arī, un prasītājas to nav apstrīdējušas, ka biodīzeļdegvielas atsauces cenā, kuru maksā neatkarīgajiem piegādātājiem, nav atspoguļots pieprasījums un piedāvājums, kāds ir parastos tirgus apstākļos, kad valdība neiejaucas, un ka konversijas izmaksu summa, ko Indonēzijas valdība aprēķinājusi saistībā ar formulu, kuru izmanto biodīzeļdegvielas atsauces cenas aprēķināšanai, ir pārmērīga. Komisija apstrīdētās regulas 68. apsvērumā no šīs situācijas ir secinājusi, ka tad, ja nebūtu šo maksājumu, biodīzeļdegvielas cenas Indonēzijā būtu zemākas. Pārvaldības aģentūras maksājumus biodīzeļdegvielas ražotājiem, ja tie tiek aprēķināti, pamatojoties uz biodīzeļdegvielas atsauces cenu, kas neizriet no parastajiem tirgus apstākļiem, nevar uzskatīt par papildu cenu, kuru ir tiesīgi saņemt ražotāji kā atlīdzību par savām piegādēm *Pertamina* vai *AKR*.
- 191 Pamatojoties uz šiem faktiskajiem apstākļiem, Komisija, nepieļaudama acīmredzamu kļūdu vērtējumā un ņemot vērā tai atzīto plašo rīcības brīvību finansiāla ieguldījuma esamības noteikšanā pamatregulas 3. panta 1. punkta izpratnē saskaņā ar šā sprieduma 95. punktā minēto judikatūru, apstrīdētās regulas 37. apsvērumā ir uzskatījusi, ka uz Eļļas palmu audzēšanas fonda izmaksātajiem līdzekļiem “neattiecas līgums par atlīdzību (piemēram, biodīzeļdegvielas iepirkšana, ko veic valdība, par to samaksājot cenu)”. Proti, no faktu izklāsta neizriet ne tas, ka Eļļas palmu audzēšanas fonds būtu iesaistījies darījumā starp biodīzeļdegvielas ražotājiem un “naftas degvielas vienībām”, tas ir, *Pertamina* un *AKR*, ne arī tas, ka šis fonds par veiktajiem maksājumiem būtu saņēmis jebkādu atlīdzību. Tādējādi darījuma raksturs neļauj secināt, ka fonda veiktie maksājumi bijuši daļa no savstarpējo saistību programmas.

192 Šajā ziņā prasītāju arguments, ka jēdziens “subsīdijas”, uz kurām attiecas nosacījumi, esot jāinterpretēt šauri, nav efektīvs.

193 Tāpēc ceturtā pamata pirmā daļa kopumā ir jānoraida.

Par ceturtā pamata otro daļu, kas attiecas uz pamatregulas 3. panta 2. punkta pārkāpumu un acīmredzamu kļūdu vērtējumā, ko esot pieļāvuši Komisija, konstatējama ieguvuma esamību

194 Otrajā daļā prasītājas apstrīd Komisijas secinājumu, ka Eļļas palmu audzēšanas fonda veiktie maksājumi ir ieguvums.

195 Pirmajā iebildumā prasītājas apgalvo, ka Komisija esot balstījusies uz acīmredzami kļūdainu hipotētisku scenāriju, secinādama, ka tad, ja Eļļas palmu audzēšanas fonda un tā maksājumu nebūtu, biodīzeļdegvielas ražotāji nevarētu pārdot savu izstrādājumu Indonēzijas tirgū un ka biodīzeļdegvielas cenas būtu zemākas. Eļļas palmu audzēšanas fonds un piejaukuma norma esot divi atsevišķi juridiski instrumenti ar atšķirīgiem mērķiem. Ja nebūtu pirmā minētā, otrais minētais joprojām būtu un maisījumu izgatavotājiem būtu jāpērk biodīzeļdegviela, lai izpildītu piejaukuma normu.

196 Kā atgādināts šā sprieduma 163. punktā, pamatregulas 3. pantā ir paredzēts, ka subsīdija pastāv, ja ir valdības “finansiālais ieguldījums” un ja tādējādi ir piešķirts “ieguvums”. Minētās regulas 6. un 7. pantā ir precizēti saņēmējam piešķirtā “ieguvuma” aprēķināšanas noteikumi. Saskaņā ar judikatūru saņēmējam tiek piešķirts ieguvums, kad saņēmējs ir labākā situācijā nekā tad, ja subsīdiju režīma nebūtu. Turklāt, kā izriet no pamatregulas 3. panta 1. un 2. punkta, vienīgi gadījumos, kad valdības finansiālais atbalsts rada reālu ieguvumu ražotājam eksportētājam, tiek uzskatīts, ka attiecībā uz šo ražotāju eksportētāju pastāv subsīdija (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2019. gada 10. aprīlis, *Jindal Saw un Jindal Saw Italia/Komisija*, T-300/16, EU:T:2019:235, 195. un 210. punkts).

197 Šajā lietā Komisija apstrīdētās regulas 65. apsvērumā ir uzskatījusi, ka pareizs hipotētisks scenārijs nav tāds, ka tad, ja Eļļas palmu audzēšanas fonda nebūtu, maisījumu izgatavotāji maksātu biodīzeļdegvielas atsaucē cenu. Komisija uzskata: ja nebūtu piejaukuma normas, Eļļas palmu audzēšanas fonda un šo maksājumu, maisījumu ražotājiem nemaz nebūtu stimula pirkt biodīzeļdegvielu un biodīzeļdegvielas ražotāji nesaņemtu papildu līdzekļus, kas atbilst starpībai starp dīzeļdegvielas atsaucē cenu un Indonēzijas valdības noteikto biodīzeļdegvielas atsaucē cenu. Kā norādīts šā sprieduma 190. punktā, Komisija ir uzskatījusi arī, ka neatkarīgajiem piegādātājiem maksātā biodīzeļdegvielas atsaucē cena bijusi pārmērīga.

198 No pagaidu regulas izriet, ka piejaukuma norma tika ieviesta atbilstoši Enerģētikas un minerālo resursu ministrijas noteikumiem 12/2015 (189. apsvēruma). Tajā pašā 2015. gadā ar Prezidenta noteikumiem 61/2015 (40. apsvēruma) tika izveidots Biodīzeļdegvielas subsīdiju fonds, kas ir daļa no Eļļas palmu audzēšanas fonda, un pārvaldības aģentūrai tika uzticēts iekasēt izvedmuitas nodevas par palmu eļļas preču eksportu, kas veidoja Eļļas palmu audzēšanas fonda finansējumu (41. un 42. apsvēruma). Ar šo pašu tiesību normu (Prezidenta noteikumu 61/2015 1. panta 4. punkts) Indonēzijas valdība pārvaldības aģentūrai piešķīra tiesības izmantot eksporta nodevas un izvedmuitas nodokļus, kas noteikti palmu eļļai un tās atvasinājumiem, un noteica pienākumu iepirkt un izmantot dīzeļdegvielu (60. apsvēruma). Tādējādi starpība starp dīzeļdegvielas atsaucē cenu un biodīzeļdegvielas atsaucē cenu biodīzeļdegvielas ražotājiem tika maksāta no pārvaldības aģentūrai piešķirtajiem līdzekļiem.

- 199 Šķiet, ka Indonēzijas valdības izveidotajā sistēmā piejaukuma normas īstenošana bija atkarīga no pārvaldības aģentūras finansējuma. Kā izriet no Prezidenta noteikumiem 24/2016 un 26/2016, Indonēzijas valdība ieviesa sarežģītu sistēmu, lai atbalstītu biodīzeļdegvielas iepirkumus, ko veic valdības struktūru izraudzītas vienības (pagaidu regulas 44. apsvērumš). Tādējādi scenārijs, ka piejaukuma norma ir noteikta, neparedzot pārvaldības aģentūras finansējumu, ir tīri hipotētisks, un Komisijai nevar pārņest, ka tā nav uz to balstījusi savu vērtējumu.
- 200 Tātad Komisija, nepieļaudama acīmredzamu kļūdu vērtējumā šā sprieduma 24. un 25. punktā minētās judikatūras izpratnē, kas piemērojama arī, lai noteiktu subsīdijas saņēmējam piešķirtā ieguvuma esamību, šo shēmu ir uzskatījusi par vienu veselumu un apstrīdētās regulas 71. apsvērumā ir secinājusi, ka šīs shēmas dēļ biodīzeļdegvielas ražotāji bija labākā situācijā, nekā tie būtu citādi, tāpēc shēma tiem radīja ieguvumu.
- 201 Turklāt prasītājas nav apstrīdējušas Komisijas konstatējumu, ka šajā shēmā konversijas izmaksu summa, kas tika aprēķināta saskaņā ar formulu, kuru izmanto biodīzeļdegvielas atsaucē cenā aprēķināšanai, bija pārmērīga (šā sprieduma 197. punkts). Tādējādi, kā pamatoti uzsvē Komisija, biodīzeļdegvielas atsaucē cena, ko pārvaldības aģentūra ņēma vērā, lai noteiktu šo maksājumu apmēru biodīzeļdegvielas ražotājiem, neatspoguļo to, kāda būtu cena tirgus apstākļos. Komisija, nepieļaujot acīmredzamu kļūdu vērtējumā, varēja secināt, ka šā valdības finansiālā ieguldījuma dēļ saņēmēji bija izdevīgākā situācijā nekā tad, ja nebūtu šā ieguldījuma – pat prasītāju piedāvātajā hipotētiskajā scenārijā.
- 202 Tāpēc prasītāju pirmais iebildums ir jānoraida.
- 203 Otrajā iebildumā prasītājas apgalvo: pat pieņemot, ka tika piešķirts ieguvums, tas esot pilnībā pārņests uz maisījumu izgatavotājiem – *Pertamina* un *AKR*. Pēc prasītāju ieskats, Eļļas palmu audzēšanas fonda shēma tika izveidota, lai palīdzētu maisījumu izgatavotājiem iegādāties biodīzeļdegvielu un nodrošinātu, ka par šo izstrādājumu tiek maksāta cena, kas ir zemāka par tirgus atsaucē cenu, nevis lai piešķirtu ieguvumu biodīzeļdegvielas ražotājiem.
- 204 Šajā ziņā jākonstatē, ka prasītāju argumenti, ar ko tiek apstrīdēta finansiālā ieguldījuma esamība, piešķirot ieguvumu, tika noraidīti (šā sprieduma 181.–192. un 195.–201. punkts). Nav arī strīda par to, ka aplūkotos maksājumus, kas atbilst starpībai starp dīzeļdegvielas atsaucē cenu un biodīzeļdegvielas atsaucē cenu, veica pārvaldības aģentūra biodīzeļdegvielas ražotājiem, tostarp prasītājam. Prasītājas nav sniegušas pietiekamus pierādījumus, kas apliecinātu, ka daļa no šīm summām vai no šīm maksājumiem gūta ieguvuma tika nodota *AKR* un *Pertamina*. Tomēr šādi pierādījumi ir nepieciešami, lai pierādītu, ka Savienības iestāde ir pieļāvusi acīmredzamu kļūdu vērtējumā, kas var pamatot tiesību akta atcelšanu (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2014. gada 11. septembris, *Gold East Paper* un *Gold Huasheng Paper/Padome*, T-444/11, EU:T:2014:773, 62. punkts). Pat ja Indonēzijas valdības ieviestā shēma varēja būt labvēlīga arī *AKR* un *Pertamina*, tas nenozīmē, ka saņēmējiem piešķirtais ieguvums tika pārņests uz šiem uzņēmumiem. Būtu jāpiebilst – pat ja maisījumu izgatavotāji guva labumu no izdevīgiem biodīzeļdegvielas pirkšanas nosacījumiem, iegādājoties to par dīzeļdegvielas atsaucē cenām, nevis par biodīzeļdegvielas atsaucē cenām, šis apstāklis neizslēdz to, ka šajā shēmā biodīzeļdegvielas ražotāji saņēma citu ieguvumu, kas izrietēja no pārvaldības aģentūras veiktajiem maksājumiem.
- 205 Ņemot vērā iepriekš minētos apsvērumus, otrais iebildums un līdz ar to ceturtā pamata otrā daļa kopumā ir jānoraida.
- 206 Tā kā visi ceturtajā pamatā izvirzītie argumenti ir noraidīti, šis pamats kopumā ir jānoraida.

Par piekto pamatu, kas attiecas uz pamatregulas 7. panta pārkāpumu un acīmredzamu kļūdu vērtējumā, ko esot pieļāvusi Komisija, aprēķinot Eļļas palmu audzēšanas fonda ieviestajā shēmā paredzēto ieguvumu

- 207 Piektais pamats izvirzītos prasītāju argumentus var iedalīt divos iebildumos. Pirmais iebildums attiecas uz acīmredzamu kļūdu vērtējumā, ko esot pieļāvusi Komisija, aprēķinot Eļļas palmu audzēšanas fonda ieviestajā shēmā paredzētā ieguvuma summu, neatskaitīdama no subsīdijas apjoma Eļļas palmu audzēšanas fondam samaksātās eksporta nodevas un transporta izmaksas. Otrais iebildums ir balstīts uz acīmredzamu kļūdu vērtējumā, ko esot pieļāvusi Komisija tajā pašā aprēķinā, sadalīdama Eļļas palmu audzēšanas fonda veiktos maksājumus uz biodīzeļdegvielas kopējo apgrozījumu.
- 208 Komisija, ko atbalsta *EBB*, apstrīd šo pamatu.

Par eksporta nodevu un transporta izmaksu neatskaitīšanu no subsīdijas summas

- 209 Pamatregulas 7. panta 1. punktā ir paredzēts šādi:

“[..] Aprēķinot [kompensējamo subsīdiju] apjomu, no kopējās subsīdijas drīkst atskaitīt šādus elementus:

- a) jebkuru pieteikuma iesniegšanas maksu vai citas nepieciešamās izmaksas, kas jāmaksā, lai pieteiktos uz subsīdiju vai lai to saņemtu;
- b) eksporta nodokļus, nodevas vai citus maksājumus, ko iekasē par izstrādājuma eksportu uz Savienību un kas ir īpaši paredzēti subsīdijas kompensēšanai.

Ja ieinteresētā puse pieprasa atskaitījumu, tai ir jāpierāda, ka šī prasība ir pamatota.”

- 210 Iesākumā jāuzsver, ka no pamatregulas 7. panta 1. punkta, it īpaši no formulējuma “drīkst atskaitīt”, skaidri izriet, ka Komisijai saskaņā ar šā sprieduma 24. punktā minēto judikatūru ir plaša rīcības brīvība šīs tiesību normas piemērošanā. Šo elementu atskaitīšana no kompensējamās subsīdijas summas nozīmē, ka ieinteresētajai pusei jāpierāda, ka tās prasība veikt atskaitījumu ir pamatota. Tiklīdz šis pierādījums ir iesniegts, Komisijai jāveic pieprasītais atskaitījums.
- 211 Pirmām kārtām, prasītājas apgalvo, ka Komisijai no kompensējamās subsīdijas apjoma esot bijis jāatskaita Eļļas palmu audzēšanas fondam samaksātās eksporta nodevas, jo šīs nodevas atšķiras no parastajiem nodokļiem un ir saistītas ar biodīzeļdegvielas ražošanas nozari, veidojot daļu no tās vērtības ķēdes.
- 212 Jākonstatē, ka prasītājas, pildot savu pierādīšanas pienākumu, kas tām noteikts saskaņā ar pamatregulas 7. panta 1. punkta pēdējo daļu un šā sprieduma 204. punktā minēto judikatūru, nav iesniegušas nevienu pierādījumu, kas ļautu noteikt, ka attiecīgās eksporta nodevas bija īpaši paredzētas subsīdijas kompensēšanai. Gluži pretēji, no pagaidu regulas 89. apsvēruma, un to prasītājas nav apstrīdējušas, skaidri izriet, ka eksporta nodeva ir piemērojama ne tikai biodīzeļdegvielai, bet arī “NPE un lejupējiem izstrādājumiem”, tostarp biodīzeļdegvielai. Prasītājas nepaskaidro, kā eksporta nodeva, kas piemērojama vairākiem izstrādājumiem, ir īpaši paredzēta, lai kompensētu vienam no šiem izstrādājumiem piešķirto subsīdiju. Turklāt ar to, ka no šīm nodevām tiek finansēts Eļļas palmu audzēšanas fonds un ka tās ietilpst biodīzeļdegvielas vērtības

ķēdē, nepietiek, lai pierādītu, ka tās bija īpaši paredzētas subsīdijas kompensēšanai, un tādējādi to, ka Komisija neesot ņēmusi vērā pamatregulas 7. panta 1. punkta a) apakšpunkta tvērumu vai savā vērtējumā esot pieļāvuši acīmredzamu kļūdu.

- 213 Tāpēc šis prasītāju arguments ir jānoraida.
- 214 Otrām kārtām, prasītājas apgalvo, ka transporta izmaksas esot bijušas nepieciešamas pamatregulas 7. panta 1. punkta a) apakšpunkta izpratnē, lai piegādātu biodīzeļdegvielu un tādējādi – lai saņemtu maksājumu no Eļļas palmu audzēšanas fonda, un ka tās esot bijis jāatskaita no kompensējamās subsīdijas apjoma. Lai neatskaitītu privātiem uzņēmumiem samaksātās transporta izmaksas kā obligātas izmaksas, Komisija nepamatoti esot balstījusies uz tās Paziņojumu par subsīdiju apjoma aprēķināšanu antisubsidēšanas izmeklēšanas gadījumos (OV 1998, C 394, 6. lpp.; turpmāk tekstā – “Pamatnostādnes subsīdiju apjoma aprēķināšanai antisubsidēšanas izmeklēšanas gadījumos”), kas nav saistošs dokuments.
- 215 Šajā ziņā jānorāda, ka pamatnostādnes ir akts, kura mērķis ir, ievērojot tiesību normas ar augstāku juridisko spēku, precizēt kritērijus, ko Komisija apņemas piemērot, īstenojot savu rīcības brīvību attiecībā uz kompensējamo subsīdiju apjomu (šajā nozīmē un pēc analogijas skat. spriedumu, 2006. gada 15. marts, *Daiichi Pharmaceutical*/Komisija, T-26/02, EU:T:2006:75, 49. punkts). No tā izriet, ka, pieņemot pamatnostādnes, Komisija nevar atkāpties no augstāka juridiskā spēka tiesību normām, kuru piemērošanas kritērijus tā precizē.
- 216 Turklāt saskaņā ar judikatūru, pieņemot šādus rīcības noteikumus un to pasludināšanas brīdī paziņojot, ka šie noteikumi tiks piemēroti gadījumiem, ar kuriem tie saistīti, attiecīgā iestāde pati ierobežo savas rīcības brīvības iespējas un nevar atteikties no šīm normām, nevēlēdamās, lai attiecīgā gadījumā to sodītu par tādu vispārējo tiesību principu pārkāpumu kā vienlīdzīgas attieksmes vai tiesiskās paļāvības aizsardzības princips. Tādējādi nevar noliegt, ka, ievērojot noteiktus nosacījumus un ņemot vērā šo noteikumu saturu, šādiem vispārpiemērojamiem rīcības noteikumiem var būt tiesiskas sekas (pēc analogijas skat. spriedumu, 2005. gada 28. jūnijs, *Dansk Rørintustri u.c./Komisija*, C-189/02 P, C-202/02 P, no C-205/02 P līdz C-208/02 P un C-213/02 P, EU:C:2005:408, 210. un 211. punkts).
- 217 Pamatnostādņu subsīdiju apjoma aprēķināšanai antisubsidēšanas izmeklēšanas gadījumos G sadaļā “No subsīdijas atskaitāmie elementi” ir paredzēts, ka “vienīgās maksas vai izmaksas, ko parasti var atskaitīt, ir tās, kas izmeklēšanas laikposmā tieši samaksātas valdībai”, ka “ir jāpierāda, ka šāds maksājums ir obligāts, lai saņemtu subsīdiju”, un ka “maksājumi, kas, piesakoties subsīdijām, veikti privātpersonām, piemēram, juristiem, grāmatvežiem, nav atskaitāmi”.
- 218 Šie precizējumi ir saderīgi ar augstāka juridiskā spēka tiesību normu, kas tiem ir jāpaskaidro. Pirmkārt, precizējums, ka ir jāpierāda, ka atskaitāmās maksas un izmaksas ir “obligāt[as], lai saņemtu subsīdiju”, ir saderīgs ar pamatregulas 7. panta 1. punkta a) apakšpunktā paredzēto nosacījumu, proti, [drīkst atskaitīt] jebkuras maksas vai izmaksas, kas “jāmaksā”, lai pieteiktos uz subsīdiju. Otrkārt, precizējums, ka “vienīgās maksas vai izmaksas, ko parasti var atskaitīt, ir tās, kas izmeklēšanas laikposmā tieši samaksātas valdībai”, arī ir saderīgs ar šo tiesību normu. Ņemot vērā Komisijas plašo rīcības brīvību šajā jomā saskaņā ar šā sprieduma 24. punktā minēto judikatūru, Komisija pretēji tam, ko apgalvo prasītājas, nav nepamatoti ierobežojusi atskaitāmās maksas un izmaksas, kad tā pamatnostādnēs precizēja, ka pamatregulas 7. panta 1. punkta a) apakšpunktā minētā “jebkur[a] pieteikuma iesniegšanas maks[a] vai citas nepieciešamās izmaksas, kas jāmaksā, lai pieteiktos uz subsīdiju vai lai to saņemtu”, ir tās, “kas izmeklēšanas laikposmā tieši samaksātas valdībai”.

- 219 Tādējādi Komisija apstrīdētās regulas 87.–92. apsvērumā pieteikumam atskaitīt transporta izmaksas pamatoti ir piemērojusi Pamatnostādnes subsīdiju apjoma aprēķināšanai antisubsidēšanas izmeklēšanas gadījumos.
- 220 Tomēr aplūkotajā lietā, pirmkārt, prasītājas neapgalvo, ka izmeklēšanas laikposmā par biodīzeļdegvielas piegādi tām radušās transporta izmaksas tika tieši samaksātas Indonēzijas valdībai. Otrkārt, nevar pieņemt argumentu, ka maksājumi no Eļļas palmu audzēšanas fonda bija atkarīgi no biodīzeļdegvielas piegādes un tādējādi ar to saistītās transporta izmaksas bija “obligāt[as], lai saņemtu subsīdiju”, pamatregulas 7. panta 1. punkta a) apakšpunkta izpratnē. Proti, šīs izmaksas bija saistītas tikai ar tā pārdošanas līguma izpildi, kurš bija noslēgts starp prasītājām un *Pertamina* vai *AKR*. Tas, ka biodīzeļdegvielas ražotājiem, lai saņemtu maksājumus no pārvaldības aģentūras, rēķinam bija jāpievieno virkne apliecinājošu dokumentu, tostarp jāsniedz informācija par piegādātās biodīzeļdegvielas piegādes vietu, apjomu un veidu un transporta izmaksām, nenozīmē, ka šīs izmaksas bija “obligāt[as], lai saņemtu subsīdiju”, Pamatnostādņu subsīdiju apjoma aprēķināšanai antisubsidēšanas izmeklēšanas gadījumos izpratnē, un tas nemaina šo secinājumu.
- 221 Tāpēc šie argumenti ir jānoraida.

Par subsīdijas apjoma sadali uz biodīzeļdegvielas kopējo apgrozījumu

- 222 Pamatregulas 7. panta 2. punktā ir noteikts, ka tad, “ja subsīdiju piešķir neatkarīgi no izgatavotajiem, saražotajiem, izvestajiem vai pārvadātajiem daudzumiem, kompensējamās subsīdijas apjomu nosaka, kopējo subsīdijas vērtību atkarībā no apstākļiem sadalot konkrētajam izstrādājumu ražošanas, pārdošanas vai eksporta līmenim subsīdiju jautājuma izmeklēšanas laikposmā”.
- 223 No tiesību normām, kas minētas Pamatnostādņu subsīdiju apjoma aprēķināšanai antisubsidēšanas izmeklēšanas gadījumos b) punktā “Subsīdiju apjoma sadales saucējs”, kas savukārt iekļauts F sadaļā “Izmeklēšanas laikposms subsīdijas aprēķināšanai: attiecināšana pret sadalījumu”, izriet, ka “ii) neeksporta subsīdijām kā saucēju izmanto kopējo pārdošanas apjomu (iekšzemes un eksporta pārdošanas apjoms), jo šīs subsīdijas tiek piešķirtas gan pārdošanas apjomiem iekšzemes tirgū, gan eksporta pārdošanas apjomiem”.
- 224 Šajā lietā Komisija pagaidu regulas 81. apsvērumā, kas apstiprināts apstrīdētās regulas 100. apsvērumā, subsīdiju apjomu ir sadalījusi uz ražotāju eksportētāju biodīzeļdegvielas kopējo apgrozījumu izmeklēšanas laikposmā, apgrozījumā ieskaitot pārdošanas apjomus iekšzemes tirgū un eksporta pārdošanas apjomus.
- 225 Prasītājas apgalvo, ka Komisija esot pieļāvusi acīmredzamu kļūdu, no Eļļas palmu audzēšanas fonda saņemto maksājumu summu sadalot uz to biodīzeļdegvielas pārdošanas kopējo apgrozījumu. Tās uzskata, ka šī summa esot jāsadala tikai uz biodīzeļdegvielas pārdošanas apjomiem Indonēzijas iekšzemes tirgū, jo tikai uz to pamata tiek saņemti maksājumi no Eļļas palmu audzēšanas fonda.
- 226 Tomēr, pirmkārt, tā kā subsīdijas netika piešķirtas atbilstoši izgatavotajiem, saražotajiem, izvestajiem vai pārvadātajiem daudzumiem, subsīdiju apjomu sadalot uz kopējo apgrozījumu no attiecīgā izstrādājuma, proti, biodīzeļdegvielas, pārdošanas apjoma izmeklēšanas laikposmā, Komisija ir ievērojusi pamatregulas 7. panta 2. punktu. Otrkārt, tā kā aplūkotajā lietā attiecīgās subsīdijas nav subsīdijas eksportam, Komisija ir rīkojusies saskaņā ar Pamatnostādņām subsīdiju

apjoma aprēķināšanai antisubsidēšanas izmeklēšanas gadījumos, kā saucēju izmantojot šā izstrādājuma kopējo pārdošanas apjomu (iekšzemes pārdošanas apjomus un eksporta pārdošanas apjomus). Kā pamatoti uzsver Komisija, Eļļas palmu audzēšanas fonda maksājumi neierobežoja to ietekmi uz Indonēzijas iekšzemes tirgu, bet bija atbalsts biodīzeļdegvielas ražotājiem un varēja arī nodrošināt tiem ieguvumu no eksporta pārdošanas apjomiem. Procesuālajos rakstos un tiesas sēdē prasītāju izvirzītais arguments, saskaņā ar kuru, ja tiktu piemērots princips, ka nauda ir atvietojama prece, ieguvums būtu jāsadala uz visu pārdošanas apjomu, neatspēko šo secinājumu, bet drīzāk to apstiprina. Proti, ar šo argumentu tiek atzīts, ka sadale jāveic uz tāda pamata, kas ir plašāks nekā tikai biodīzeļdegvielas pārdošanas apjomi iekšzemes tirgū.

- 227 No tā izriet, ka pieeja, kurā ir ņemts vērā biodīzeļdegvielas kopējais apgrozījums, ir atbilstoša un tādējādi nav acīmredzami kļūdaina.
- 228 Prasītājas apgalvo arī, ka, tā kā apstrīdētajā regulā neesot sniegta atbilde uz to argumentu, ka subsīdijas apjoms esot bijis jāsadala uz kopējo apgrozījumu, Komisija neesot izpildījusi tās pienākumu norādīt pamatojumu.
- 229 Saskaņā ar pastāvīgo judikatūru Komisijai nav pienākuma paust nostāju par visiem argumentiem, ko tai izvirzījušas ieinteresētās personas, bet ir pietiekami, ka tā izklāsta faktus un juridiskos apsvērumus, kuriem ir būtiska nozīme lēmuma uzbūvē (spriedums, 2003. gada 6. marts, *Westdeutsche Landesbank Girozentrale* un *Land Nordrhein-Westfalen*/Komisija, T-228/99 un T-233/99, EU:T:2003:57, 280. punkts). Tādējādi Komisijai nav pienākuma pagaidu vai galīgās regulas pamatojumā atbildēt uz visiem fakti un tiesību jautājumiem, ko ieinteresētās personas izvirzījušas administratīvā procesa gaitā (pēc analogijas skat. spriedumu, 2011. gada 25. oktobris, *Transnational Company "Kazchrome"* un *ENRC Marketing*/Padome, T-192/08, EU:T:2011:619, 256. punkts un tajā minētā judikatūra). Papildus tam regulā, ar kuru tiek noteikts galīgais kompensācijas maksājums, Komisijai nav pienākuma īpaši pamatot to dažādo argumentu neņemšanu vērā, kurus lietas dalībnieki izvirzījuši administratīvajā procesā. Pietiek ar to, ka šajā regulā ir skaidri pamatoti galvenie elementi, kas attiecīgajā gadījumā ir ņemti vērā tās vērtējumā par jautājumu, vai lielāko ieguldījumu izmaksas būtībā atspoguļo tirgus vērtību, jo šis pamatojums var atklāt iemeslus, kuru dēļ Komisija ir noraidījusi attiecīgos argumentus, kurus šajā aspektā lietas dalībnieki izvirzījuši administratīvajā procesā (pēc analogijas skat. spriedumu, 2017. gada 1. jūnijs, *Changmao Biochemical Engineering*/Padome, T-442/12, EU:T:2017:372, 90. punkts).
- 230 Tomēr, ja antisubsīdiju lietā attiecīgās personas administratīvā procesa laikā pieprasa atbildes vai paskaidrojumus par iestāžu veikto aprēķinu būtiskajiem noteikumiem, ir jāuzskata, ka iestādēm ir īpaši ir jāpamato savs lēmums tādējādi, lai attiecīgās personas varētu saprast šādi veiktos aprēķinus (pēc analogijas skat. spriedumu, 2017. gada 11. jūlijs, *Viraj Profiles*/Padome, T-67/14, nav publicēts, EU:T:2017:481, 127. punkts). Būtu jāpiebilst, ka akta pamatojumam jābūt atrodamam pašā aktā un, izņemot ārkārtas apstākļus, tas nevar izrietēt no vēlāk sniegtiem rakstveida vai mutvārdu paskaidrojumiem, kad uz to jau attiecas prasība Savienības tiesā (spriedums, 2017. gada 1. jūnijs, *Changmao Biochemical Engineering*/Padome, T-442/12, EU:T:2017:372, 91. punkts).
- 231 Šajā lietā nav strīda par to, ka viena no prasītājām administratīvā procesa laikā pakārtoti apgalvoja, ka subsīdijas apjoms esot jāsadala uz tās kopējo apgrozījumu, ieskaitot gan biodīzeļdegvielu, gan citus izstrādājumus, un ka apstrīdētajā regulā nav sniegtas skaidras atbildes uz šo argumentu. Tomēr no pagaidu regulas 81. apsvēruma, kurā veiktais vērtējums tika apstiprināts apstrīdētajā

regulā, izriet, ka sadale tika veikta saskaņā ar pamatregulas 7. panta 2. punktu, kurā paredzēts kopējo subsīdijas vērtību sadalīt atbilstoši “konkrētā izstrādājuma”, kas aplūkotajā lietā ir biodīzeļdegviela, ražošanas, pārdošanas vai eksporta līmenim.

- 232 No tā izriet, ka šis pamatojums var izskaidrot iemeslus, kuru dēļ Komisija ir noraidījusi argumentus, kurus šajā aspektā lietas dalībnieki izvirzījuši administratīvajā procesā saskaņā ar šā sprieduma 229. punktā minēto judikatūru.
- 233 Būtu jāpiebilst, ka subsīdijas apjoma sadales metode juridiski pietiekami izriet no apstrīdētās regulas 100. apsvēruma un pagaidu regulas 81. apsvēruma un tas ļāva prasītājam uzzināt veiktā pasākuma pamatojumu, lai tās varētu aizstāvēt savas tiesības, un ļāva Savienības tiesai veikt lēmuma tiesiskuma pārbaudi, kā tas izriet no šā sprieduma 225. un nākamajiem punktiem. Tādējādi šis arguments saskaņā ar 141. punktā minēto judikatūru ir jānoraida.
- 234 Tāpēc iebildums, kas attiecas uz pienākuma norādīt pamatojumu neizpildi, ir jānoraida.
- 235 Tā kā visi piektajā pamatā izvirzītie iebildumi ir noraidīti, šis pamats ir jānoraida.

Par sesto pamatu, kas attiecas uz pamatregulas 8. panta 1. un 8. punkta pārkāpumu, nosakot būtiska kaitējuma draudu pastāvēšanu

- 236 Sestajā pamatā prasītājas apgalvo, ka Komisija esot pārkāpusi pamatregulas 8. panta 1. un 8. punktu, kad tā konstatēja būtiska kaitējuma draudu pastāvēšanu, nepārbaudot dažus pamatregulas 8. panta 8. punktā minētos faktoros un neņemot vērā visus iesniegtos pierādījumus.
- 237 Šajā lietā Komisija apstrīdētās regulas 319. un 320. apsvērumā ir secinājusi, ka Savienības ražošanas nozare izmeklēšanas laikposmā nav cietusi būtisku kaitējumu, kaut arī šī ražošanas nozare nebija stabila. Tomēr Komisija uzskatīja, ka aplūkotajā lietā šai ražošanas nozarei ir nopietna kaitējuma draudi.
- 238 Iesākumā šajā ziņā jāatgādina, ka saskaņā ar pamatregulas 2. panta d) punktu jēdziens “kaitējums”, ja vien nav noteikts citādi, nozīmē būtisku kaitējumu vai būtiska kaitējuma draudus Savienības ražošanas nozarei un ka šis jēdziens ir jāinterpretē saskaņā ar 8. panta noteikumiem.
- 239 Šīs regulas 8. panta 1. punkts reglamentē kaitējuma noteikšanu. Tajā objektīvi ir jāpārbauda, pirmkārt, subsidētā importa apjoms un tā ietekme uz līdzīgu izstrādājumu cenām Savienības tirgū un, otrkārt, šāda importa turpmākā ietekme uz Savienības ražošanas nozari.
- 240 Pamatregulas 8. panta 8. punkts reglamentē “būtiska kaitējuma draudu” noteikšanu. Tajā ir precizēts, ka tos nosaka, pamatojoties uz faktiem, nevis tikai uz apgalvojumiem, pieņēmumiem vai maznozīmīgu iespēju, un ka izmaiņām apstākļos, kas varētu radīt situāciju, ka subsīdija var radīt kaitējumu, ir jābūt skaidri paredzamām un nenovēršamām. No tā secināms, ka kaitējuma draudu konstatējumam ir skaidri jāizriet no lietas faktiem. No tā turklāt izriet, ka zaudējumiem, kuri draud rasties, jārodas īsā laikposmā (pēc analogijas skat. spriedumu, 2014. gada 29. janvāris, *Hubei Xinyegang Steel/Padome*, T-528/09, EU:T:2014:35, 54. punkts).

241 Šajā tiesību normā ir uzskaitīti faktori, kas jāņem vērā, lai noteiktu būtiska kaitējuma draudu pastāvēšanu (pēc analogijas skat. ģenerālvokāta P. Mengoci [*P. Mengozzi*] secinājumus apvienotajās lietās *ArcelorMittal Tubular Products Ostrava u.c./Padome un Padome/Hubei Xinyegang Steel*, C-186/14 P un C-193/14 P, EU:C:2015:767, 44. punkts), proti, tie ir tādi faktori kā:

“a) attiecīgās subsīdijas vai subsīdiju iezīmes un ietekme uz tirdzniecību, kas no tās vai tām varētu rasties;

b) ievērojams subsidētā importa daļas pieaugums Savienības tirgū, kas norāda uz būtisku importa palielināšanās iespēju;

c) vai ir pietiekama brīvi pieejama eksportētāja jaudas rezerve vai draudīga un ievērojama šādas jaudas palielināšanās, kas norāda uz to, ka subsidētā eksporta apjoms uz Savienību var ievērojami palielināties, ņemot vērā arī citu eksporta tirgu pieejamību, kas varētu absorbēt jebkuru papildu eksportu;

d) tas, vai importa preces ievēd par cenām, kas ievērojami samazinātu cenas vai kavētu cenu palielināšanos, kura citādi būtu notikusi un, iespējams, palielinātu pieprasījumu pēc turpmāka importa;

e) izmeklēšanai pakļauto preču krājumi.”

242 Pamatregulas 8. panta 8. punktā ir precizēts arī, ka neviens no iepriekšminētajiem faktoriem nevar droši norādīt, kāds lēmums būtu jāpieņem, bet visu šo faktoru kopumam ir jānovēd pie secinājuma, ka turpmāks subsidētais eksports ir nenovēršams un ka radīsies būtiski zaudējumi, ja vien netiks veikti aizsardzības pasākumi.

243 Turklāt Tiesa jau ir precizējusi, ka kaitējuma draudu pastāvēšanai, tāpat kā kaitējuma pastāvēšanai, ir jābūt pierādītai antisubsidēšanas pasākuma noteikšanas dienā, ņemot vērā Savienības ražošanas nozares stāvokli šajā datumā. Tikai ņemot vērā šo stāvokli, Savienības iestādes varēs noteikt, vai nenovēršams turpmākā subsidētā importa pieaugums varētu izraisīt būtisku kaitējumu šai ražošanas nozarei, ja netiktu noteikts neviens tirdzniecības aizsardzības pasākums. Tomēr Savienības iestādēm ir atļauts noteiktos apstākļos ņemt vērā informāciju, kas attiecas uz laikposmu pēc izmeklēšanas laikposma beigām (pēc analogijas skat. spriedumu, 2021. gada 4. februāris, *eurocylinder systems*, C-324/19, EU:C:2021:94, 40. un 41. punkts).

244 Šajā ziņā jāatgādina, ka saskaņā ar šā sprieduma 24. punktā minēto judikatūru kopējās tirdzniecības politikas jomā, it īpaši tirdzniecības aizsardzības pasākumu jomā, pārbaudāmo ekonomisko, politisko un tiesisko situāciju sarežģītības dēļ Savienības iestādēm ir plaša rīcības brīvība. Šajā kontekstā jāuzskata, ka kaitējuma draudu izvērtēšana nozīmē veikt sarežģītu ekonomisko jautājumu vērtējumu un, kontrolējot šādu vērtējumu, tiesai tātad tikai ir jāveic pārbaude, vai ievērotas materiālās tiesību normas un procesuālie noteikumi, vai apstrīdētās izvēles izdarīšanai izmantotie fakti ir patiesi, vai šo faktu vērtējumā nav pieļautas acīmredzamas kļūdas un vai nav nepareizi izmantotas pilnvaras. Šī ierobežotā pārbaude tiesā nenozīmē, ka Savienības tiesa atturas pārbaudīt iestāžu veikto ekonomiska rakstura informācijas interpretāciju (pēc analogijas skat. spriedumu, 2014. gada 29. janvāris, *Hubei Xinyegang Steel/Padome*, T-528/09, EU:T:2014:35, 53. punkts). It īpaši Vispārējai tiesai ir jāpārbauda ne tikai iesniegto pierādījumu saturiskā pareizība, ticamība un saskanība, bet arī jāpārlicinās, vai šie pierādījumi veido visu atbilstošo informāciju, kura jāņem vērā, lai novērtētu sarežģītu situāciju, un vai šie

pierādījumi ir tādi, ar kuriem var pamatot no šīs informācijas izdarītos secinājumus (pēc analogijas skat. spriedumu, 2018. gada 18. oktobris, *Gul Ahmed Textile Mills/Padome*, C-100/17 P, EU:C:2018:842, 64. punkts).

- 245 Būtu jāpiebilst, ka Komisijas secinājums par Savienības ražošanas nozares stāvokli, kas veikts, analizējot būtisku kaitējumu Savienības ražošanas nozarei pamatregulas 8. panta 4. punkta izpratnē, principā ir atbilstošs, analizējot šai nozarei radītos būtiska kaitējuma draudus šīs regulas 8. panta 8. punkta izpratnē (pēc analogijas skat. spriedumu, 2021. gada 4. februāris, *eurocylinder systems*, C-324/19, EU:C:2021:94, 42. punkts).
- 246 Pamatojoties uz šiem principiem, ir jāpārbauda, vai Komisija ir pārkāpusi 8. panta 1. un 8. punktu, apstrīdētās regulas 405. apsvērumā secinādama, ka izmeklēšanas laikposmā imports no Indonēzijas radīja būtiska kaitējuma draudus Savienības ražošanas nozarei.

Par Savienības ražošanas nozares stāvokli

- 247 Lai secinātu, ka Savienības ražošanas nozare izmeklēšanas laikposmā nebija stabila, Komisija pagaidu regulas 309.–340. apsvērumā ir ņēmusi vērā vairākus mikroekonomiskos un makroekonomiskos rādītājus un šo vērtējumu ir apstiprinājusi apstrīdētās regulas 279.–317. apsvērumā, un pēdējās minētās regulas 321.–341. apsvērumā tā ir analizējusi arī ekonomiskos rādītājus pēc izmeklēšanas laikposma beigām.
- 248 Prasītājas, kas nav apstrīdējušas Komisijas izmantoto datu ticamību, apgalvo, ka, ņemot vērā mikroekonomiskos un makroekonomiskos rādītājus, kuri liecina par dažām pozitīvām tendencēm, Komisija nepamatoti esot uzskatījusi, ka Savienības ražošanas nozares stāvoklis ir sarežģīts.
- 249 Pirmām kārtām, saistībā ar makroekonomiskajiem rādītājiem, pirmkārt, prasītājas apgalvo, ka Savienības ražošanas apjoms, ražošanas jauda un jaudas izmantojums izmeklēšanas laikposmā esot palielinājies.
- 250 Šajā ziņā jānorāda – no pagaidu regulas 268. apsvērumā iekļautās 3. tabulas izriet, ka pēc Savienības ražošanas apjoma palielinājuma laikposmā no 2015. līdz 2017. gadam tas bija gandrīz stabils no 2017. gada līdz izmeklēšanas laikposmam (palielinājums no 13 071 053 līdz 13 140 582 tonnām, stabils indekss – 111), savukārt, kā izriet no pagaidu regulas 271. apsvērumā iekļautās 4. tabulas, patēriņš Savienībā būtiski palielinājās (no 14 202 128 līdz 15 634 102 tonnām, tas ir kāpums par 10,08 %). No tā izriet, ka Savienības ražošanas apjoms neatbilda patēriņam, tātad pieprasījumam Savienībā. Turklāt no pagaidu regulas 309. apsvērumā iekļautās 8. tabulas izriet, ka Savienības ražošanas jauda nedaudz palielinājās no 2017. gada līdz izmeklēšanas laikposmam (no 16 594 853 līdz 17 031 230 tonnām), savukārt tās jaudas izmantojums palielinājās 2015., 2016. un 2017. gadā, bet no 2017. gada līdz izmeklēšanas laikposmam nedaudz samazinājās.
- 251 Pamatojoties uz šiem datiem, Komisija pagaidu regulas 310. apsvērumā ir uzskatījusi, ka Savienības ražošanas nozares ražošanas jauda palielinājās daudz lēnāk salīdzinājumā ar pieprasījumu, jo subsidētā importa ievērojama palielinājuma dēļ šī ražošanas nozare varēja gūt labumu no tirgus izaugsmes tikai ļoti ierobežotā apjomā, it īpaši izmeklēšanas laikposmā.
- 252 Tā kā šis konstatējums atbilst analizētajiem datiem un apstiprina secinājumu, ka Savienības ražošanas nozarē bija sarežģīts stāvoklis, prasītāju pirmais arguments ir jānoraida.

- 253 Otrkārt, prasītājas apgalvo, ka pārdošanas apjoms esot palielinājies.
- 254 Tomēr no pagaidu regulas 314. apsvērumā iekļautās 9. tabulas izriet, ka, lai gan pārdošanas apjoms Savienības tirgū palielinājās laikposmā no 2015. līdz 2017. gadam, šis apjoms no 2017. gada līdz izmeklēšanas laikposmam samazinājās, un tas, kā pagaidu regulas 317. apsvērumā norāda Komisija, atbilst maksājumu atcelšanai importam no Indonēzijas. Tādējādi šis prasītāju arguments ir jānoraida.
- 255 Treškārt, prasītājas apgalvo, ka Savienības ražošanas nozare esot saglabājusi lielu tirgus daļu, proti, no 81 % līdz 95 %.
- 256 Tomēr jākonstatē: no pagaidu regulas 314. apsvērumā iekļautās 9. tabulas izriet, ka Savienības ražošanas nozares tirgus daļa no 2017. gada līdz izmeklēšanas laikposmam būtiski samazinājās (no 91,6 % līdz 81,5 %). Komisija minētās regulas 317. apsvērumā paskaidro, un prasītājas to neapstrīd, ka šis samazinājums ir izskaidrojams ar maksājumu atcelšanu importam no Indonēzijas, kas mainīja situāciju tirgū 2018. gada martā, izmeklēšanas laikposmā. Ņemot vērā šos datus, šis prasītāju arguments ir jānoraida.
- 257 Ceturtkārt, prasītājas apgalvo, ka nodarbinātība un ražīgums liecinot par pozitīvām tendencēm.
- 258 Proti, no pagaidu regulas 319. apsvērumā iekļautās 10. tabulas izriet, ka Savienības ražošanas nozarē nodarbināto skaits nedaudz samazinājās no 2015. gada līdz izmeklēšanas laikposmam (par 78 nodarbinātajiem). Tomēr ražīgums no 2017. gada līdz izmeklēšanas laikposmam samazinājās (no 4782 tonnām uz darbinieku līdz 4625 tonnām uz darbinieku). No tā izriet, ka ar nelielu nodarbināto skaita palielinājumu pašu par sevi nepietiek, lai atspēkotu Komisijas secinājumus, kas attiecas uz makroekonomisko rādītāju kopumu. Proti, saskaņā ar judikatūru, ja iestāžu veiktajā pārbaudē ir jāsecina, ka kaitējuma draudi ir būtiski, netiek prasīts, lai par negatīvo tendenci liecinātu visi attiecīgie ekonomikas faktori un indeksi (šajā nozīmē un pēc analogijas skat. spriedumu, 2018. gada 23. aprīlis, *Shanxi Taigang Stainless Steel*/Komisija, T-675/15, nav publicēts, EU:T:2018:209, 93. punkts un tajā minētā judikatūra).
- 259 No tā izriet, ka šie prasītāju argumenti ir jānoraida.
- 260 Otrām kārtām, saistībā ar mikroekonomiskajiem rādītājiem, pirmkārt, prasītājas apgalvo, ka pārdošanas cenas Savienībā esot palielinājušās.
- 261 Tomēr jākonstatē: no pagaidu regulas 325. apsvērumā iekļautās 11. tabulas izriet, ka pēc pieauguma no 2015. līdz 2017. gadam – proti, laikposmā, kurā importam no Indonēzijas bija noteikts maksājums, – no 2017. gada līdz izmeklēšanas laikposmam cenas samazinājās no 832 EUR par tonnu līdz 794 EUR par tonnu. Tādējādi šis prasītāju arguments ir jānoraida.
- 262 Otrkārt, prasītājas apgalvo, ka no 2017. gada ražošanas izmaksas esot samazinājušās.
- 263 Proti, no pagaidu regulas 325. apsvērumā iekļautās 11. tabulas izriet, ka no 2017. gada līdz izmeklēšanas laikposmam ražošanas izmaksas samazinājās no 827 EUR par tonnu līdz 791 EUR par tonnu. Tomēr no visiem šajā tabulā iekļautajiem datiem, it īpaši no pārdošanas cenu samazinājuma, izriet, ka Savienības ražošanas nozare izmeklēšanas laikposmā nevarēja gūt labumu no izmaksu samazinājuma, jo tai, kā pagaidu regulas 328. apsvērumā pamatoti norāda Komisija, šis izmaksu samazinājums bija pilnībā jāpārnes uz saviem pircējiem. Tādējādi šis prasītāju arguments ir jānoraida.

- 264 Treškārt, prasītājas apgalvo, ka naudas plūsma, pārdošanas rentabilitāte un ienākumi no ieguldījumiem esot attīstījušies pozitīvi.
- 265 Šajā ziņā jākonstatē: no pagaidu regulas 334. apsvērumā iekļautās 14. tabulas izriet, ka naudas plūsma no 2015. līdz 2017. gadam palielinājās (ar strauju kāpumu laikposmā no 2016. līdz 2017. gadam), bet vēlāk samazinājās līdz 2016. gada līmenim. Tādējādi pretēji tam, ko apgalvo prasītājas, pozitīvu attīstību nav iespējams konstatēt.
- 266 Ienākumi no ieguldījumiem būtiski palielinājās laikposmā no 2015. līdz 2016. gadam un pēc tam bija relatīvi stabili (18 % 2016. gadā, 16 % 2017. gadā un 17 % izmeklēšanas laikposmā). Tomēr šo ienākumu no ieguldījumiem stabilizācija, kā arī pārdošanas neatkarīgiem pircējiem Savienībā rentabilitātes stabilizācija 0,8 % apmērā 2017. gadā un izmeklēšanas laikposmā, kas joprojām ir zema, neatspēko Komisijas secinājumus par Savienības ražošanas nozari, kas balstīti uz visiem šajā ziņā būtiskajiem elementiem.
- 267 Prasītājas apgalvo, ka dati par laikposmu pēc izmeklēšanas laikposma beigām neesot reprezentatīvi un uz tiem nevarot atsaukties, lai izdarītu pamatotus secinājumus.
- 268 Šajā ziņā jāatgādina, ka saskaņā ar judikatūru pilnvaras, kas jāņem vērā konkrētos apstākļos, ir attaisnotas vēl jo vairāk saistībā ar tādu izmeklēšanu, kuras priekšmets ir nevis kaitējuma konstatēšana, bet kaitējuma draudu noteikšana, kas pati par sevi nozīmē, ka ir jāveic prognozes veida analīze. Tādējādi šo informāciju var izmantot, lai apstiprinātu vai atzītu par nederīgām Komisijas regulā, ar ko nosaka pagaidu kompensācijas maksājumu, ietvertās prognozes un pirmajā gadījumā ļautu noteikt galīgo kompensācijas maksājumu. Tomēr tas, ka Savienības iestādes izmanto informāciju, kas attiecas uz laikposmu pēc izmeklēšanas laikposma, nevar palikt ārpus Savienības tiesas pārbaudes (pēc analogijas skat. spriedumu, 2021. gada 4. februāris, *eurocylinder systems*, C-324/19, EU:C:2021:94, 41. punkts).
- 269 Šajā lietā Komisija apstrīdētās regulas 321.–341. apsvērumā ir pētījusi datus par laikposmu no 2018. gada oktobra līdz 2019. gada jūnijam (turpmāk tekstā – “laikposms pēc izmeklēšanas”) un ir secinājusi, ka laikposmā pēc izmeklēšanas Savienības ražošanas nozares ekonomiskais stāvoklis pasliktinājās.
- 270 Prasītājas pārmet Komisijai, ka tā esot izmantojusi nereprezentatīvus datus, jo, pirmkārt, apstrīdētajā regulā ir minēts, ka četros no deviņiem mēnešiem laikposmā pēc izmeklēšanas dati esot izkropļoti, tāpēc ka vienam no ražotājiem radās ārkārtas apstākļi, un, otrkārt, apstrīdētās regulas 322. apsvērumā esot konstatēts, ka “skaitļi par izmeklēšanas laikposmu nav tieši salīdzināmi ar skaitļiem, kas attiecas uz laikposmu pēc izmeklēšanas laikposma”.
- 271 Šie prasītāju apgalvojumi nav pamatoti. Proti, Komisija ir precizējusi apstākļus, kas ļāva relativizēt datu reprezentativitāti laikposmā pēc izmeklēšanas vai pamatot to atbilstību. Pirmkārt, apstrīdētās regulas 331. apsvērumā tā ir paskaidrojusi, ka peļņas palielināšanās 2018./2019. gada ziemā bijusi ārkārtēja, jo to reģistrējis viens izlasē iekļautais uzņēmums, kas spēja izmantot pagaidu piegādes grūtības tā reģionā, un tas ļāva tam palielināt savas cenas un tādējādi peļņu šajā laikposmā. Otrkārt, Komisija minētās regulas 322. apsvērumā ir uzsvērusi, ka dati par izmeklēšanas laikposmu nav tieši salīdzināmi ar skaitļiem, kas attiecas uz laikposmu pēc izmeklēšanas laikposma. Tādējādi tā ir norādījusi, ka, no vienas puses, izmeklēšanai atvēlētā ierobežotā laika dēļ dažus makroekonomiskos rādītājus iespējams analizēt tikai attiecībā uz izlasē iekļautajiem

Savienības ražotājiem. No otras puses, tā ir salīdzinājusi divpadsmit mēnešus izmeklēšanas laikposmā ar deviņiem mēnešiem pēc izmeklēšanas pabeigšanas, jo dati par divpadsmit mēnešiem pēc izmeklēšanas vēl nebija pieejami.

- 272 No tā izriet, ka šos datus var izmantot, lai apstiprinātu vai atspēkotu prognozes Komisijas regulā par pagaidu kompensācijas maksājumu ieviešanu, lai varētu ieviest galīgu kompensācijas maksājumu saskaņā ar šā sprieduma 268. punktā minēto judikatūru.
- 273 Ņemot vērā visu iepriekš minēto, prasītāju argumenti ir jānoraida un līdz ar to nav jālemj par to pieņemamību; šo jautājumu netieši uzdeva Komisija, apgalvojot, ka šie argumenti pirmo reizi tika izvirzīti replikas stadijā (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2017. gada 5. aprīlis, Francija/Komisija, T-344/15, EU:T:2017:250, 92. punkts).

Par attiecīgo subsīdiju veidu un to iespējamo ietekmi uz tirdzniecību

- 274 Prasītājas apgalvo, ka Komisija neesot ņēmusi vērā prasītāju un citu lietas dalībnieku iesniegtos pierādījumus par attiecīgo subsīdiju veidu un to ietekmi. Šie elementi pierādot, pirmkārt, ka apgalvotā NPE piegāde par neatbilstoši zemu atlīdzību neietekmēja tirdzniecību, jo no 2018. gada decembra vairs netika piemērots izvedmuitas nodoklis un eksporta nodeva, un, otrkārt, saskaņā ar Eļļas palmu audzēšanas fonda programmu veiktie maksājumi laikposmā no 2018. gada septembra līdz decembrim bija nulles līmenī un tikai no 2019. gada janvāra tika piemērotas to zemākās likmes, un tā arī komerciāli neietekmēja Indonēzijas biodīzeļdegvielas ražotāju eksporta darbības. Turklāt jebkāds no Eļļas palmu audzēšanas fonda saņemtais ieguvums esot bijis jāsadala tikai uz biodīzeļdegvielas pārdevumiem iekšzemes tirgū.
- 275 Šajā ziņā jāatgādina, ka prasītāju argumenti, lai atspēkotu Komisijas secinājumus, kas attiecas uz cenu samazinājumu, NPE piegādi par neatbilstoši zemu atlīdzību un subsīdijas kā tiešas naudas līdzekļu nodošanas ar Eļļas palmu audzēšanas fonda starpniecību esamību, tika noraidīti, izskatot attiecīgi pirmo, trešo un ceturto pamatu. Argumenti par subsīdijas apjoma sadali uz biodīzeļdegvielas kopējo apgrozījumu tika noraidīti, izskatot piekto pamatu.
- 276 Šajos apstākļos prasītāju minētie fakti saistībā ar izvedmuitas nodokļa noteikšanu nulles līmenī, eksporta nodevas atcelšanu no 2018. gada decembra un saskaņā ar Eļļas palmu audzēšanas fonda programmu veikto maksājumu svārstībām, kas visas attiecas uz laikposmu pēc izmeklēšanas, nevar atspēkot Komisijas secinājumu, ka Indonēzijas valdība, īstenojot pasākumu kopumu, izkropļoja NPE iekšzemes tirgu Indonēzijā un saglabāja šā izstrādājuma cenas mākslīgi zemas par labu lejupējai biodīzeļdegvielas nozarei (skat. pagaidu regulas 80., 162., 172., 190. un 203. apsvērumu).
- 277 Tātad Komisija, nepieļaudama acīmredzamu kļūdu vērtējumā, apstrīdētās regulas 343. apsvērumā, tāpat kā tā bija norādījusi pagaidu regulas 349. apsvērumā, ir konstatējusi, ka attiecīgās subsīdijas Indonēzijas biodīzeļdegvielas eksportu saglabāja tādā cenu līmenī, kas vēl nelabvēlīgāk ietekmēja Savienības ražošanas nozari, tādējādi tā apstiprināja (apstrīdētās regulas 351. apsvērumā) vērtējumu, kas bija veikts pagaidu regulas 350. apsvērumā, saskaņā ar kuru Indonēzijas valdības veiktie pasākumi pasliktināja Savienības ražošanas nozares ekonomisko stāvokli.

Par subsidētā importa pieaugumu

- 278 Prasītājas apgalvo, ka dati, kas attiecas uz laikposmu pēc izmeklēšanas, neliecinot par Indonēzijas biodīzeļdegvielas importa pieaugumu Savienības tirgū un tādējādi ir maz iespējams, ka šāds pieaugums būs nākotnē.
- 279 Tomēr jākonstatē, un prasītājas šo datu pareizību neapstrīd, ka atbilstoši apstrīdētās regulas 353. apsvērumā iekļautajai 4. tabulai Indonēzijas izcelsmes importa apjoms trijos ceturkšņos pēc izmeklēšanas (581 078 tonnas) bija lielāks nekā izmeklēšanas laikposma četros ceturkšņos (516 068 tonnas). Prasītāju arguments, ka laikposmā pēc izmeklēšanas importa ceturkšņa apjoms bija mazāks par importa apjomu 2018. gada trešajā ceturksnī, nevar atspēkot Komisijas secinājumus par importa pieaugumu. Proti, kā apstrīdētās regulas 355. apsvērumā pamatoti uzsver Komisija, sezonālo atšķirību dēļ pirmie trīs ceturkšņi pēc izmeklēšanas laikposma nav tieši salīdzināmi ar pēdējiem trim ceturkšņiem izmeklēšanas laikposmā, tomēr maksimumu 2018. gadā, kad trešajā ceturksnī apjoms sasniedza 263 678 tonnas, nevar salīdzināt ar 2019. gada trešo ceturksni, jo importu šajā ceturksnī ietekmēja iestāžu noteiktie pagaidu maksājumi.
- 280 Tādējādi prasītāju apgalvojumi, ka dati par laikposmu pēc izmeklēšanas neliecinot par importa pieaugumu, ir jānoraida.
- 281 Prasītājas apgalvo arī, ka Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas (ES) 2018/2001 (2018. gada 11. decembris) par no atjaunojamajiem energoresursiem iegūtas enerģijas izmantošanas veicināšanu (OV 2018, L 328, 82. lpp.) pieņemšana ierobežoja PME importu.
- 282 Šajā ziņā jākonstatē, ka šī direktīva tika pieņemta pēc izmeklēšanas laikposma un ka saskaņā ar tās 36. panta 1. punktu tās transponēšanas termiņš beidzās tikai 2021. gada 30. jūnijā. Būtu jāpiebilst, ka atbilstoši minētās direktīvas 26. panta 2. punktam “no pārtikas un dzīvnieku barības kultūraugiem saražotām biodegvielām, bioloģiskajiem šķidrājiem kurināmajiem vai biomasas degvielām, kam ir augsts netiešas zemes izmantošanas maiņas risks un kam ir novērota ievērojama ražošanas platības izplešanās zemes platībās ar augstu oglekļa koncentrāciju”, pilnīgs importa ierobežojums saskaņā ar šīs direktīvas 26. panta 2. punktu būs pakāpenisks no 2023. gada 31. decembra. Tādējādi Komisija, nepieļaudama acīmredzamu kļūdu vērtējumā, apstrīdētās regulas 360. apsvērumā ir uzskatījusi, ka šīs direktīvas ietekme nav prognozējama un ka tā “neietekmē pašreizējo analīzi par kaitējuma draudiem, ko Indonēzijas imports rada Savienības ražošanas nozarei tuvākajā nākotnē”.
- 283 Tāpēc šie prasītāju argumenti ir jānoraida.

Par eksportētājam brīvi pieejamu un pietiekamu jaudu

- 284 Runājot par Indonēzijas eksportētājiem brīvi pieejamu ražošanas jaudu, prasītājas apgalvo, ka Komisija no Indonēzijas valdības un *EBB* esot saņēmusi pretrunīgu informāciju un ka tā esot nolēmusi balstīties uz *EBB* sniegto informāciju un 2019. gada ASV *GAIN* Džakartas ziņojumu par biodegvielu Indonēzijā. Šajos apstākļos Komisijai esot bijis jāsecina, ka šajā jomā pieejamie pierādījumi nav pārliecinoši.

- 285 Šajā ziņā jāatgādina, ka saskaņā ar šā sprieduma 244. punktā minēto judikatūru Vispārējai tiesai ne tikai ir jāpārbauda iesniegto pierādījumu saturiskā pareizība, ticamība un saskanība, bet arī jāpārlicinās, vai šie pierādījumi veido visu atbilstošo informāciju, kas jāņem vērā, lai novērtētu sarežģītu situāciju, un vai šie pierādījumi ir tādi, ar kuriem var pamatot no šīs informācijas izdarītos secinājumus.
- 286 Šajā ziņā ir jāuzskata, ka iestādēm, kad tās izvērtē būtiska kaitējuma draudus Savienības ražošanas nozarei, ņemot vērā ražošanas jaudu un eksporta spēju eksportētājvalstī, ir jāņem vērā ne tikai citu eksporta tirgu esamība, bet arī iespējamās izmaiņas eksportētājas valsts iekšējā patēriņā (šajā nozīmē un pēc analogijas skat. spriedumu, 2014. gada 29. janvāris, *Hubei Xinyegang Steel/Padome*, T-528/09, EU:T:2014:35, 81. punkts).
- 287 Šajā lietā prasītājas neapstrīd Komisijas pagaidu regulas 353. un 354. apsvērumā veiktos konstatējumus, kas balstīti uz Indonēzijas valdības sniegto informāciju, saskaņā ar kuru Indonēzijas biodīzeļdegvielas ražotāju ražošanas jauda būtiski – aptuveni par 300 % – pārsniedza iekšzemes pieprasījumu un Indonēzijas biodīzeļdegvielas ražotāju neizmantojātā jauda izmeklēšanas laikposmā bija noteikta aptuveni 40 % apmērā no patēriņa Savienībā. Tās arī neapšaubā Komisijas konstatējumu apstrīdētās regulas 373. apsvērumā, saskaņā ar kuru atbilstoši 2019. gada ASV *GAIN* Džakartas ziņojumam laikposmā no 2019. līdz 2021. gadam biodīzeļdegvielas ražošanas jaudai Indonēzijā būtu jāpalielinās no 11,5 miljardiem litru līdz 13 miljardiem litru.
- 288 Prasītājas apgalvo, ka Indonēzijas valdība esot sniegusi informāciju, kas liecināja, ka paredzamais jaudas izmantojums 2019. gadā būs 85 %. Tomēr saskaņā ar Indonēzijas valdības 2019. gada 6. septembrī iesniegtajiem argumentiem, uz kuriem atsaucas prasītājas, 85 % jaudas izmantojums 2019. gadā izriet no to datu ekstrapolācijas, kas pieejami par laikposmu no 2019. gada janvāra līdz maijam, un attiecas uz to ražošanas daļu, kas tiek izmantota iekšzemes un ārējā pieprasījuma [apmierināšanai]. Prasītājas nepaskaidro, kā tieši šie dati atspēko Komisijas secinājumus. Būtu jāpiebilst, ka pat prasītāju minētajā gadījumā 2019. gadā nebija izmantoti 15 % ražošanas jaudas.
- 289 Prasītājas apgalvo arī, ka Indonēzijas valdība esot sniegusi informāciju, lai pierādītu, ka Indonēzija 2020. gadā no tā sauktās piejaukuma normas B20, proti, no biodīzeļdegvielas un minerālās dīzeļdegvielas maisījuma, kas satur 20 % biodīzeļdegvielas, pāries uz piejaukuma normu B30, kurā maisījums satur 30 % biodīzeļdegvielas, un tas pilnībā izmantotu visu Indonēzijas ražotājiem brīvi pieejamo jaudu. Tādējādi Komisija nepamatoti esot piekritusi *EBB* nostājai; pēdējā minētā apgalvoja, ka B20 normas ieviešana ir radījusi problēmas un ka pāreja no B20 normas uz B30 normu var radīt līdzīgas problēmas.
- 290 Precīzāk, prasītājas apgalvo: no 2019. gada ASV *GAIN* Džakartas ziņojuma izriet, ka tikai 2018. gada septembrī B20 norma esot piemērota transporta nozarei, uz kuru neattiecas sabiedrisko pakalpojumu saistības; 2019. gadā tas esot izraisījis biodīzeļdegvielas iekšzemes patēriņa pieaugumu par 54 %, un no 2017. gada piejaukuma rādītāji esot strauji palielinājušies (pāreja no 8,2 % 2017. gadā līdz 12,7 % 2018. gadā, savukārt 2019. gadā tie sasniedza 19,9 %). Minētajā ziņojumā iekļautie paziņojumi apstiprinot, ka B30 normu bija paredzēts īstenot 2020. gadā.
- 291 No apstrīdētās regulas 374.–376. apsvēruma izriet, ka Komisija Indonēzijas valdības apsvērumus par pāreju no B20 normas uz B30 normu pieņēmusi zināšanai.

- 292 Tomēr apstrīdētās regulas 382. apsvērumā Komisija ir norādījusi, ka saskaņā ar 2019. gada ASV *GAIN* Džakartas ziņojumu B20 norma, kas bija obligāti jāsasniedz jau 2016. gadā, pirmoreiz tika sasniegta tikai 2019. gadā, tas ir, trīs gadus pēc noteiktā termiņa. Prasītājas procesuālajos rakstos atzīst šīs informācijas pareizību.
- 293 No apstrīdētās regulas 376. apsvēruma izriet, ka Komisija Indonēzijas valdības informāciju ir salīdzinājusi ar informāciju, ko *EBB* bija sniegusi 2019. gada 29. aprīļa piezīmēs, parādot, ka Indonēzijas uzņēmējiem B20 normas īstenošanā bija radušās ar izplatīšanu un uzglabāšanas un sajaukšanas infrastruktūras pieejamību saistītas grūtības un ka normas paaugstināšanas mērķis ir samazināt minerālās dīzeļdegvielas importu, nevis samazināt biodīzeļdegvielas eksportu uz citiem tirgiem. Apstrīdētās regulas 377. apsvērumā tā ir ņēmusi vērā *EBB* sniegto informāciju, kas pierāda, ka B30 normas īstenošanai bija vajadzīgs laiks.
- 294 Attiecībā uz iespēju palielināt piejaukuma rādītājus līdz 30 % vienā gadā Komisija apstrīdētās regulas 383. [apsvērumā] ir norādījusi, ka, ņemot vērā piejaukuma rādītāju palielinājumu no 2011. gada, palielinājums no 19,9 % līdz 30 % šķiet nesamērīgi augsts mērķis.
- 295 Šajā ziņā jākonstatē, ka būtiskākais piejaukuma rādītāju palielinājums, kā apgalvo prasītājas (skat. šā sprieduma 290. punktu), bija sasniegts laikposmā no 2018. līdz 2019. gadam, kad piejaukuma rādītāji palielinājās no 12,7 % līdz 19,9 %. Tomēr šis palielinājums par 7,2 procentpunktiem bija būtiski zemāks par 10 procentpunktiem, kas jāsasniedz, lai izpildītu B30 normu vienā gadā.
- 296 Ņemot vērā iepriekš minētos apsvērumus, Komisija ir izpildījusi tai noteikto pienākumu rūpīgi un objektīvi izvērtēt visus attiecīgos lietas apstākļus (šajā nozīmē un pēc analogijas skat. spriedumu, 2009. gada 10. marts, *Interpipe Niko Tube* un *Interpipe NTRP/Padome*, T-249/06, EU:T:2009:62, 53. punkts) un, nepieļaudama acīmredzamu kļūdu vērtējumā, apstrīdētās regulas 384. apsvērumā ir secinājusi, ka ir maz ticams, ka B30 norma tiks sasniegta tuvākajā nākotnē un būtiski ietekmēs neizmantoto jaudu Indonēzijā tuvākajā nākotnē.
- 297 Jākonstatē, ka prasītājas nav iesniegušas pietiekamus pierādījumus, lai atspēkotu apstrīdētajā regulā veikto faktu vērtējumu attiecībā uz piejaukuma normu. Tomēr šāds pierādījums ir jāsniedz, lai pierādītu, ka Savienības iestāde ir pieļāvusi acīmredzamu kļūdu vērtējumā, kas var pamatot tiesību akta atcelšanu (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2014. gada 11. septembris, *Gold East Paper* un *Gold Huasheng Paper/Padome*, T-444/11, EU:T:2014:773, 62. punkts); ar šiem apstākļiem pietiek, lai noraidītu prasītāju argumentus.

Par subsidētā importa cenu līmeni

- 298 Prasītājas apgalvo, ka attiecībā uz subsidētā importa cenu līmeni Komisija esot vienīgi atsaukusies uz saviem secinājumiem cenu samazinājuma jomā un tas, kā esot pierādīts pirmajā pamatā, neatbilst pamatregulas 8. panta 1. un 2. punktā paredzētajām prasībām. Turklāt imports no Indonēzijas neesot radījis spiedienu uz Savienības cenām.
- 299 Šajā ziņā jāatgādina, ka prasītāju pirmajā pamatā izvirzītie argumenti, lai pierādītu, ka, nosakot cenu samazinājumu, Komisija esot pārkāpusi pamatregulas 8. panta 1. un 2. punktu un Komisija nepamatoti esot apgalvojusi, ka biodīzeļdegvielas imports no Indonēzijas ir radījis spiedienu uz Savienības cenām, tika noraidīti pilnībā. Būtu jāpiebilst, ka no pagaidu regulas 283. apsvērumā iekļautās 7. tabulas, un to prasītājas nav apstrīdējušas, izriet, ka Indonēzijas izcelsmes biodīzeļdegvielas importa cena izmeklēšanas laikposmā bija 671 EUR par tonnu, savukārt, kā

izriet no pagaidu regulas 325. apsvērumā iekļautās 11. tabulas, no 2017. gada līdz izmeklēšanas laikposmam pārdošanas cena Savienībā samazinājās no 832 EUR par tonnu līdz 794 EUR par tonnu.

300 Tāpēc šie prasītāju argumenti un līdz ar to sestais pamats ir jānoraida.

Par septīto pamatu, kas attiecas uz prasītāju tiesību uz aizstāvību pārkāpumu

- 301 Prasītājas septītajā pamatā apgalvo, ka apstrīdētajā regulā tām neesot sniegta konkrēta informācija, tādējādi tām esot liegta iespēja paust savus apsvērumus šajā jautājumā. Pēc prasītāju ieskata, nevar izslēgt, ka tad, ja tās būtu varējušas iesniegt savus apsvērumus šajā jautājumā, procesam varētu būt cits iznākums.
- 302 Iesākumā jāatgādina – no pastāvīgās judikatūras izriet, ka tiesību uz aizstāvību ievērošana visos procesos, kurī sākti pret personu un kuru dēļ var pieņemt tai nelabvēlīgu lēmumu, ir Savienības tiesību pamatprincips, kas nodrošināms pat tad, ja nav nekāda tiesiskā regulējuma saistībā ar attiecīgo procesu (skat. spriedumu, 2009. gada 1. oktobris, *Foshan Shunde Yongjian Housewares & Hardware/Padome*, C-141/08 P, EU:C:2009:598, 83. punkts un tajā minētā judikatūra).
- 303 Pamatojoties uz minēto principu, ieinteresētajiem uzņēmumiem administratīvā procesa laikā ir jādod iespēja lietderīgi paust savu viedokli par apgalvoto faktu un apstākļu patiesumu un atbilstību un par pierādījumiem, ko izmantojusi Komisija, pamatojot savus apgalvojumus par subsīdiju prakses esamību un tās radīto kaitējumu (pēc analogijas skat. spriedumus, 2012. gada 16. februāris, *Padome un Komisija/Interpipe Niko Tube un Interpipe NTRP*, C-191/09 P un C-200/09 P, EU:C:2012:78, 76. punkts, un 2004. gada 28. oktobris, *Shanghai Teraoka Electronic/Padome*, T-35/01, EU:T:2004:317, 289. punkts un tajā minētā judikatūra).
- 304 Lai gan tiesību uz aizstāvību ievērošanai antisubsidēšanas izmeklēšanas procedūrās ir būtiska nozīme (pēc analogijas skat. spriedumu, 2012. gada 16. februāris, *Padome un Komisija/Interpipe Niko Tube un Interpipe NTRP*, C-191/09 P un C-200/09 P, EU:C:2012:78, 77. punkts un tajā minētā judikatūra), tas, vai pastāv pārkāpums attiecībā uz atbilstību šīm tiesībām, var likt atcelt regulu, ar ko ievieš kompensācijas maksājumu, tikai tad, ja pastāv iespēja, ka šā pārkāpuma dēļ administratīvais process būtu varējis beigties ar citu rezultātu, tādējādi tieši ietekmējot attiecīgās puses tiesības uz aizstāvību (skat. spriedumu, 2019. gada 10. aprīlis, *Jindal Saw un Jindal Saw Italia/Komisija*, T-300/16, EU:T:2019:235, 77. punkts un tajā minētā judikatūra).
- 305 Saskaņā ar judikatūru prasītājam nevar likt pierādīt, ka iestāžu lēmumam varēja būt citāds saturs, bet tām tikai jāpierāda, ka šādu iespēju nevar pilnībā izslēgt, jo tās būtu varējušas labāk nodrošināt savu aizstāvību tad, ja nebūtu procesuālu pārkāpumu, konkrētajā gadījumā – tiesību uz aizstāvību pārkāpuma (šajā nozīmē un pēc analogijas skat. spriedumu, 2012. gada 16. februāris, *Padome un Komisija/Interpipe Niko Tube un Interpipe NTRP*, C-191/09 P un C-200/09 P, EU:C:2012:78, 78. un 79. punkts).
- 306 Atbilstoši šiem principiem ir jāpārbauda, vai izmeklēšanas procedūrā tika pārkāptas prasītāju tiesības uz aizstāvību.

- 307 Pirmām kārtām, prasītājas pārmet Komisijai, ka apstrīdētās regulas 230.–233. apsvērumā tā esot izdarījusi jaunus konstatējumus par biodīzeļdegvielas pieprasījuma neelasticību attiecībā uz cenu izmaiņām Savienības biodīzeļdegvielas tirgū, apgalvojot, ka zema biodīzeļdegvielas cena neizraisa patēriņa pieaugumu un cenu konkurence tādējādi ir “nulles summas spēle” neatkarīgi no izmantotajām izejvielām.
- 308 Šis arguments ir jānoraida. Ar konstatējumiem, kas minēti apstrīdētās regulas 230.–233. apsvērumā, Komisija ir precizējusi paskaidrojumus, kas sniegti vispirms pagaidu regulas 289. apsvērumā, proti, ka, “vairumā gadījumu galapircējs, iegādājoties biodīzeļdegvielu, nezina par ražošanā izmantotajām izejvielām un nevēlas to zināt, taču pieprasa izstrādājumu, kas atbilst noteiktam maksimālajam CFPP līmenim”, turpinājumā – minētās regulas 299. apsvērumā, proti, ka “NPE [PME] imports no Indonēzijas par subsidētām cenām pazeminātu cenu lielākajai daļai maisījumu, kurus pārdod Savienības tirgū”, un visbeidzot – šīs regulas 328. apsvērumā, proti, ka “cenu samazinājums par aptuveni 10 % nerada būtisku lejupēju spiedienu uz cenām”. Tādējādi prasītājas nevar apgalvot, ka apstrīdētās regulas 230.–233. apsvērumā ir iekļauti jauni elementi, kuri maina vērtējumu, ko līdz šim bija veikusi Komisija, un attiecībā uz kuriem tām būtu jāsniedz savi apsvērumi.
- 309 Otrām kārtām, prasītājas pārmet Komisijai, ka apstrīdētās regulas 251.–254. apsvērumā tā esot izdarījusi jaunus secinājumus par izmaiņām Savienības tirgū, kas notikušas kopš iepriekšējās izmeklēšanas, un par to, ka PME imports konkurē ar citiem biodīzeļdegvielas veidiem.
- 310 Šis arguments ir jānoraida. Prasītājas nevarēja nezināt, ka tagad Savienības ražošanas nozare ražo PME. Šis konstatējums minēts pagaidu regulas 292.–294. apsvērumā. Tādējādi Komisijai nevar pārmet, ka tā nav ievērojusi prasītāju tiesības uz aizstāvību, tām nepaziņojot, ka Savienības ražošanas nozare ražo PME.
- 311 Līdz ar to administratīvā procesa gaitā, kas tiek pabeigts, pieņemot galīgu regulu (šajā nozīmē un pēc analogijas skat. spriedumu, 2002. gada 21. novembris, *Kundan* un *Tata/Padome*, T-88/98, EU:T:2002:280, 131. punkts), Komisija pagaidu regulā ir izklāstījusi savu nostāju par prasītāju minētajiem elementiem, kas izklāstīti šā sprieduma 307. un 309. punktā. No tā izriet, ka prasītājam jau no pagaidu regulas paziņošanas brīža bija iespēja paust savu viedokli šajos jautājumos.
- 312 Ņemot vērā visu iepriekš minēto, septītais pamats un līdz ar to prasība kopumā ir jānoraida.

Par tiesāšanās izdevumiem

- 313 Atbilstoši Reglamenta 134. panta 1. punktam lietas dalībniekam, kuram spriedums ir nelabvēlīgs, piespriež atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, ja to ir prasījis lietas dalībnieks, kuram spriedums ir labvēlīgs. Tā kā prasītājam spriedums ir nelabvēlīgs, tām ir jāpiespriež segt savus tiesāšanās izdevumus un atlīdzināt Komisijas un *EBB* tiesāšanās izdevumus atbilstoši Komisijas un *EBB* prasījumiem.

Ar šādu pamatojumu

VISPĀRĒJĀ TIESA (ceturtā palāta paplašinātā sastāvā)

nospiež:

1) Prasību noraidīt.

2) PT Pelita Agung Agrindustri un PT Permata Hijau Palm Oleo atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

Gervasoni

Madise

Nihoul

Frendo

Martín y Pérez de Nanclares

Pasludināts atklātā tiesas sēdē Luksemburgā 2022. gada 14. decembrī.

[Paraksti]

Satura rādītājs

Tiesvedības priekšvēsture	2
Lietas dalībnieku prasījumi	4
Juridiskais pamatojums	4
Par pirmo pamatu, kas attiecas uz pamatregulas 8. panta 1. un 2. punkta pārkāpumu, nosakot cenu samazinājumu	5
Par pirmā pamata pirmo daļu, kas attiecas uz visu atbilstošo datu neņemšanu vērā, nosakot cenu samazinājumu	5
– Par pirmo aprēķina metodi	7
– Par otro aprēķina metodi	8
– Par trešo aprēķina metodi	10
Par pirmā pamata otro daļu, kas attiecas uz to, ka neesot noteikts cenu samazinājums Savienības ražošanas nozares izstrādājumiem kopumā un ka nepamatoti esot konstatēts spiediens uz cenām	13
– Par cenu samazinājuma noteikšanu izstrādājumam kopumā	13
– Par spiedienu uz cenām	15
Par otro pamatu, kas attiecas uz pamatregulas 8. panta 5. punkta pārkāpumu apstrīdētajā regulā veiktajā cēloņsakarības novērtējumā	16
Par trešo pamatu, kas attiecas uz acīmredzamu kļūdu vērtējumā, ko esot pieļāvusi Komisija, secinādama, ka pastāv subsidija, jo NPE tiek piegādāta par neatbilstoši zemu atlīdzību	16
Par trešā pamata pirmo daļu, kas attiecas uz pamatregulas 3. panta 1. punkta a) apakšpunkta iv) punkta pārkāpumu un acīmredzamu kļūdu vērtējumā, ciktāl Komisija ir secinājusi, ka Indonēzijas valdība bija uzticējusi NPE piegādātājiem vai tos norikojusi piegādāt savus izstrādājumus par neatbilstoši zemu atlīdzību	16
– Par izvedmuitas nodokli un eksporta nodevu	18
– Par PTPN veikto cenu kontroli	22
Par trešā pamata otro daļu, kas attiecas uz pamatregulas 3. panta 1. punkta b) apakšpunkta pārkāpumu un acīmredzamu kļūdu vērtējumā, ciktāl Komisija ir secinājusi, ka Indonēzijas valdība ir atbalstījusi ienākumus vai cenas	24
Par trešā pamata trešo daļu, kas attiecas uz pamatregulas 3. panta 2. punkta un 6. panta d) punkta pārkāpumu un acīmredzamu kļūdu vērtējumā, ciktāl Komisija ir secinājusi, ka Indonēzijas ražotājiem tika piešķirts ieguvums	26
ECLI:EU:T:2022:811	51

Par ceturto pamatu, kas attiecas uz to, ka Komisija, secinādama, ka pastāv subsīdija naudas līdzekļu tiešas nodošanas veidā, esot pieļāvusi acīmredzamu kļūdu vērtējumā un pārkāpusi pamatregulas 3. panta 1. punkta a) apakšpunkta i) punktu un 2. punktu	28
Par ceturto pamata pirmo daļu, kas attiecas uz pamatregulas 3. panta 1. punkta a) apakšpunkta i) punkta pārkāpumu un acīmredzamu kļūdu vērtējumā, ciktāl Komisija Eļļas palmu audzēšanas fonda veiktos maksājumus ir kvalificējusi kā subsīdijas	29
Par ceturto pamata otro daļu, kas attiecas uz pamatregulas 3. panta 2. punkta pārkāpumu un acīmredzamu kļūdu vērtējumā, ko esot pieļāvusi Komisija, konstatējama ieguvuma esamību	33
Par piekto pamatu, kas attiecas uz pamatregulas 7. panta pārkāpumu un acīmredzamu kļūdu vērtējumā, ko esot pieļāvusi Komisija, aprēķinot Eļļas palmu audzēšanas fonda ieviestajā shēmā paredzēto ieguvumu	35
Par eksporta nodevu un transporta izmaksu neatskaitīšanu no subsīdijas summas.	35
Par subsīdijas apjoma sadali uz biodīzeļdegvielas kopējo apgrozījumu	37
Par sesto pamatu, kas attiecas uz pamatregulas 8. panta 1. un 8. punkta pārkāpumu, nosakot būtiska kaitējuma draudu pastāvēšanu	39
Par Savienības ražošanas nozares stāvokli	41
Par attiecīgo subsīdiju veidu un to iespējamo ietekmi uz tirdzniecību	44
Par subsidētā importa pieaugumu	45
Par eksportētājam brīvi pieejamu un pietiekamu jaudu	45
Par subsidētā importa cenu līmeni	47
Par septīto pamatu, kas attiecas uz prasītāju tiesību uz aizstāvību pārkāpumu	48
Par tiesāšanās izdevumiem	49